СМРТ ФАШИЗМУ - СЛОБОДА

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ" излази истовремено у српском, хрватском, словеначком и македонском издању два пута недељно и по потреби. — Огласи по тарифи. — Текући рачун код Народне банке ФНРЈ бр. 1-470880 — Текући рачун Продајног одељења 1-670880 — Поштарина плаћена у готову

Субота, 6 но... БЕОГРАД

БРОЈ 97 ГОД. 4

...дин. — Претплата ...си 450.— дин., а ... 225.— динара. — ...лица бр. 18—20. — ...28-838, Администрадство 22-619, Експе... 26-276.

Službeni Vestnik N.R.M. - Administracija Skopje M. Tito

818.

УКАЗ

На основу чл. 74 тач. 6 Устава а у вези чл. 4 тач. 9 Закона о Президијуму Народне скупштине ФНРЈ, Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о кривичном поступку који су донели Савезно веће и Веће народа Народне скупштине ФНРЈ на својим седницама од 29 септембра 1948 године, а који гласи:

ЗАКОН

О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

ГЛАВА I

Опште одредбе

Члан 1

У кривичном поступку судови, јавно тужиоштво и иследни органи, остварујући казнену политику државе изражену у кривичним законима Федеративне Народне Републике Југославије, откривају кривична дела и њихове учиниоце и остварују сврху кажњавања правилним изрицањем казне, односно правилном применом васпитно-поправних и здравствено-заштитних мера.

Ради остваривања овог задатка Закон о кривичном поступку прописује правила о начину поступања суда, јавног тужиоштва и иследних органа у кривичним предметима, одређује њихова права и дужности међусобно и према грађанима који учествују у кривичном поступку, као и права и дужности тих грађана према суду, јавном тужиоштву и иследним органима.

Члан 2

Суд, јавни тужилац и иследни органи дужни су да истинито и потпуно утврде чињенице које су од важности за доношење законите одлуке.

Они су дужни да са једнаком пажњом и брижљивошћу испитају и утврде како околности које терете окривљеног, тако и околности које му служе за одбрану.

Они су обавезни да се старају да у току поступка незнање или неукост окривљеног не буде на штету права која су му законом утврђена.

Члан 3

Окривљеном припада право на одбрану.

Дужност је суда, јавног тужиоца и иследних органа да окривљеном омогуће одбрану, а нарочито да му пруже могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да наведе све околности које му служе за одбрану.

Овај закон прописује ка... окривљени има право да узме браниоца и у којим се случајевима бранилац мора поставити окривљеном.

Члан 4

Суд, јавни тужилац и иследни органи слободно оцењују доказе и нису везани ни за каква доказна правила у оцени да ли постоји извесна чињеница.

Члан 5

Кривични поступак води се на језицима народних република, аутономних покрајина и аутономних области где се налази орган пред којим се води поступак.

Окривљени који не зна језик на коме се води поступак може се служити својим језиком. Он има право пред судом да се упозна са целокупним материјалом и да прати рад суда преко преводиоца.

Члан 6

Кривични поступак пред судом покреће се по захтеву овлашћеног тужиоца.

Овлашћени тужилац је јавни тужилац по делима за која се гони по службеној дужности, а приватни тужилац по делима за која се гони по приватној тужби.

Овлашћени тужилац може одустати од свог захтева за гоњење до завршетка главног претреса пред првостепеним судом.

Члан 7

Кад је гоњење за кривично дело зависно од предлога оштећеног, кривични поступак не може се покренути док оштећени не стави тај предлог.

Члан 8

У кривичном поступку судови суде у већу.

Већа среских судова састављена су од једног судије и двојице судија-поротника.

Већа окружних судова кад суде у првом степену састављена су од једног судије и двојице судија-поротника, а кад суде у другом степену од тројице судија.

Већа врховних судова увек су састављена од тројице судија.

Врховни судови одлучују и у општим седницама, које се састоје од председника, потпредседника и свих судија, а пуноважно решавају кад је присутно најмање две трећине свих судија.

Члан 9

При утврђивању кривичне одговорности, изрицању казне, примени васпитно-поправних и здрав-

ствено-заштитних мера, као и уопште у доношењу одлука у кривичном поступку, судови су независни од осних државних органа и доносе одлуке на основу закона.

Члан 10

При утврђивању чињеница важних за одлуку суд оцењује доказе по правилу непосредно.

Судије и судије-поротници који учествују у суђењу морају бити непрекидно на главном претресу. Ако се састав већа у току главног претреса измени, расправљање ће се поновити по прописима овог закона.

Члан 11

На главном претресу пред судом расправља се усмено.

Члан 12

На главном претресу пред судом расправља се јавно, уколико суд по прописима овог закона не искључи јавност.

Члан 13

Грађанско-правна потраживања која проистичу из кривичног дела расправиће се у кривичном поступку, ако се тиме не би знатно одуговлачио поступак.

Члан 14

Сви државни органи, друштвене организације, службена лица и грађани дужни су пружити помоћ судовима, јавном тужиоштву и иследним органима у вршењу њихове службе, а нарочито у вези са откривањем кривичних дела и проналажењем учинилаца.

Члан 15

Судови, јавни тужиоци и иследни органи дужни су у кривичном поступку једни другима указивати правну помоћ.

Члан 16

Кад се у току поступка утврди да је окривљени умро, орган пред којим се води поступак донеће решење о обустави поступка.

Члан 17

Предлози, пријаве, правни лекови и друге изјаве и саопштења у кривичном поступку подносе се писмено или усмено на записник.

Члан 18

Поједини изрази употребљени у овом закону имају ово значење:

Окривљени је лице против кога се води истрага.

Оптужени је лице против кога је подигнута оптужница или је стављен оптужни предлог.

Назив окривљени употребљава се у овом закону и као општа ознака за окривљеног и оптуженог.

Осуђени је лице које је правоснажном пресудом оглашено кривим.

Странка је тужилац и окривљени.

Тужилац је како јавни тужилац тако и приватни тужилац.

Оштећени је оно лице чије је ма какво право кривичним делом повређено или угрожено.

Иследни органи јесу иследници јавног тужиоштва и органа унутрашњих послова, органи Управе државне безбедности, службена лица јавног тужиоштва и органа унутрашњих послова која руководилац установе овласти за вођење истраге.

ГЛАВА II

Надлежност судова

Члан 19

У кривичним предметима редовно суде: срески суд, окружни суд, врховни суд аутономне покрајине, врховни суд народне републике и Врховни суд ФНРЈ.

Ови судови суде у границама своје стварне и месне надлежности за сва кривична дела и свима лицима, ако законом није друкчије прописано.

Члан 20

Срески судови надлежни су:

1) да у првом степену суде за кривична дела против живота, тела, здравља, слободе, части, имовине приватних лица, јавног морала, брака и породице, правосуђа; за кривична дела прављења и употребе лажних мера, прављења и употребе лажних исправа, осим јавних исправа, тестамената, меница, чекова и хартија од вредности; од кривичних дела против општенародне имовине и имовине задружних и других друштвених организација за дела за која је законом прописана казна лишења слободе с принудним радом до десет година или нека друга казна осим смртне казне; за кривична дела: противстајања народној власти, увреде и клевете у службеној дужности, повреде туђих тајни и за друга кривична дела која посебни закони стављају у надлежност среских судова;

2) да врше друге послове у кривичном поступку по овом закону или другим општим прописима.

Члан 21

Срески суд не може изрећи смртну казну.

Ако је пред среским судом поступак у току за дело за које би се по оцени суда или јавног тужиоца могла изрећи смртна казна, суд ће уступити предмет на пресуђење надлежном окружном суду.

Члан 22

Окружни судови надлежни су:

1) да у првом степену суде за кривична дела против народа и државе, против службене дужности, против опште сигурности људи, имовине и јавног саобраћаја; за кривична дела прављења и употребе лажног новца, лажних јавних исправа, тестамената, меница, чекова и хартија од вредности; од кривичних дела против општенародне имовине и имовине задружних и других друштвених организација за дела за која је законом прописана казна лишења слободе с принудним радом већа од десет година или смртна казна, и за друга кривична дела која посебни закони стављају у надлежност окружних судова;

2) да у другом степену одлучују по жалбама против одлука среских судова;

3) да врше друге послове у кривичном поступку по овом закону или другим општим прописима.

Члан 23

Врховни суд народне републике и врховни суд аутономне покрајине надлежни су:

1) да у првом степену суде за кривична дела која су им законом стављена у надлежност;

2) да у другом степену одлучују по жалбама против одлука окружних судова;

3) да врше друге послове у кривичном поступку по овом закону или другим општим прописима.

Члан 24

Врховни суд ФНРЈ надлежан је:

1) да у првом степену суди за кривична дела која су му законом стављена у надлежност;

2) да врши друге послове у кривичном поступку по овом закону или другим општим прописима.

Члан 25

Врховни суд ФНРЈ за целу Федеративну Народну Републику Југославију а врховни суд народне републике и врховни суд аутономне покрајине за своје подручје, могу затражити од сваког суда поједине кривичне предмете ради пресуђења.

Предлог Врховном суду ФНРЈ о томе може поднети претседник тога суда или Јавни тужилац ФНРЈ, врховном суду народне републике претседник тога суда или јавни тужилац народне републике, а врховном суду аутономне покрајине претседник тога суда или јавни тужилац аутономне покрајине.

Решење о овом предлогу доноси веће врховног суда.

Члан 26

За суђење је месно надлежан по правилу суд оног подручја у коме је кривично дело учињено.

Јавни тужилац може поднети оптужбу и суду подручја у коме окривљени има пребивалиште или боравиште или суду подручја у коме је окривљени ухваћен.

Приватни тужилац може поднети тужбу и суду подручја у коме окривљени има пребивалиште или боравиште.

Члан 27

За суђење о кривичним делима извршеним штампом надлежан је суд оног подручја у коме је спис штампан, а ако место штампања није познато или је спис штампан у иностранству надлежан је суд оног подручја у коме се штампани спис растура.

Ако је кривично дело учињено на домаћем броду или домаћем ваздухоплову у нашим водама, односно ваздуху, између две луке односно пристаништа ваздухоплова, или на домаћем броду или на домаћем ваздухоплову изван граница Федеративне Народне Републике Југославије, за суђење је надлежан суд оног подручја у коме се налази матична лука тога брода односно пристаниште ваздухоплова или у коме се налази она домаћа лука или пристаниште у којој се брод односно ваздухоплов заустави по учињеном кривичном делу.

Члан 28

Ако је кривично дело учињено у иностранству, за суђење је надлежан домаћи суд оног подручја у коме окривљени има пребивалиште или боравиште или у коме се ухвати или преда.

Члан 29

Ако се према претходним прописима не може одредити месна надлежност суда, Врховни суд ФНРЈ, на предлог Јавног тужиоца ФНРЈ, одредиће који ће суд бити надлежан.

Члан 30

Ако важни разлози захтевају да се за суђење одреди други суд, врховни суд народне републике, односно врховни суд аутономне покрајине може одредити други стварно надлежан суд на своме подручју.

Предлог о томе подноси претседник врховног суда народне републике, односно врховног суда аутономне покрајине, јавни тужилац народне републике, односно јавни тужилац аутономне покрајине.

Члан 31

Ако је једно исто лице окривљено за више кривичних дела па је за неко од тих дела надлежан нижи а за нека виши суд, за суђење је надлежан виши суд.

Ако су за кривична дела надлежни судови исте врсте, надлежан је онај суд од њих коме се прво преда предмет ради суђења.

Ако је оштећени истовремено учинио кривично дело према окривљеном, за суђење је надлежан суд који је надлежан за окривљеног, осим ако је за дело које је учинио оштећени стварно надлежан виши суд.

Суд који је надлежан за учиниоца кривичног дела надлежан је по правилу и за саучеснике, прикриваче и јатаке.

По свим овим делима спровешће се по правилу јединствен поступак и донети једна пресуда.

Против решења из претходних ставова није дозвољена жалба.

Члан 32

Суд који је по претходном члану надлежан за суђење може из важних разлога или из обзира целисходности наредити раздвајање поступка, тако да се за поједина кривична дела или против појединих окривљених посебно суди пред надлежним судом.

Решење о томе доноси суд по саслушању јавног тужиоца, изузев ако се ради о кривичним делима за која се гони по приватној тужби.

Против овог решења није дозвољена жалба.

Члан 33

Кад је суд из правних или других разлога спречен да поступа известиће о томе непосредно виши суд, који може по саслушању јавног тужиоца одредити други стварно надлежан суд свога подручја.

Против овог решења није дозвољена жалба.

Члан 34

Сваки суд је дужан да пази на своју стварну надлежност и чим примети да за суђење није стварно надлежан, прогласиће се ненадлежним и по предлогу тужиоца, упутиће предмет надлежном суду. Ако је виши суд уступио или вратио предмет нижем суду као стварно надлежном суду, таква одлука вишег суда је обавезна за нижи суд.

Ако у току главног претреса суд установи да је за суђење надлежан нижи суд, неће предмет достављати томе суду него ће сам спровести претрес и донети одлуку о самој ствари.

Против решења о надлежности није дозвољена жалба.

ГЛАВА III

Јавни тужилац

Члан 35

У кривичном поступку јавни тужилац је овлашћен:

1) да се стара о правилном и брзом вођењу поступка и о јединственој примени кривичног закона;

2) да покреће поступак, да води ислеђење и да предузима мере обезбеђења у погледу кривичних дела за која се гони по службеној дужности;

3) да учествује у поступку по делима за која се гони по приватној тужби, ако нађе да је то потребно ради заштите општег интереса или интереса лица која стоје под нарочитом заштитом државе;

4) да у току ислеђења доноси решења о обустави и о прекиду поступка у погледу кривичних дела за која се гони по службеној дужности;

5) да подиже оптужбу и да је заступа на главном претресу;

6) да изјављује жалбе против неправоснажних судских одлука;

7) да предузима у поступку друге радње на које је овлашћен по овом закону и другим општим прописима.

Члан 36

Сремски односно реонски јавни тужилац надлежан је да поступа у погледу кривичних дела за чије је пресуђење надлежан сремски суд.

Јавни тужилац града, округа, области и аутономне области надлежан је да поступа у погледу кривичних дела за чије је пресуђење надлежан окружни суд.

Јавни тужилац аутономне покрајине надлежан је да поступа у погледу кривичних дела за чије је пресуђење надлежан врховни суд аутономне покрајине.

Јавни тужилац народне републике надлежан је да поступа у погледу кривичних дела за чије је пресуђење надлежан врховни суд народне републике.

Јавни тужилац ФНРЈ надлежан је да поступа у погледу кривичних дела за чије је пресуђење надлежан Врховни суд ФНРЈ.

Члан 37

Месна надлежност јавних тужилаца простире се на подручје за које су постављени.

Кад је кривично дело учињено на разним подручјима, или се не зна на коме је подручју учињено, или ако је учињено на граници између разних подручја, месно је надлежан јавни тужилац који први покрене поступак.

Члан 38

Кад постоји опасност од одлагања, кривични поступак може покренути и предузимати радње у поступку и онај јавни тужилац који није надлежан, али о томе мора обавестити надлежног јавног тужиоца.

Члан 39

Виши јавни тужилац може непосредно вршити сва права која по овом закону припадају нижем јавном тужиоцу, а може и у току поступка вршити поједине радње из надлежности нижег јавног тужиоца. Исто тако виши јавни тужилац може предмет из надлежности нижег јавног тужиоца уступити другом подређеном јавном тужиоцу.

Виши јавни тужилац може укинути, изменити или обуставити од извршења решења и наредбе нижег јавног тужиоца.

Члан 40

Јавни тужилац предузима радње у кривичном поступку сам или преко иследних органа, уколико није прописано да извесне радње предузима само јавни тужилац.

ГЛАВА IV

Предлог и приватна тужба

Члан 41

За кривична дела због којих се учинилац може гонити по предлогу оштећеног или по приватној тужби, предлог или тужба мора се поднети у року од три месеца од дана кад подносилац предлога или тужбе сазна ко је учинилац.

Предлог се подноси надлежном јавном тужиоцу или иследном органу, а приватна тужба надлежном суду.

Члан 42

За малолетнике, лица која су потпуно лишена пословне способности и за правна лица предлог или тужбу подноси њихов заступник.

Малолетник који је навршио 16 година може и сам поднети предлог или тужбу.

Члан 43

Ако оштећени или приватни тужилац умре пре него што је поднео предлог или тужбу или ако умре у току поступка а од предлога или тужбе није одустао, прелази његово право на брачног друга, његову децу и родитеље. Ова лица могу у року од три месеца од смрти оштећеног или приватног тужиоца поднети предлог или тужбу, односно дати изјаву да поступак продужују. Ако изјаву о продужењу поступка не поднесу у овоме року, поступак ће се обуставити кад је у питању приватна тужба, а кад је у питању предлог важи пропис члана 46 став 2 овог закона.

Члан 44

За кривично дело којим је оштећено више лица гоњење ће се отпочети ако предлог или тужбу поднесе ма који оштећени.

Ако од предлога или тужбе одустане било који оштећени, гоњење ће се наставити по предлогу или тужби ма којег оштећеног.

Члан 45

Ако је предлог или приватна тужба поднета против једног учиниоца, гоњење ће се отпочети против свих учинилаца.

Одустанком од предлога или од тужбе према једном од окривљених обуставља се поступак према свима.

Члан 46

Оштећени може одустати од предлога до завршетка главног претреса пред првостепеним судом. Одустанком од предлога оштећени губи право да поново поднесе предлог.

Кад оштећени одустане од предлога јавни тужилац може продужити гоњење у року од осам дана од дана кад је обавештен о одустанку. Ако јавни тужилац у овом року не продужи гоњење, поступак се обуставља.

Члан 47

Приватни тужилац заступа тужбу на главном претресу. Он може од тужбе одустати до завршетка претреса и у том случају поступак се обуставља. Одустанком од тужбе приватни тужилац губи право на поновно подношење тужбе.

Ако је у поступку по приватној тужби учествовао јавни тужилац, његов одустанак од учествовања не утиче на ток поступка.

Члан 48

Ако приватни тужилац не дође на претрес, иако је био уредно позван, сматраће се да је од тужбе одустао.

Суд који је обуставио поступак допустиће решењем повраћај у пређашње стање приватном тужиоцу који из оправданих разлога није дошао на главни претрес, ако у року од три дана по престанку узрока због кога није дошао на претрес поднесе молбу за повраћај у пређашње стање.

ГЛАВА V

Бранилац

Члан 49

У поступку пред судом окривљени може узети браниоца без обзира за које је дело оптужен. Бранилац мора бити адвокат, кога може заменити адвокатски приправник.

Члан 50

Окривљени мора имати браниоца кад му суди у првом степену врховни суд аутономне покрајине, врховни суд народне републике и Врховни суд ФНРЈ.

Окривљени мора имати браниоца и кад му суди у првом степену среска или окружни суд за тешка кривична дела, као и онда ако је окривљени малолетан, нем, глув или тешко болестан, а по оцени суда није у могућности да се сам брани.

У случајевима обавезне одбране из претходних ставова претседник већа пре заказивања претреса известиће окривљеног да мора имати браниоца и одредиће му рок да узме браниоца. Ако окривљени у одређеном року не извести суд да је узео браниоца, претседник већа одредиће му браниоца по службеној дужности.

За браниоца се одређује по правилу један од адвоката који живи у месту суда. Ако у месту суда нема довољно адвоката, за браниоца могу бити одређена и друга лица способна да окривљеном пруже помоћ у одбрани (адвокатски приправници, судски правници, приправници за судског правника и друга лица из правне струке).

На место постављеног браниоца окривљени може себи узети другог браниоца. У том случају разрешиће се постављени бранилац.

Члан 51

Кад окривљени према свом имовинском стању не може да подмири трошкове одбране, а одбрана није обавезна, може му претседник већа на његов захтев поставити браниоца (члан 50 став 4).

У овом случају ако је бранилац адвокат одређује га адвокатска комора, а ако у месту суда не постоји адвокатска комора, адвоката одређује претседник већа.

Члан 52

Постављени бранилац може само из оправданих разлога тражити да буде разрешен. О томе решава пре главног претреса претседник већа, а на главном претресу веће.

Члан 53

Више окривљених могу имати заједничког браниоца ако то није у супротности са интересима њихове одбране.

Члан 54

Бранилац има право да посматра списе у суду.

Ако се оптужени налази у притвору или у истражном затвору бранилац може са њим општити писмено или усмено.

ГЛАВА VI

Изузеће

Члан 55

Судија и судија-поротник изузеће се од вршења судијске дужности:

1) кад је оштећен кривичним делом;

2) кад је са окривљеним, тужиоцем, оштећеним или браниоцем у таквом сродству или односу да се може сумњати у његову непристрасност;

3) кад је у истом кривичном предмету био сведок, вештак, иследник, тужилац, бранилац или заступник оштећеног односно приватног тужиоца;

4) кад постоје друге околности које изазивају сумњу у његову непристрасност.

Судија и судија-поротник изузеће се у поступку пред другостепеним судом ако су учествовали у изрицању првостепене одлуке.

Члан 56

Судија и судија-поротник чим сазнају да постоји који од разлога за њихово изузеће дужни су о томе известити претседника суда, а претседник суда о разлозима за своје изузеће известиће претседника непосредно вишег суда.

Изузеће могу тражити и странке. Захтев за изузеће странке подносе до почетка главног претреса, а ако су за разлог изузећа сазнале доцније, захтев подносе одмах по сазнању, а најдаље до завршетка главног претреса.

Судија и судија-поротник чије је изузеће у питању могу до решења о изузећу обављати само неодложне радње у поступку.

Члан 57

О изузећу судија и судија-поротника одлучује претседник суда, а о изузећу претседника суда претседник непосредно вишег суда.

Пре доношења решења о изузећу саслушаће се лице чије је изузеће у питању.

Претседници врховних судова одлучују сами о свом изузећу.

Против решења којим се изузеће усваја није дозвољена жалба, а решење којим се изузеће одбија може се побијати само у жалби на пресуду.

Члан 58

Прописи о изузећу примењиваће се сходно и на јавне тужиоце, иследне органе, записничаре и вештаке.

О изузећу јавног тужиоца одлучује непосредно виши јавни тужилац, а Јавни тужилац ФНРЈ и јавни тужиоци народних република одлучују сами о свом изузећу. О изузећу иследних органа одлучује надлежни јавни тужилац. О изузећу записничара и вештака одлучује претседник већа односно судија, јавни тужилац или иследни орган.

ГЛАВА VII

Записници

Члан 59

О свакој радњи предузетој у току кривичног поступка саставиће се записник истовремено кад се та радња врши, а ако то није могуће онда непосредно после тога.

Записник пише записничар или лице које предузима радњу у поступку. Записник код суда на главном претресу пише увек записничар.

Кад записник пише записничар, записник се саставља на тај начин што лице које предузима радњу казује гласно записничару шта ће унети у записник.

Ако је потребно у записник ће се дословно унети речи лица које се испитује.

Лицу које се испитује може се дозволити да само казује одговоре у записник.

Члан 60

У сваки записник уноси се: назив органа који обавља радњу, место, време и имена присутних лица, са назначењем у коме својству присуствују, предмет по коме се предузима радња и битна садржина радње која се предузима.

Код предузимања појединих радњи, као увиђаја, претресања стана или лица у записник ће се унети подаци који су важни с обзиром на природу такве радње (описи мере, величина предмета или трагова итд), а ако су уједно направљене скице, цртежи, планови, фотографије и томе слично, прикључиће се записнику.

Члан 61

Записник ће се испитаном лицу прочитати, а може му се дозволити да га и само прочита. Ово ће се назначити у записнику.

Записник потписује испитано лице. Ако се записник састоји од више страна, испитано лице потписује сваку страну.

На крају записника потписаће се тумач ако га је било, као и присутни сведоци при претресању стана или лица.

Неписменог потписаће лице које пише записник, а неписмени ће ставити отисак прста поред потписа.

У случају одбијања да се потпише записник или да се стави отисак прста, навешће се у записнику разлог одбијања.

Ако је било приговора у погледу садржине записника, навешће се у записнику и ти приговори.

Записник на крају потписују лице које је обавило радњу и записничар.

Ако се радња није могла обавити без прекида, у записнику ће се назначити да је настао прекид.

Члан 62

Записник се мора водити уредно. У записнику се не сме ништа избрисати, додати или мењати. Прецртана места морају остати читка.

Сва преиначења, исправке и додаци уносе се на крају записника.

Члан 63

У записнику о главном претресу поред података из члана 60 овог закона назначиће се и: кривично дело по коме се претрес води, ознака оптужнице односно оптужног предлога, да ли је претрес јаван или је јавност искључена, да ли је оптужени у слободи или је у притвору или у истражном затвору и други важни подаци.

Записник мора садржавати ток и главну садржину претреса, све битне форме поступка које закон прописује а нарочито да ли су и који оптужени, сведоци и вештаци испитани и суочени, да ли је и какав увиђај извршен, какве су исправе и други списи прочитани, као и све изјаве и предлоге странака у току претреса и одлуке које је с тим предлозима донео претседник већа или суд.

Искази оптужених, сведока и вештака који су већ испитани у истрагу уводе се у записник само уколико садрже отступања или додатке ранијим исказима.

Члан 64

У записник о главном претресу уноће се и изрека (диспозитив) одлуке коју је суд донео, у чијем је присуству одлука објављена, да ли су странке поучене о правном леку и изјаве ако су их дале.

Записник потписују само претседник већа и записничар.

Члан 65

У важнијим случајевима претседник већа може наредити да се поред записника воде и стенографске белешке чији ће се превод прикључити записнику.

Члан 66

О већању и гласању саставиће се посебан записник.

Записник о већању и гласању садржи ток гласања и одлуку која је донета о предмету, а потписују га сви чланови већа и записничар. Овај записник се мора ставити у посебан омот.

Одвојена мишљења прикључиће се записнику о већању и гласању, ако нису унета у сам записник.

ГЛАВА VIII

Доношење, усмено саопштавање и достављање одлука, расматрање списа

Члан 67

У кривичном поступку одлуке се доносе у облику пресуде, решења и наредбе.

Пресуде доноси само суд кад пресуђује, а решења и наредбе могу доносити и други органи који учествују у кривичном поступку.

Члан 68

Одлуке већа доносе се после већања и гласања. За сваку одлуку већа потребна је већина гласова.

Претседник већа руководи гласањем и гласа увек последњи.

Ако се гласови поделе на више од два различита мишљења већина се постиже раздвајањем питања и понављањем гласања. Ако се на овај начин не постигне већина онда ће се глас, најмање повољан за окривљеног, рачунати као да је дат са гласом који је од њега мање неповољан.

Чланови већа не могу одбити да гласају о питањима која поставља претседник већа.

Члан 69

Прво се гласа о томе да ли је потребно допунити поступак, као и о другим претходним питањима.

Кад већина одлучи да се решава о главној ствари, сви чланови већа дужни су да гласају о главној ствари.

При одлучивању о главној ствари прво ће се гласати о кривичној одговорности окривљеног. Кад се о том питању постигне већина, онда ће се гласати о казни, о васпитно-поправним или здравствено-заштитним мерама, о трошковима кривичног поступка, о грађанско-правним потраживањима и о осталим питањима о којима треба одлучити.

Ако оптужени одговара за више кривичних дела гласаће се о кривичној одговорности и казни за свако поједино дело, а затим о једној казни за сва дела.

Члан 70

Већање и гласање врши се у тајном заседању.

У просторији у којој се врши већање и гласање могу бити присутни само чланови већа и записничар.

Члан 71

У кривичном поступку одлуке и друга писмена саопштавају се заинтересованим лицима усменим објављивањем ако су присутна, а достављањем у препису ако су отсутна.

Усмено саопштавање увек ће се назначити у записнику или на спису.

Заинтересованом лицу на његов захтев издаће се препис саопштене одлуке само кад на основу исте може да остварује неко своје право.

Ако се има да саопшти каква одлука лицу лишеном слободе, она ће му се прочитати или доставити

Члан 72

Одлуке и друга писмена достављају се по правилу преко поште. Достављање се може вршити и преко месног народног одбора, преко службеника и непосредно у суду, у јавном тужилаштву и код иследног органа.

Члан 73

Достављање се врши по правилу лично.

Кад се лице коме се писмено има доставити не затече у свом стану или месту где је запослено, писмено ће се предати коме од његових одраслих укућана, односно одраслом лицу које је код њега или на истом месту запослено или настојнику куће, назначујући на доставници лице коме је писмено предато и однос тога лица према лицу коме је писмено требало доставити.

Ако се утврди да је лице коме се писмено има доставити отсутно и да му се због тога достава не може на време извршити, вратиће се писмено уз назначење где се отсутни налази.

Члан 74

Кад се достава има извршити браниоцу окривљеног, а окривљени имо више бранилаца, довољно је да се изврши једном од њих.

Ако оштећени или приватни тужилац има заступника, достава ће се њему извршити, а ако их има више онда само једном од њих.

Члан 75

Потврду о извршеној достави (доставницу) потписују достављач и прималац који назначује дан пријема.

Ако је прималац неписмен или није у стању да се потпише, достављач ће га потписати, назначити дан пријема и ставити напомену зашто је потписао примаоца.

Ако прималац одбије да потпише доставницу, достављач ће то забележити на доставници и тиме се сматра да је достава извршена.

Члан 76

Кад лице коме се врши достава одбије да прими писмено, забележиће се на доставници дан, час и разлог одбијања пријема, а писмено ће се према околностима случаја или оставити у стану, односно у месту где је оно запослено или вратити. Сматра се да је достава извршена у часу одбијања пријема.

Члан 77

Војним лицима и припадницима народне милиције достављање се врши преко њихове команде.

Саобраћајним службеницима сувоземног, речног, поморског и ваздухопловног саобраћаја достављање се врши преко њиховог непосредног старешине.

Члан 78

Јавном тужиоцу могу се достављати одлуке и друга писмена у изворнику, а по потреби заједно са списима.

Члан 79

Јавни тужилац може увек затражити од суда кривичне списе ради расматрања.

Члан 80

Свакоме ко има оправдан интерес може суд дозволити расматрање или преписивање појединих кривичних списа.

Расматрање и преписивање списа дозвољава претседник већа кад је поступак у току, а претседник суда кад је поступак завршен.

ГЛАВА IX

Рокови

Члан 81

Рокови предвиђени овим законом не могу се продужити осим кад то закон изрично дозвољава.

Члан 82

Кад је изјава везана за рок, сматра се да је дата у року ако је пре него што рок истекне предата ономе који је овлашћен за њен пријем.

Изјава се може упутити и преко поште препорученом пошиљком, као и брзојавним путем. Дан предаје поштиа сматра се као дан предаје ономе који је овлашћен за њен пријем.

Члан 83

Рокови се рачунају на сате, дане и месеце.

Сат или дан кад је достава или саопштење извршено, односно у који пада догађај од када треба рачунати трајање рока, не урачунава се у рок, већ се за почетак рока узима први наредни сат или дан. У један дан узима се двадесет и четири сата, а месец се рачуна по календарском времену.

Рокови одређени по месецима свршавају се протеком оног дана последњег месеца који по своме броју одговара дану којега је рок отпочео. Ако нема тога дана у последњем месецу рок се свршава последњег дана тога месеца.

Члан 84

Ако последњи дан рока пада у који државни празник или у недељу или у дан кад се предаја државном органу не може извршити из других разлога, рок истиче протеком првог наредног радног дана.

Члан 85

Окривљеном који пропусти рок за изјаву жалбе на пресуду може се из оправданих разлога допустити повраћај у пређашње стање ради изјаве жалбе, ако у року од три дана после престанка узрока због кога је пропустио рок поднесе суду који је донео првостепену пресуду молбу за повраћај у пређашње стање и исто истовремено са молбом преда и жалбу.

После протека три месеца од дана пропуштања не може се тражити повраћај у пређашње стање.

О повраћају у пређашње стање одлучује суд који је надлежан да решава о жалби, по саслушању јавног тужиоца. Кад суд дозволи повраћај у пређашње стање одлучиће истовремено и о жалби.

Против одлуке суда о молби за повраћај у пређашње стање није дозвољена жалба.

Члан 86

Молба за повраћај у пређашње стање по правилу не задржава извршење пресуде.

Првостепени суд коме је предата молба за повраћај у пређашње стање може према околностима наредити да се са извршењем пресуде застане до одлуке по молби.

ГЛАВА X

Трошкови кривичног поступка

Члан 87

Трошкови кривичног поступка су издаци учињени поводом кривичног поступка од његовог покретања до његовог завршетка.

Трошкови кривичног поступка обухватају:

1) трошкове за сведоке, вештаке и тумаче као и трошкове увиђаја;

2) издатке за довођење окривљеног;

3) подвозне и путне трошкове службених лица;

4) паушални износ;

5) награду и нужне издатке браниоца, а у поступку који се води по приватној тужби нужне издатке приватног тужиоца као и награду и нужне издатке његовог заступника;

6) нужне издатке оштећеног, награду и нужне издатке његовог заступника ако је такво заступање било потребно и ако је грађанско-правно потраживање у целости или делимично уважено.

Паушални износ утврђује се у износу од 100—10.000 динара с обзиром на дуготрајност и сложеност поступка и имовно стање окривљеног.

Трошкове од 1—3 држава исплаћује унапред, а наплаћује их доцније од лица која су дужна да их накнаде по прописима овог закона. У ту сврху орган који води кривични поступак дужан је све трошкове које држава унапред исплати уносити у попис који ће се приложити списима.

Члан 88

У свакој пресуди, као и у решењу којим се обустављa кривични поступак, одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико износе ти трошкови.

Ако недостају подаци о висини трошкова, одлука о трошковима донеће се кад се ти подаци прибаве. Посебно решење о трошковима донеће се увек кад се накнада трошкова налаже трећим лицима.

Члан 89

Кад суд пресудом огласи оптуженог кривим, изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка.

Оптужени који је оптужен за више кривичних дела неће се осудити да накнади трошкове у погледу дела за која је ослобођен од оптужбе, уколико је те трошкове могуће издвојити од укупних трошкова.

Кад је више оптужених оглашено кривим истом пресудом, суд ће одредити колики ће део трошкова сносити поједини оптужени, а ако то није могуће одредити, осудиће све оптужене да трошкове сносе солидарно. Плаћање паушалног износа одредиће се за сваког оптуженог посебно.

Суд може ослободити оптуженог од дужности накнаде трошкова кривичног поступка ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање оптуженог или лица која је он дужан издржавати.

Члан 90

Кад се обустави кривични поступак или кад се донесе пресуда којом се оптужени ослобађа од оптужбе или којом се оптужба одбија, изрећи ће се у решењу односно пресуди да трошкове кривичног поступка из члана 87 став 2 тачка 1—3 овог закона сноси држава осим у случајевима предвиђеним у следећим ставовима.

Лице које је свесно поднело лажну кривичну пријаву сносиће трошкове кривичног поступка и нужне издатке окривљеног за одбрану.

У поступку који се води по приватној тужби приватни тужилац је дужан да накнади трошкове кривичног поступка и нужне издатке окривљеног као и нужне издатке и награду његовог браниоца, ако је поступак завршен пресудом којом се оптужени ослобађава од оптужбе или пресудом којом се оптужба одбија или решењем о обустави поступка, изузев кад се поступак обуставља услед смрти окривљеног. Ако је поступак обустављен услед одустанка од тужбе, окривљени и приватни тужилац могу се поравнати у погледу њихових међусобних трошкова, али не и у погледу трошкова из члана 87 став 2 тачка 1—3 овог закона. Ако има више приватних тужилаца сносиће сви трошкове солидарно уколико се према околностима не нареди друкчије.

Оштећени који је одустао од предлога па услед тога буде обустављен поступак (члан 46 овог закона), сносиће трошкове кривичног поступка и нужне издатке окривљеног за одбрану, уколико овај није изјавио да ће их платити.

Кад суд одбије оптужбу због ненадлежности, онда ће надлежни суд донети одлуку о трошковима.

Члан 91

Награду и трошкове браниоца и заступника приватног тужиоца и оштећеног дужно је по правилу платити заступано лице. За окривљеног ова дужност постоји и кад му је бранилац био постављен. Но ако би тиме било доведено у питање издржавање окривљеног или лица која је обавезан да издржава, држава ће платити нужне издатке браниоца, а награду само у случају ако је главни претрес трајао дуже од једног дана.

Члан 92

Бранилац и заступник који нису адвокати немају право на награду већ само на нужне издатке.

Члан 93

Од дужности плаћања трошкова који настану код суда другог степена одлучиће другостепени суд сходно претходним прописима.

Члан 94

Против решења о трошковима заинтересовано лице може изјавити жалбу. О жалби одлучује виши суд ако је решење донео суд. Ако је решење донео јавни тужилац о жалби одлучује виши јавни тужилац, а ако је решење донео иследни орган о жалби одлучује јавни тужилац.

Против одлуке о трошковима у пресуди могу се жалити оптужени, тужилац и оштећени.

Члан 95

Владе народних република доносе прописе о накнади трошкова сведоцима, вештацима и тумачима.

ГЛАВА XI

Грађанско-правна потраживања

Члан 96

У кривичном поступку може оштећени остваривати грађанско-правна потраживања која су настала услед извршења кривичног дела ако их пријави до почетка главног претреса.

Ако је кривичним делом оштећена општенародна и задружна имовина или имовина друштвених организација, сматраће се да је захтев за грађанско-правно потраживање стављен иако није пријављен.

Члан 97

Грађанско-правна потраживања могу се односити на повраћај ствари, на накнаду штете и на поништај одређеног правног посла.

Оштећени ће се обавестити о покретању кривичног поступка ако поступак није покренут по његовој пријави, с напоменом да може своја грађанско-правна потраживања остваривати у кривичном поступку.

Јавни тужилац и иследни органи дужни су да прикупљају доказе ради утврђивања штете настале кривичним делом и пре него што је захтев за грађанско-правно потраживање пријављен. У случају оштећења општенародне и задружне имовине и имовине друштвених организација, јавни тужилац и иследни органи предузеће мере да се то потраживање и обезбеди.

Члан 98

Оштећени који је пријавио грађанско-правна потраживања дужан је да поднесе доказ о свом праву, а нарочито о висини штете.

У току ислеђења прикупљаће се докази о грађанско-правним потраживањима, а на главном претресу суд ће извиђати све што је потребно да би се утврдила њихова основност, ако се тиме не би знатно одуговлачио поступак.

Члан 99

Суд ће у пресуди којом оптуженог оглашава кривим за одређено кривично дело одлучити о грађанско-правним потраживањима, ако подаци кривичног поступка пружају поуздан основ за њихово пресуђење. У противном суд ће оштећеног упутити да своја грађанско-правна потраживања остварује у грађанској парници. Тако исто ће се поступити кад суд донесе пресуду којом се оптужени ослобађа од оптужбе или се оптужба одбија, као и кад суд, јавни тужилац или иследни орган обустави кривични поступак.

Ако се грађанско-правно потраживање односи на накнаду штете, а подаци кривичног поступка не пружају поуздан основ да се накнада у целости досуди, суд ће захтев оштећеног делимично усвојити, а за вишак тражене накнаде упутиће га на грађанску парницу.

Кад суд на основу члана 96 став 2 овог закона досуди накнаду, оставиће право надлежном државном органу, односно органу задруге или друштвене организације, да може вишак накнаде остваривати у грађанској парници.

Члан 100

Кад суд према подацима доказног поступка нађе да се због кривице оптуженог мора сасвим или делимично поништити неки правни посао, изрећи ће у пресуди поништај тог правног посла са последицама које отуда проистичу, не дирајући у права трећих лица.

Члан 101

Против одлуке о грађанско-правним потраживањима која је садржана у пресуди, жалбу могу изјавити оптужени и јавни тужилац.

Суд другог степена, при одлучивању о грађанско-правним потраживањима, може према подацима кривичног поступка одлучити о томе да се оштећени упути на грађанску парницу ради остварења својих потраживања.

Члан 102

Кад се тражи повраћај ствари које се налазе код оптуженог или код лица којима је он те ствари оставио на чување, суд ће у пресуди наредити да се те ствари врате оштећеном.

Овако ће се поступити и кад оштећени није поставио захтев за повраћај тих ствари.

Ако ствар оштећеног не служи као доказ о кривичној одговорности, може му се вратити у току ислеђења, а ако постоји спор о својини, ствар се може или задржати до правоснажне одлуке суда или се према околностима може предати на чување оштећеном или другом лицу.

У сваком случају ствар се може вратити оштећеном ако је подложна квару, а ако је њено чување везано са трошковима, ствар ће се у записнику тачно описати и од оштећеног узети обавеза да ће је на позив донети.

Члан 103

Ако је ствар која је одузета оштећеном по неком правном послу доспела у руке трећег лица које није учествовало у кривичном делу или ако се више оштећених споре око те ствари, упутиће се оштећени на грађанску парницу.

Члан 104

По смрти оштећеног његова овлашћења у кривичном поступку у погледу грађанско-правних потраживања прелазе на наследнике.

Члан 105

На основу правоснажне пресуде о грађанско-правном потраживању може се тражити извршење по прописима извршног поступка.

ГЛАВА XII

Ислеђење

Опште одредбе о ислеђењу

Члан 106

За кривична дела за која се гони по службеној дужности кривични поступак настаје ислеђењем.

Пред среским судом може јавни тужилац поднети оптужни предлог и без спровођења ислеђења, ако има довољно података о кривичном делу и учиниоцу, а у питању је лакше кривично дело.

За кривична дела за која се гони по приватној тужби кривични поступак настаје подношењем тужбе суду.

Члан 107

Циљ ислеђења јесте, да се установи да ли је и које кривично дело учињено, ко је учинилац и постоје ли претпоставке за његово гоњење, као и да се прикупе потребни докази и установе чињенице које су од важности за утврђивање кривичне одговорности и степена друштвене опасности дела и учиниоца.

Члан 108

Ислеђење је и извиђај и истрага.

Ако је истрази претходио извиђај, иследне радње обављене у извиђају не морају се поновити.

Члан 109

За кривична дела за која се гони по службеној дужности извиђај спроводи јавни тужилац или иследни орган, а истрагу јавни тужилац, иследник јавног тужиоца или овлашћени иследници Управе државне безбедности. Остали иследни органи могу спроводити истрагу само у случају ако их на то овласти јавни тужилац.

Надзор над спровођењем истраге врши јавни тужилац. Током целог истраге он има право да од истражног органа затражи списе ради разматрања, да даје упутства у коме ће се правцу кретати истраге, у чему оно треба да се допуни и које мере обезбеђења треба предузети. Упутства јавног тужиоца су обавезна за истражни орган.

Јавни тужилац може укинути, изменити или обуставити од извршења сваку одлуку истражног органа.

Резултати истраге могу се објављивати само по дозволи јавног тужиоца. По кривичним делима за која се гони по приватној тужби истраге спроводи суд ако је то потребно.

Члан 110

У току истраге окривљени може присуствовати свим истражним радњама, осим испитивању сведока и испитивању саокривљених.

Члан 111

Јавни тужилац и истражни органи обављају истражне радње на своме подручју. За радње које треба да предузму изван свог подручја обратиће се надлежном јавном тужиоцу односно надлежном истражном органу.

Јавни тужилац и истражни органи могу предузети истражне радње и ван свог подручја ако то интерес истраге захтева. У овом случају они су дужни да о томе обавесте јавног тужиоца на чијем подручју треба да се обаве истражне радње.

Ако такву радњу предузима јавни тужилац, обавестиће о томе и јавног тужиоца коме је непосредно подређен.

Члан 112

Истрага ће се решењем обуставити:

1) ако у делу које се ставља на терет окривљеном нема обележја кривичног дела;

2) ако нема кривичне одговорности;

3) ако нема довољно доказа о кривичној одговорности окривљеног;

4) ако је наступила застарелост кривичног гоњења или је дело обухваћено амнестијом или гоњењу стоје на путу какве процесне сметње;

5) ако је окривљени по учињеном кривичном делу оболео од каквог трајног душевног обољења;

6) ако окривљени умре, изузев случаја да се поступак понавља у његову корист.

Кад је поступак обустављен због недостатка предлога оштећеног или што није било довољно доказа о кривичној одговорности окривљеног, поступак се може наставити чим се стави предлог, односно чим се сазна за нове околности, ако није протекао рок за подношење предлога, односно ако није наступила застарелост кривичног гоњења.

Члан 113

Истрага ће се решењем прекинути:

1) ако је учинилац кривичног дела непознат;

2) ако је код окривљеног наступило привремено душевно обољење или привремена душевна поремећеност.

Ако се не зна боравиште окривљеног истрага се може прекинути.

Пре него што се истрага прекине, прикупиће се сви докази о кривичном делу и кривичној одговорности окривљеног до којих се може доћи. Прекинуто истрага може се наставити кад престану сметње које су изазвале прекид, уколико није наступила застарелост кривичног гоњења.

Против решења о прекиду истраге није дозвољена жалба.

Члан 114

Јавни тужилац и истражни органи могу по претходној опомени казнити новчаном казном до две хиљаде динара лице које својим понашањем омета истражне радње или ремети ред, а могу га и удаљити.

Против решења о казни није дозвољена жалба, али орган који је изрекао казну може сам опозвати решење.

Члан 115

Окривљени, оштећени, сведоци, вештаци, тумачи, јемци и друга лица која учествују у поступку могу поднети приговор јавном тужиоцу на поступак истражног органа.

Приговор се подноси непосредно јавном тужиоцу или преко истражног органа који води истрагу.

На поступак јавног тужиоца може се под истим условима поднети приговор вишем јавном тужиоцу.

Члан 116

Против решења јавног тужиоца и истражног органа окривљени може изјавити жалбу увек кад у овом закону није изрично предвиђено да жалба није дозвољена.

Под истим ограничењем и друга заинтересована лица могу изјавити жалбу против решења јавног тужиоца и истражног органа кад су тим решењем повређена њихова права.

Жалба на решење изјављује се јавном тужиоцу кад је решење донео истражни орган, а вишем јавном тужиоцу кад је решење донео јавни тужилац. Жалба се подноси оном органу који је донео решење у року од три дана од дана усменог саопштења решења, а ако усменог саопштења није било, од дана кад је решење достављено.

Решавајући о жалби јавни тужилац може решење укинути, преиначити или потврдити.

Повод за покретање истраге

Члан 117

Повод је за покретање истраге пријава државног органа, службеног лица, друштвених организација и грађана; изјава самог учиниоца да је извршио кривично дело; непосредно опажање или сазнање јавног тужиоца или истражног органа.

Члан 118

За кривична дела за која се гони по службеној дужности пријава се подноси јавном тужиоцу или истражном органу. Ако је пријава упућена суду или другом државном органу, они ће је без одлагања доставити надлежном јавном тужиоцу.

Члан 119

Службена лица као и сви грађани дужни су пријавити јавном тужиоцу или истражном органу свако кривично дело за које се гони по службеној дужности чим за њега сазнају.

Члан 120

Поред истражних органа сва службена лица у отсецима и одељењима унутрашњих послова извршних одбора среских, градских (реонских) народних одбора дужни су, чим сазнају за кривично дело одмах обавестити јавног тужиоца или истражни орган, а до његовог доласка треба да предузму све што је потребно да се сачувају трагови кривичног дела и да се познати учинилац кривичног дела не сакрије или не побегне.

Члан 121

Ако пријава не садржи довољно података да би се могло покренути истраживање, извршиће се претходно обавештавање ради провере примљених или прикупљања нових података.

У претходном обавештавању неће се предузимати никакве истражне радње, осим у случају неодложне потребе.

Члан 122

Јавни тужилац или истражни орган одбациће решењем кривичну пријаву ако према чињеницама изложеним у њој или према спроведеним претходним обавештењима постоји који од основа за обуставу истраживања из члана 112 став 1 тач. 1, 2, 4—6 овог закона. Решење о одбацивању кривичне пријаве доставиће се оштећеном ако је он поднео пријаву Против овог решења није дозвољена жалба.

Ако је пријаву одбацио истражни орган, обавестиће о томе јавног тужиоца.

Ако се пријава не одбаци, јавни тужилац односно истражни орган покренуће извиђаје или ће јавни тужилац отворити истрагу.

Извиђај

Члан 123

Извиђај се покреће кад постоји основана сумња да је кривично дело учињено, без обзира да ли је учинилац познат.

Кад су у питању лакша кривична дела истраживање се завршава извиђајем.

Члан 124

Извиђај се покреће наредбом јавног тужиоца или истражног органа.

Наредба о покретању извиђаја доноси се писмено и садржи: број, датум и место доношења наредбе, породично и рођено име окривљеног ако је познат, опис кривичног дела, назначење органа или службеника коме се извиђај поверава и потпис службеника који је наредбу донео.

Ако је наредбу о покретању извиђаја донео истражни орган доставиће је јавном тужиоцу.

Члан 125

Јавни тужилац односно истражни орган обуставиће решењем извиђај ако постоје околности из члана 112 овог закона. Ако је решење о обустави извиђаја донео истражни орган доставиће га јавном тужиоцу.

Решење о обустави извиђаја доставља се окривљеном и оштећеном који је поднео пријаву или је пријавио грађанско-правно потраживање. Против овог решења није дозвољена жалба.

Члан 126

Кад не постоје услови за отварање истраге (члан 128 овог закона), а у извиђају је сакупљено довољно доказа о кривичној одговорности одређеног лица, јавни тужилац, односно истражни орган, обавестиће о томе окривљеног и питаће га да ли има предлога за допуну извиђаја, а може му дозволити и расматрање списа. Ако окривљени изнесе важне, а још неистражене чињенице, оне ће се истражити.

Члан 127

По завршеном извиђају истражни орган доставља сав истражни материјал јавном тужиоцу.

Ако јавни тужилац установи да извиђај није потпун, вратиће списе истом или другом истражном органу ради допуне, са упутством о томе које чињенице и околности треба истражити односно доследити. Јавни тужилац може и сам извршити допуну извиђаја.

Ако јавни тужилац на основу доказног материјала установи да је у извиђају сакупљено довољно доказа о кривичној одговорности окривљеног, упутиће списе суду са оптужницом односно оптужним предлогом ради пресуђења.

Истрага

Члан 128

Истрага се може отворити само против одређеног лица кад постоји основана сумња да је оно извршило тешко кривично дело.

Истрага се мора отворити кад постоји основана сумња да је одређено лице извршило кривично дело због кога се може изрећи смртна казна.

Члан 129

Истрага се отвара решењем јавног тужиоца.

Кад истражни орган нађе да је потребно отварање истраге, ставиће предлог о томе јавном тужиоцу.

Решење о отварању истраге садржи: број, датум и место доношења решења, породично и рођено име окривљеног са личним подацима, опис кривичног дела, законски назив кривичног дела (правна квалификација), разлоге за отварање истраге, назначење органа или службеника који ће спровести истрагу и потпис јавног тужиоца.

Против решења о отварању истраге није дозвољена жалба.

Члан 130

Прописи члана 125, 126 и 127 овог закона сходно ће се примењивати и у истрази.

ГЛАВА XIII

Мере за обезбеђење присуства окривљеног

Заједничке одредбе

Члан 131

Мере за обезбеђење присуства окривљеног у кривичном поступку јесу ове:

1) довођење;
2) обећање окривљеног да неће напустити боравиште;
3) јемство;
4) притвор;
5) истражни затвор.

Члан 132

При оцењивању која ће се мера обезбеђења применити, поред посебних услова прописаних код појединих мера, треба имати нарочито у виду тежину кривичног дела, основаност сумње да је окривљени учинилац кривичног дела, његово стање здравља, занимање и породичне прилике.

Члан 133

Јавни тужилац, истражни органи или суд дужни су и без предлога окривљеног укинути меру обезбеђења кад престану разлози због којих је била одређена, односно заменити је другом мером обезбеђења.

Довођење

Члан 134

Наредба да се окривљени доведе издаће се:

1) ако постоји који од законских основа за притвор или истражни затвор (члан 140 и 143 овог закона);

2) ако уредно позвани окривљени не дође а свој изостанак не оправда;

3) ако постоји вероватноћа да се окривљени позиву неће одазвати:

Члан 135

Наредбу за довођење издаје иследни орган, јавни тужилац или суд.

Наредба за довођење издаје се писмено. Наредба садржи: породично и рођено име окривљеног и кривично дело по коме се води поступак.

У нарочито хитним случајевима може се извршити довођење и без писмене наредбе.

Лице коме је поверено довођење саопштава наредбу окривљеном и позива га да с њим пође. Ако окривљени то одбије довођење се принудно.

У погледу војних лица и припадника народне милиције неће се издавати наредба за довођење него ће се умолити њихова надлежна команда да окривљеног доведе.

Обећање окривљеног да неће напустити боравиште

Члан 136

Иследни орган, јавни тужилац или суд може одредити да окривљени да обавезу да неће без његовог одобрења напустити своје боравиште и да се неће крити. Дато обећање унеће се у записник.

Приликом давања ове обавезе, окривљеном ће се скренути пажња да се против њега може наредити притвор односно истражни затвор ако ову обавезу прекрши.

Јемство

Члан 137

Ако би се окривљени имао ставити или је већ стављен у притвор или истражни затвор због бојазни да ће побећи, може се оставити у слободи односно може се пустити на слободу ако он лично или ко други за њега пружи јемство да до краја кривичног поступка неће побећи, а окривљени да обавезу да без одобрења неће напустити своје боравиште и да се неће крити.

У случају обавезног притвора или истражног затвора није дозвољено јемство.

Члан 138

Јемство одређује иследни орган, јавни тужилац или суд с обзиром на последице кривичног дела, на личне и породичне прилике окривљеног као и на имовинско стање онога који даје јемство.

Јемство се састоји у гаранцији једног или више грађана да окривљени неће побећи, у полагању готовог новца, или предметима од вредности или у давању хипотеке на непокретност.

Ако окривљени побегне вредност дата као јемство припада држави

Члан 139

И поред датог јемства окривљени ће се ставити у притвор односно у истражни затвор ако се спрема за бегство, ако на уредан позив не дође а изостанак не оправда, или ако се појави који од других законских основа због којих се има наредити притвор односно истражни затвор.

Ако се окривљени стави у притвор или у истражни затвор јемство се укида а положени износ, односно предмети од вредности враћају, односно хипотека скида.

Овако ће се поступити и кад се кривични поступак правоснажно доврши решењем о обустави поступка или пресудом.

Ако је у пресуди изречена казна поправног рада, лишења слободе или лишења слободе с принудним радом, јемство се укида тек кад започне издржавање казне.

Притвор

Члан 140

Притвор се може наредити кад постоје основи сумње да је одређено лице извршило кривично дело, под условом:

1) ако је на самом делу затечено;

2) ако се крије или нема сталног боравишта или му је боравиште непознато или нема потребних исправа или су исправе сумњиве или ако постоје други важни разлози због којих се сумња да ће побећи;

3) ако постоји основана бојазан да ће иследење осујетити или отежати;

4) ако особите околности оправдавају бојазан да ће поновити кривично дело или да ће извршити покушано или припремано кривично дело или да ће учинити кривично дело којим прети.

Притвор ће се увек наредити кад је по посебном закону за поједино кривично дело обавезан притвор.

Лице затечено на извршењу кривичног дела може свако ухватити. Ухваћено лице мора се одмах предати иследном органу односно органу народне милиције.

Члан 141

Притвор наређује иследни орган или јавни тужилац писменом наредбом.

Притворено лице мора бити одмах саслушано, а најдаље у року од 24 часа. Ако је у истој ствари притворено више лица, овај се рок може продужити на три дана.

Притворено лице ће се по саслушању одмах пустити на слободу ако нема законских основа да се задржи у притвору.

Члан 142

На основу наредбе о притвору притворено лице може се задржати у притвору највише три дана. Притвор се може продужити решењем јавног тужиоца највише за три месеца рачунајући од дана кад је окривљени стављен у притвор. Јавни тужилац народне републике односно јавни тужилац аутономне покрајине може овај рок продужити још за два месеца, а по одобрењу Јавног тужиоца ФНРЈ овај се рок из нарочито важних разлога може продужавати даље за свака два месеца.

Ако се предмет налази у поступку пред судом притвор може трајати до завршетка поступка. Ако се предмет одлуком припремне седнице врати јавном тужиоцу на дослеђење, притвор може трајати још два месеца не рачунајући ту време проведено у притвору пре упућивања предмета суду.

У току поступка пред судом суд може решењем укинути притвор ако постоје за то оправдани разлози. Жалба јавног тужиоца задржава решење од извршења.

Истражни затвор

Члан 143

Истражни затвор може се одредити кад је отворена истрага и ако постоји који од услова из члана 140 став 1 тачка 2—4 овог закона.

Истражни затвор мора се одредити кад је истрага обавезна (члан 128 став 2 овог закона).

Члан 144

Ако је окривљени био у слободи, па у току истраге буде стављен у истражни затвор, решење о

томе донеће се у року од три дана од затварања окривљеног.

Решење којим се у току истраге наређује или укида истражни затвор доноси јавни тужилац.

Кад истрагу спроводи истражни орган, а појави се потреба да се нареди истражни затвор, истражни орган ће о томе ставити предлог јавном тужиоцу.

Кад се у поступку пред судом појави потреба да се оптужени који је у слободи стави у истражни затвор, решење о истражном затвору доноси суд.

Члан 145

У погледу трајања истражног затвора и његовог укидања треба пропис члана 142 овог закона.

Ако је истражном затвору претходио притвор, време проведено у притвору урачунава се у рок трајања истражног затвора.

ГЛАВА XIV

Истражне радње

Претресање стана и лица. Одузимање предмета. Поступак са сумњивим стварима.

Члан 146

Претресање стана и осталих просторија окривљеног или другог лица може се предузети кад се очекује да ће се окривљени претресањем ухватити или да ће се пронаћи трагови кривичног дела или да ће се пронаћи предмети важни за истражење.

Претресање лица може се предузети кад се очекује да ће се његовим претресањем пронаћи предмети важни за истражење.

Члан 147

Претресање наређује јавни тужилац или истражни орган писменом наредбом. Претресање врше они сами или службена лица која на то они овласте или по њиховом налогу припадници народне милиције.

Кад постоји опасност да ће гоњено лице побећи или да ће се прикрити трагови кривичног дела ако би се чекало на доношење наредбе надлежног органа, наредбу о претресању могу донети и припадници народне милиције. Они су дужни да одмах по извршеном претресању о томе обавесте јавног тужиоца односно истражни орган.

Наредба о претресању уручује се пре почетка претресања лицу код кога ће се или на коме ће се претресање извршити. Претходно уручивање наредбе може изостати, ако се претпоставља оружани отпор или ако је нужно да се претресање изврши изненада. У овом случају наредба о претресању уручиће се по извршеном претресању. Овако ће се поступити и у случајевима који не трпе одлагање, а нарочито кад неко зове за помоћ или кад постоји наређење да се извесно лице притвори или доведе или кад је потребно да се ухвати одбегли осуђени.

Члан 148

Пре претресања позваће се лице код кога се претресање има извршити да добровољно изда лице или предмете који се траже. Ако овај захтев остане безуспешан приступиће се претресању.

Ако је одлагање претресања везано са опасношћу, као и у случају претресања у јавним просторијама, претресању се може одмах приступити и без позивања на издавање лица или предмета.

Члан 149

Претресање се врши дању, а само у хитним случајевима ноћу.

Ако је претресање започето дању, може се наставити ноћу.

Члан 150

Држалац стана и других просторија позваће се да присуствује претресању, а ако је он отсутан позваће се неко од одраслих укућана или суседа.

Закључане просторије и намештај отвориће се силом само ако њихов држалац није присутан или неће добровољно да их отвори.

Претресању стана или лица присуствују два пунолетна грађанина као сведоци.

Кад се претресање врши у државним надлештвима, установама или предузећима, позваће се њихов старешина односно његов заменик да присуствује претресању.

Претресање у војној згради обавиће се по одобрењу надлежног војног старешине.

О сваком претресању стана или лица саставиће се записник који потписују лице код кога се или на коме се врши претресање и лица чије је присуство обавезно. Приликом вршења претресања одузеће се само они предмети и документа који имају везу са сврхом претресања у појединим случају. У записник ће се унети и тачно означити предмети који се одузимају, а то ће се унети и у потврду која се има издати лицу коме су предмети одузети.

Члан 151

Ако се приликом претресања стана или лица нађу предмети који немају везе са кривичним делом ради кога је претресање наређено, али указују на друго кривично дело, одузеће се и ти предмети, а о томе ће се одмах известити јавни тужилац односно истражни орган ради покретања кривичног поступка.

Члан 152

Предмети који су намењени или употребљени за вршење кривичног дела могу се одузети.

Предмети који могу служити као доказ могу се привремено одузети.

Ко држи предмете наведене у претходним ставовима дужан је да их преда на захтев истражног органа јавног тужиоца или суда.

Члан 153

Ако је потребно за истражење јавни тужилац или истражни орган може захтевати да поштанске, брзојавне или друге саобраћајне установе задрже писма, брзојаве и друге пошиљке које су упућене окривљеном или које он одашиље.

Задржане пошиљке одузеће се на захтев јавног тужиоца или истражног органа, који ће старешини установе потврдити њихов пријем.

Ако не би било од штете по истражење може се садржај пошиљке саопштити окривљеном односно лицу коме је пошиљка упућена, а може му се пошиљка и предати.

Члан 154

Нађе ли се код окривљеног туђа ствар, а не зна се чија је, орган који води истражење описаће ту ствар и опис објавити на табли месног (градског) народног одбора на чијем подручју окривљени живи односно на чијем је подручју кривично дело учињено.

Ако је ствар подложна квару или је њено чување скопчано са трошковима, ствар ће се продати и новац предати на чување надлежном државном новчаном заводу.

Члан 155

Ако се у року од године дана нико не јави за ствар или за новац добијен од продаје ствари, донеће се решење да се ствар или новац преда држави.

Испитивање окривљеног

Члан 156

Окривљени се позива по правилу достављањем писменог позива који садржи: назив органа од кога позив потиче, породично и рођено име окривљеног, предмет испитивања, тачно место где окривљени има доћи, као и дан и сат кад има доћи и упозорење да ће у случају недоласка бити принудно доведен.

Окривљени се може позвати и на други целисходан начин кад то потреба захтева. Ако се окривљени налази у притвору или истражном затвору позваће се преко управе затвора.

Ако окривљени није у стању да се одазове позиву због болести или друге неотклоњиве препреке, може се испитати у месту где се налази.

Члан 157

Приликом испитивања има се поштовати личност окривљеног.

Према окривљеном не сме се употребити сила, претња, обмана или сличне мере да би се дошло до његове изјаве или признања.

Члан 158

Кад се окривљени први пут испитује, питаће се за све податке који осветљавају његову личност, посебно за породично и рођено име, надимак ако га има, за породично и рођено име родитеља, девојачко породично име матере, где је рођен, где живи, дан, месец и годину рођења, које је народности и чији је држављанин, чиме се занима, какве су му породичне прилике, да ли је писмен, какве је школе свршио, да ли је, где и кад служио војску, каквог је имовног стања, да ли је, кад и зашто осуђиван, да ли је под истрагом за које друго кривично дело, а ако је малолетан ко му је законски заступник.

За овим ће се окривљеном саопштити зашто се окривљује и питаће се шта има да наведе у своју одбрану.

Окривљени се испитује усмено. При испитивању окривљеном се може допустити да се користи својим забелешкама.

Приликом испитивања треба окривљеном омогућити да се изјасни о свим околностима које га терете и да изнесе све чињенице које му служе за одбрану.

После овога окривљеном ће се постављати поједина питања да би се попуниле празнине или уклониле противречности и нејасности у његовом излагању.

Члан 159

Окривљеном треба постављати питања јасно, разговетно и одређено тако да их може потпуно разумети. Питања нарочито не смеју полазити од претпоставке да је окривљени признао дело, кад није признао. Исто тако не смеју се постављати ни питања у којима је већ садржано упутство како на њих треба одговорити.

Ако се каснији искази окривљеног разликују од ранијих, а нарочито ако окривљени опозове своје признање, позваће се да изнесе разлог данашњег различитих изјава односно опозивања признања.

Члан 160

Окривљени може бити суочен са сведоком или саучесником ако се њихови искази не слажу у погледу важних чињеница.

Истовремено се могу суочити само два лица. Суочени ће се о свакој појединој околности, поводом које се њихови искази међусобно не слажу, понаособ испитати и њихов одговор унети у записник.

Члан 161

Исказ окривљеног уноси се у записник у облику приповедања тако што ће се забележити његови одговори, а само кад је то потребно и постављена питања.

Окривљеном се може допустити да свој исказ сам напише или га сам казује у записник.

Члан 162

Ако окривљени не зна језик на коме се води поступак, његово ће се испитивање обавити преко тумача.

Ако је окривљени глув, постављаће му се питања писмено, а ако је нем позваће се да писмено одговори. Кад се испитивање не може обавити на овај начин позваће се тумач који се са окривљеним може споразумети.

Ако тумач раније није заклет, положиће заклетву да ће верно пренети питања која се окривљеном упућују и изјаве окривљеног.

Члан 163

Признање окривљеног не ослобођава јавног тужиоца односно истражног органа од дужности да прикупља друге доказе и податке.

Испитивање сведока

Члан 164

Свако је дужан да се одазове позиву за сведочење и да саопшти шта му је познато о кривичном делу и учиниоцу или о околностима које су важне за кривично поступање.

Не може се испитати као сведок:

1) лице које би повредило државну тајну својим исказом, осим ако га надлежни орган не ослободи чувања тајне;

2) бранилац окривљеног о ономе што му је окривљени поверио као свом браниоцу.

Члан 165

Ослобођени су од дужности сведочења:

1) брачни друг окривљеног;

2) сродници окривљеног по крви у усходној или нисходној правој линији, а у побочној до другог степена закључно;

3) усвојилац или усвојеник окривљеног.

Пре испитивања ова се лица имају поучити да не морају сведочити, а њихов одговор на ово унеће се у записник.

Ово ослобођење не важи кад су у питању кривична дела против народа и државе.

Члан 166

Позивање сведока врши се по правилу достављањем писменог позива у коме ће се навести: породично и рођено име и занимање позваног, време и место доласка, предмет по коме се позива и назначење да се позива као сведок са упозорењем о последицама неоправданог изостанка (члан 167 став 1 овог закона).

Члан 167

Ако сведок који је уредно позван не дође, а изостанак не оправда, може се наредити да се принудно

доведе и да сноси трошкове довођења, а може се и казнити новчано до две хиљаде динара. Осим тога сведоку се може наложити да накнади трошкове проузроковане његовим изостанком.

Ако сведок дође па одбије да сведочи, може се казнити новчано до две хиљаде динара, а ако и поред тога одбије да сведочи може се лишити слободе. Лишење слободе не може трајати дуже од три месеца, а престаје чим сведок пристане да сведочи односно чим његово испитивање постане непотребно.

Жалба на решење о лишењу слободе, новчаној казни и накнади трошкова не задржава решење од извршења.

Према војним лицима и припадницима народне милиције неће се изрицати казне него ће се о њиховом недоласку или о одбијању сведочења известити њихова надлежна команда.

Члан 168

Сведоци се испитују понаособ и без присуства осталих сведока.

Претходно ће се сведок питати за породично и рођено име, име оца, занимање, боравиште, место рођења, године старости и његов однос са окривљеним и оштећеним.

Пошто је утврђена његова истоветност опомену ће се сведок да је дужан да говори истину и да ништа не прећути, па ће се упозорити на последице лажног сведочења.

Члан 169

После општих питања сведок се позива да исприча све што му је о предмету познато, а ако би у његовом исказу било што непотпуно, нејасно или противречно, поставиће му се посебна питања ради проверавања, допуне и разјашњења. Није допуштено постављати питања у којима је већ садржано упутство како би се имало одговорити.

Сведок ће се питати откуд му је познато оно што сведочи.

Сведоци се могу суочити ако се њихови искази не слажу у погледу важних чињеница. Истовремено се могу суочити само два сведока.

Члан 170

Ако је потребно да се утврди да ли сведок познаје лице или предмете, тражиће се од њега прво да их опише и да наведе знаке по којима се разликују, па ће му се тек после показати лице или предмети ради познавања и то по могућству заједно са другим њему непознатим лицима односно предметима исте врсте.

Члан 171

Ако сведок не зна језик на коме се води поступак или је глув или нем, његово испитивање врши се на начин прописан у члану 162 овог закона.

Увиђај и вештаци

Члан 172

Увиђај се предузима кад је за утврђивање или за разјашњење какве важне чињенице у поступку потребно непосредно опажање лица које води истрагу или суда.

Увиђај се може обавити и уз суделовање вештака.

Члан 173

Вештаци се позивају кад је за проналажење и оцену чињеница потребна нарочита стручна спрема или знање.

По правилу ће се позвати један вештак, а два или више ако је вештачење тешко и сложено.

Члан 174

Вештака одређује јавни тужилац, истражни орган или суд.

За вештака се не може узети лице које не може бити испитано као сведок (члан 164 став 2 овог закона) или лице које стоји према окривљеном у ком односу из члана 165 овог закона.

Пре предузимања вештачења, по правилу, саопштиће се окривљеном име одређеног вештака. Изузеће вештака се може тражити до почетка вештачења из истих разлога из којих се може тражити изузеће судија и судија-поротника. Изузеће може тражити и сам вештак.

Захтев за изузеће неће се усвојити ако би постојала опасност због одлагања.

Члан 175

Кад вештак не дође на позив, а изостанак не оправда, или кад одбије да вештачи, може му се наложити да накнади проузроковане трошкове, а може се и казнити новчано до две хиљаде динара. У случају неоправданог изостанка може се наредити и његово довођење.

Жалба на решење о казни не задржава решење од извршења.

Према војним лицима и припадницима народне милиције неће се изрицати казне него ће се о њиховом недоласку или одбијању да вештаче известити њихова надлежна команда.

Члан 176

Пре почетка вештачења треба упозорити вештака да је дужан да предмет вештачења брижљиво расмотри, да тачно наведе све што опази и нађе и да своје мишљење непристрасно изнесе.

Осим тога вештаку треба предочити последице давања лажног налаза или мишљења.

Лице које руководи вештачењем показује вештаку предмете које ће расмотрити, поставља му питања на која треба да да мишљење и по потреби тражи објашњења у погледу датог налаза и мишљења. По његовој дозволи и окривљени може вештаку постављати питања.

Ако је за мишљење вештака потребно, могу се вештаку давати разјашњења из списа, а може му се допустити разгледање списа уколико то не би било од штете по истрагу.

Члан 177

Налаз и мишљење вештака по правилу уносе се одмах у записник, а изузетно вештаку се може одобрити да налаз и мишљење накнадно писмено поднесе у року који му се одреди.

Члан 178

Ако се подаци вештака о њиховом налазу битно разилазе или ако је њихов налаз нејасан, непотпун или у противречности сам са собом или са извођеним околностима, а ти се недостаци поновним саслушањем вештака не могу отклонити, обновиће се вештачење са истим или другим вештацима.

Члан 179

Ако у мишљењу вештака има противречности или недостатака или се појави основана сумња у тачност датог мишљења, а ти се недостаци или сумња не могу отклонити поновним саслушањем вештака, затражиће се мишљење других вештака.

У оваквим случајевима може се затражити мишљење и од универзитета или друге научне установе.

У важнијим и сложеним случајевима може се одмах затражити мишљење од универзитета или друге научне установе.

ГЛАВА XV

Оптужница и оптужни предлог

Члан 180

По завршеном ислеђењу поступак се наставља на основу поднете оптужнице или оптужног предлога.

Члан 181

Оптужница се мора поднети кад у првом степену суди врховни или окружни суд.

Кад у првом степену суди сreски суд, оптужница се мора поднети ако је била отворена истрага, а у другим случајевима може се поднети или оптужница или оптужни предлог.

Члан 182

Оптужница треба да садржи:

1) породично и рођено име оптуженог са личним подацима и да ли је и колико времена провео у притвору или истражном затвору;

2) кривично дело због којег се оптужује са свим обележјима дела која су потребна за примену извесног прописа кривичног закона уз назначење: времена и места извршења дела, предмета на коме је и оруђе којим је кривично дело извршено, последице дела и остале околности потребне да се кривично дело што јасније обележи;

3) законски назив (правна квалификација) кривичног дела које је предмет оптужнице заједно са навођењем прописа кривичног закона, као и податке који су потребни за образложење стварне надлежности;

4) означење суда пред којим се има одржати главни претрес;

5) предлог које доказе треба извести на главном претресу а нарочито имена сведока и вештака, назначење списа које треба прочитати на главном претресу и предмета који служе за доказ;

6) предлог да се оптужени огласи кривим за дело наведено у оптужници и осуди по закону;

7) предлог да се одлучи о грађанско-правним потраживањима у случају из члана 96 став 2 овог закона;

8) образложење, у коме ће се на основу резултата ислеђења навести чињенице које су изнете у опису кривичног дела, као и докази којима се те чињенице утврђују. У образложењу ће се навести и одбрана оптуженог и изнети разлози јавног тужиоца у погледу основаности одбране.

Члан 183

Оптужни предлог треба да садржи: породично и рођено име оптуженог са личним подацима уколико су познати, кратак опис кривичног дела, законски назив дела са навођењем прописа кривичног закона, означење суда пред којим се има одржати главни претрес, предлог које доказе треба извести на главном претресу, предлог да се оптужени огласи кривим и осуди по закону, као и предлог да се одлучи о грађанско-правним потраживањима у случају из члана 96 став 2 овог закона.

ГЛАВА XVI

Претходни поступак пред судом

Члан 184

Јавни тужилац доставља оптужницу односно оптужни предлог са списима надлежном суду.

По пријему оптужнице односно оптужног предлога претседник већа заказаће главни претрес, ако не постоје разлози да се оптужница односно оптужни предлог врати јавном тужиоцу ради исправке, или да се предмет изнесе на припремну седницу.

Члан 185

Претседник већа вратиће оптужницу односно оптужни предлог заједно са списима јавном тужиоцу ради исправке, ако нађе да оптужница односно оптужни предлог нису састављени по прописима члана 182 и 183 овог закона. Јавни тужилац у року од три дана вратиће исправљену оптужницу односно оптужни предлог или изнети разлоге због којих се не слаже са примедбама претседника већа.

Кад јавни тужилац врати неисправљену оптужницу односно оптужни предлог, претседник већа може затражити да о исправци одлучи припремна седница.

Претседник већа изнеће предмет на припремну седницу ако нађе да треба донети које од решења из члана 186 став 2 тачка 1—3 овог закона.

Члан 186

Припремна седница код сreског и окружног суда састављена је од једног судије и двојице судија-поротника, а код врховног суда од тројице судија.

Суд у припремној седници, по саслушању јавног тужиоца, може донети решење:

1) да се предмет врати јавном тужиоцу ако је нужно да се дослеђењем ствар боље разјасни;

2) да се предмет непосредно или преко јавног тужиоца упути надлежном суду;

3) да се обустави кривични поступак због одустанка јавног тужиоца од оптужбе или ако постоји који од разлога наведених у члану 112 став 1 тач. 1 и 4—6 овог закона;

4) да се оптужница односно оптужни предлог врати јавном тужиоцу ради исправке.

У припремној седници може се решити који ће се од предложених доказа прибавити за главни претрес, а може се одлучити и о прибављању нових доказа.

О заказаној припремној седници обавештава се јавни тужилац.

Против решења сreског и окружног суда у припремној седници у погледу случајева из тачке 1—3 јавни тужилац може изјавити жалбу.

Ако суд у припремној седници не донесе ни једно од решења из тачке 1—4, упутиће предмет претседнику већа ради заказивања главног претреса.

Члан 187

Кад су оптужница односно оптужни предлог враћени јавном тужиоцу ради исправке или ради дослеђења, он може својим решењем обуставити кривични поступак, али је о томе дужан обавестити суд.

Члан 188

Ако пре главног претреса а по одржаној припремној седници јавни тужилац одустане од оптужбе или се појави који од разлога за обуставу поступка из члана 112 став 1 тачка 4—6 овог закона, претседник већа ће поново изнети предмет на припремну седницу ради решења о обустави кривичног поступка.

Кад суд у припремној седници донесе решење да се поступак обустави, претседник већа ће отказати главни претрес ако је био заказан.

Ако су се разлози за обуставу поступка из претходног става појавили после отварања заседања, а пре почетка главног претреса, о обустави поступка решава веће у заседању.

Члан 189

Прописи ове главе сходно ће се примењивати и кад су у питању дела за која се гони по приватној тужби.

ГЛАВА XVII

Главни претрес

Припреме

Члан 190

Главни претрес се држи у седишту суда и у судској згради.

Ако су просторије у судској згради неподесне за одржавање појединих претреса, претседник суда може наредити да се претрес држи у другој згради.

Претседник суда може одлучити да се претрес одржи у неком другом месту на подручју тога суда.

Члан 191

Претседник већа одређује дан за главни претрес на који позива: оптуженог и његовог браниоца, тужиоца, оштећеног и његовог заступника, заступника приватног тужиоца, сведоке, вештаке као и тумача.

У позиву за наведена лица означиће се место и време претреса и својство у ком се позивају. У позиву оптуженом назначиће се и дело за које се оптужује, а ако је поднета оптужница она ће се оптуженом уз позив доставити.

Претседник већа стараће се да се позиви за главни претрес доставе правилно и на време.

Између дана доставе позива и дана претреса оптуженом треба да остане довољан рок за припремање одбране.

Члан 192

Ако је у изгледу да ће главни претрес трајати дуже, претседник суда може одредити једног или двојицу судија односно судија-поротника да присуствују претресу и да по потреби замене чланове већа.

Члан 193

Странке могу од дана предаје оптужнице односно оптужног предлога суду захтевати да се предложени докази допуне и да се на главни претрес позову нови сведоци или вештаци или прибаве други докази.

Странке у свом захтеву морају означити које би се чињенице имале доказати и којим од предложених доказа.

О овоме захтеву одлучује претседник већа. Странка чији захтев за прибављање нових доказа није усвојен може свој предлог поновити у току главног претреса.

О одлуци којом се усваја предлог за прибављање нових доказа обавестиће се и противна странка.

Претседник већа може и без предлога странака наредити прибављање нових доказа за главни претрес.

Члан 194

Ако се сазна да који од сведока или вештака који су позвани на главни претрес, а у току испитивања нису испитани, неће моћи доћи на претрес због дуготрајне болести или због других сметњи, може се сведок односно вештак испитати у месту где се налази. Сведока односно вештака испитаће а по потреби и заклети један члан већа или ће се њихово испитивање обавити преко среског суда или иследног органа на чијем се подручју сведок односно вештак налази. О времену и месту испитивања обавестиће се странке ако је то могуће.

Члан 195

Претседник већа може из важних разлога на предлог странака или по службеној дужности одгодити дан заказаног претреса.

Члан 196

Против решења претседника већа која се односе на припремање главног претреса није дозвољена жалба.

Јавност главног претреса

Члан 197

Главни претрес је јаван.

По службеној дужности или на предлог странака суд може образложеним решењем искључити јавност целог или једног дела главног претреса, ако то захтевају општи интереси или разлози морала.

Решење о искључењу јавности може се нападати само у жалби на пресуду.

Искључење јавности не односи се на странке, оштећеног, њихове заступнике и браниоца.

Суд може дозволити да главном претресу на коме је јавност искључена присуствују поједина службена лица и научни радници.

Руковођење главним претресом

Члан 198

Претседник већа руководи претресом, испитује оптуженог, сведоке и вештаке и даје реч члановима већа, странкама, оштећеном, заступницима, браниоцима и вештацима.

Дужност је претседника већа да се стара за свестрано претресање предмета, проналажење истине и отклањање свега што би продужило поступак, а не би служило разјашњењу ствари.

Веће одлучује решењем:

1) кад једна странка у току главног претреса учини какав предлог коме се противи друга странка;

2) кад се претседник не сложи са сагласним предлогом странака.

Решења већа објављују се и уносе у записник о главном претресу, а могу се нападати само у жалби на пресуду.

Члан 199

Дужност је претседника већа да се стара о одржавању реда у заседању и о достојанству суда.

Члан 200

Ако оптужени, бранилац, оштећени, заступник, сведок, вештак, тумач или неко други ко присуствује главном претресу ремети ред или се не покорава наређењима претседника већа у погледу одржавања реда, претседник већа ће га опоменути. Ако опомена буде безуспешна суд може оптуженог удаљити из заседања, а остала наведена лица суд може и казнити новчаном казном до две хиљаде динара.

Ако адвокат или адвокатски приправник као заменик адвоката у својству браниоца или заступника ремети ред или се не покорава наређењима прет-

седника већа, суд ће поред казне или удаљења сваки овакав случај доставити надлежној адвокатској комори ради покретања дисциплинског поступка.

Браниоцу или заступнику може се поред казне ускратити даље заступање односно одбрана на претресу и у том случају странка ће се позвати да узме другог браниоца односно заступника. Ако је то немогуће учинити одмах без штете по интересе оптуженог или заступаног или се у случају обавезне одбране не може одмах поставити бранилац оптуженом, претрес ће се прекинути или одложити о трошку браниоца односно заступника.

Члан 201

Ако јавни тужилац или његов заступник и поред опомене претседника већа наруши ред или неће да поступи по његовим наређењима, може суд прекинути претрес и затражити од вишег јавног тужиоца ако је у питању јавни тужилац, а од јавног тужиоца ако је у питању његов заступник, да одреди друго лице ради заступања оптужбе.

Војна лица или припадници народне милиције који ремете ред биће удаљени из заседања, а њихова команда о томе обавештена.

Члан 202

Против решења суда којим се изричу казне или наређује плаћање трошкова одложеног или прекинутог претреса није дозвољена жалба, али суд такво решење може сам опозвати.

Члан 203

Ако оптужени у току главног претреса у заседању учини кривично дело или ако се у току главног претреса открије које раније учињено кривично дело оптуженог, суд ће по оптужби тужиоца која може бити и усмено изнета проширити претрес и на то дело.

Ако је за дело из претходног става потребно потпуније извиђање или припрема одбране, суд може по саслушању јавног тужиоца одлучити или да претрес одложи или да за ово дело посебно суди.

Ако за пресуђење дела из става првог овог члана не може бити надлежан суд пред којим се води претрес, суд ће по саслушању јавног тужиоца одлучити да ли ће се и предмет по коме се води претрес уступити надлежном суду ради пресуђења.

Члан 204

Ако неко други у току главног претреса у заседању учини кривично дело, суд може по оптужби тужиоца, која може бити и усмено изнета, судити о учињеном кривичном делу одмах или по завршетку започетог претреса. Овако се може поступити и кад би за пресуђење овог дела био надлежан нижи суд.

Ако није могуће да се учиниоцу кривичног дела за које се гони по службеној дужности одмах суди или ако је дело учињено на главном претресу пред среским судом, а за пресуђење тог дела је надлежан окружни или врховни суд, обавестиће се о томе надлежни јавни тужилац ради даљег поступка.

Претпоставке за одржавање главног претреса

Члан 205

После отварања заседања и објављивања предмета претреса претседник већа утврђује да ли су дошла сва позвана лица, а уколико нису проверава да ли су им позиви предати и да ли су свој изостанак оправдали.

Члан 206

Оптуженом се може судити у отсуству ако је у бегству или се крије или иначе није достижан државним органима.

За лакше кривично дело оптуженом се може судити у отсуству ако је уредно позван, а суд нађе да његово присуство није нужно за правилно утврђивање стања ствари.

Ако се оптуженом не може судити у отсуству, суд ће наредити да се принудно доведе. Ако се довођење не би могло одмах спровести, суд ће претрес одложити и наредити да се оптужени на идући претрес принудно доведе, а може наредити да се оптужени лиши слободе ради обезбеђења његовог присуства на идућем претресу. У овом случају суд може наредити да оптужени сноси трошкове одложеног претреса.

Члан 207

Ако на главни претрес не дође бранилац који је уредно позван или ако напусти претрес или ако му на главном претресу буде одузета одбрана, а не постоји могућност да се одмах изабере односно постави други бранилац без штете по одбрану, претрес ће се одложити. У том случају бранилац ће сносити трошкове одлагања ако се одлагање може приписати његовој кривици. Осим тога, ако је бранилац адвокат или адвокатски приправник као заменик адвоката, обавестиће се надлежна адвокатска комора ради покретања дисциплинског поступка.

Члан 208

Ако који од сведока или вештака и поред уредног позива неоправдано изостане, суд може наредити да се одмах принудно доведе. Ако то није могуће одмах учинити, суд може главни претрес започети и у току претреса одлучити да ли услед отсуства сведока или вештака треба претрес одложити. Ако се претрес одложи суд може наредити да се сведок или вештак који је уредно позван и није дошао, а изостанак није оправдао, на идући претрес принудно доведе, а може га казнити новчаном казном до две хиљаде динара и на плаћање трошкова одложеног претреса.

Претрес се због недоласка сведока или вештака неће одложити, ако суд по саслушању странака нађе да се место усменог исказа сведока може прочитати записник о његовом испитивању, односно да се место саслушања вештака може прочитати његов налаз и мишљење дати у ислеђењу.

Члан 209

Главни претрес не може се одржати у отсуству јавног тужиоца ако је оптужница подигнута.

На главном претресу јавног тужиоца може заменити овлашћени службеник јавног тужиоштва.

Одлагање и прекид главног претреса

Члан 210

Главни претрес ће се одложити кад је потребно да се прибаве нови докази, или ако се у току претреса стање ствари тако измени да је одлагање потребно ради припремања оптужбе или одбране, или ако се у току претреса утврди да је после учињеног дела код оптуженог наступило привремено душевно обољење или привремена душевна поремећеност, или ако се одлагање претреса покаже потребним из каквих других разлога.

Приликом одлагања претреса одредиће се по правилу и дан новог претреса.

Против решења суда о одлагању претреса није дозвољена жалба.

Члан 211

Главни претрес, који је био одложен, ако се држи пред истим већем, по правилу ће се наставити, а претседник већа ће укратко изнети битни резултат ранијег претреса. Суд може и у овом случају наредити да претрес почне изнова.

Главни претрес који је био одложен почиње изнова ако се држи пред измењеним већем, али по саслушању странака суд може одлучити да се поново не испитују сведоци и вештаци и да се не врши увиђај, већ да се прочита записник ранијег претреса.

Члан 212

Претседник већа може прекинути главни претрес ради одмора или што је протекло радно време или ако је могуће одмах прибавити доказе.

Прекинути претрес претставља једну целину и са расправљањем се наставља тамо где се при прекиду стало.

Прекинути претрес увек се наставља пред истим већем.

Члан 213

Главни претрес тече редом који је прописан у овом закону, али суд може отступити од редовног тока расправљања због посебних околности, а нарочито због броја оптужених, броја кривичних дела и обима доказног материјала.

Почетак главног претреса и испитивање оптуженог

Члан 214

Претседник већа ће прво објавити предмет главног претреса и састав већа.

У случају отсутности неког позваног лица суд одлучује да ли ће се претрес одржати у његовом отсуству. Ако суд одлучи да се претрес одржи или решење о том питању остави за доцније, позваће претседник већа оптуженог и од њега узети личне податке да би се уверио о његовој истоветности.

Члан 215

Пошто истоветност оптуженог буде утврђена претседник већа опомиње сведоке на дужност да изнесу суду све што им је о предмету познато и указује им на последице лажног сведочења. После тога сведоци одлазе на место које је за њих одређено и чекају да буду позвани ради испитивања. Претседник већа може предузети мере које сматра потребним да спречи договарање између сведока или између сведока и странака.

Члан 216

Претседник већа ће опоменути вештаке на њихову дужност да своје мишљење дају по најбољем знању и скренути им пажњу на последице давања лажног налаза и мишљења, па ће их према околностима или задржати у заседању да прате ток претреса или их упутити да на одређеном месту сачекају док не буду позвани.

Ако је оштећени присутан, а још није пријавио своје грађанско-правно потраживање, претседник већа ће га поучити да има право своје потраживање остваривати у кривичном поступку.

Члан 217

Оптуженог ће претседник већа опоменути да пажљиво прати ток претреса и указати му на његово право да преко претседника већа поставља питања саоптуженима, сведоцима и вештацима и да поводом њихових исказа даје објашњења о свим важним околностима.

Члан 218

Главни претрес почиње читањем оптужнице односно оптужног предлога или приватне тужбе.

Оптужницу односно оптужни предлог чита јавни тужилац. Приватну тужбу ће прочитати или изложити претседник већа. Кад јавни тужилац не присуствује главном претресу оптужни предлог прочитаће претседник већа.

У току главног претреса тужилац може изменити оптужбу, а може од ње и одустати до завршетка главног претреса.

Члан 219

По прочитању оптужнице односно оптужног предлога или приватне тужбе претседник већа приступа испитивању оптуженог.

Ако је више оптужених претседник ће наредити да у заседању остане само један.

Члан 220

Претседник већа упитаће оптуженог да ли је разумео оптужбу.

Ако оптужени није схватио оптужбу, претседник већа ће му садржину поново изложити на начин како је оптужени може најлакше разумети.

После тога упитаће се оптужени да ли се осећа кривим, а затим ће се испитати о свакој тачки оптужбе и позвати да изнесе своју одбрану.

Члан 221

При испитивању оптуженог на главном претресу сходно ће се примењивати прописи који вреде за испитивање окривљеног у истрази.

Оптужени се не може принудити да на питање одговара. Ако он уопште неће да одговара или неће да одговара на поједина питања, прочитаће се исказ који је дао у истрази или део тога исказа.

Кад оптужени приликом испитивања на главном претресу отступи од свог ранијег исказа, претседник ће му указати на отступања и упитаће га зашто сада исказује друкчије, а по потреби прочитаће се његов ранији исказ или део тога исказа.

По завршеном испитивању претседник је дужан упитати оптуженог да ли има још што да наведе у своју одбрану.

Члан 222

Кад претседник већа заврши испитивање оптуженог чланови већа могу постављати питања оптуженом непосредно. Тужилац, бранилац, оштећени, заступник, саоптужени и вештаци могу по одобрењу претседника већа непосредно постављати питања оптуженом, али ће претседник забранити питање или одбити одговор на већ постављено питање ако је оно нејасно или садржи упутство како би се имало одговорити или се не односи на предмет.

Приликом испитивања оптуженог тужилац, бранилац, оштећени, заступник и саоптужени могу по одобрењу претседника већа предочавати оптуженом доказе који га терете или који му служе за одбрану.

Ако је потребно претседник ће извршити суочење саоптужених.

Члан 223

У току главног претреса оптужени се не може договарати са својим браниоцем или с ким другим како ће одговорити на постављено питање.

При испитивању претседник већа може дозволити оптуженом да се служи својим забелешкама.

Доказни поступак

Члан 224

Доказивање обухвата све чињенице које су по нахођењу суда важне за правилно пресуђење.

Докази се изводе оним редом који утврди претседник већа.

Ако странке у току претреса захтевају да се изведе нове чињенице или прибаве нови докази, не може суд тај захтев одбити због тога што је касно поднет.

Суд може решити да се изведу и они докази од којих су странке одустале.

Члан 225

Признање оптуженог на главном претресу не ослобођава суд од дужности да изводи и друге доказе.

Члан 226

При испитивању сведока на главном претресу сходно ће се примењивати прописи који вреде за испитивање сведока у ислеђењу.

Сведоци се испитују понаособ, без присуства још неиспитаних сведока. Пре испитивања од сведока се узимају подаци ради утврђивања његове истоветности и односа према кривичном делу и странкама.

Члан 227

Суд може одлучити да сведок положи заклетву на свој исказ.

Заклетва се полаже усмено изговарањем ових речи: „Заклињем се својом чашћу да сам о свему што ме је суд питао истину говорио и да ништа што сам о овој ствари знао нисам прећутао."

Суд може одлучити да сведок положи заклетву и пре него што буде испитан.

Неми сведоци, који знају читати и писати, заклињу се на тај начин што потписују текст заклетве, а глуви сведоци ће прочитати текст заклетве. Ако глуви или неми сведоци не знају ни читати ни писати заклеће се преко тумача.

Пропис члана 167 став 2 овог закона примењиваће се и у случају кад сведок одбије да положи заклетву.

Члан 228

Кад претседник већа заврши испитивање сведока, чланови већа могу сведоку непосредно постављати питања. Тужилац, оптужени, бранилац, оштећени и заступник могу по одобрењу претседника непосредно постављати питања сведоцима. Питања могу постављати и вештаци ако су им потребна разјашњења извесних чињеница.

Претседник ће забранити питање или одбити одговор на већ постављено питање ако је оно нејасно или садржи упутство како би се имало одговорити или се не односи на предмет.

Члан 229

Сведоцима се може дозволити да читају писмена која се код њих налазе и имају везе с предметом. Таква писмена морају се показати странкама и по решењу суда могу се здружити списима.

Ако је сведок при ранијем испитивању у ислеђењу или код суда навео чињенице којих се при испитивању на претресу више не сећа или отступи од свог ранијег исказа, предочиће му се ранији исказ односно указаће му се на отступање и упитаће се зашто сада исказује друкчије. По потреби прочитаће се записник о ранијем исказу сведока.

Члан 230

Испитани сведоци не могу се удаљавати из заседања пре свршетка претреса без претходног одобрења претседника већа.

Сведок који је на претресу већ испитан може се поново испитати у присуству других сведока. Ако је потребно сведок ће се суочити с другим сведоком или са оптуженим.

Члан 231

Ако се на претресу сазна да позвани сведок који није испитан у ислеђењу не може доћи пред суд или му је долазак знатно отежан, може суд ако сматра да је његов исказ важан, наредити да га ван заседања испита један члан већа или да се испитивање сведока обави преко среског суда или иследног органа на чијем се подручју сведок налази. Странке ће се обавестити о времену и месту испитивања.

Члан 232

Испитивање вештака врши се сходно прописима који вреде за испитивање вештака у ислеђењу и сведока на главном претресу.

Налаз и мишљење вештака уносе се у записник. Ако је вештак пре главног претреса припремио свој налаз и мишљење, он ће га изложити усмено а његов писмени састав приложиће се списима.

Члан 233

Суд може одлучити да се вештак пре вештачења закуне да ће брижљиво расмотрити предмет вештачења, да ће верно и тачно навести све што опази и нађе и да ће своје мишљење дати савесно и по свом најбољем знању.

Стално постављени и заклети вештак уместо поновне заклетве само ће се опоменути на већ положену заклетву.

Члан 234

Записници о испитивању сведока, саокривљених или већ осуђених саоптужених, као и записници о налазу и мишљењу вештака дати у ислеђењу или код суда пре главног претреса, могу се прочитати на главном претресу у овим случајевима:

1) ако су испитана лица умрла, душевно оболела, или се не могу пронаћи или је њихов долазак пред суд немогућ или знатно отежан због старости, болести или из других важних разлога;

2) ако сведоци који се на претресу испитују неће да сведоче или ако од својих ранијих исказивања датих у ислеђењу или пред судом отступају;

3) ако се тужилац и оптужени сагласе да се читају записници;

4) ако је у оптужници предложено читање ових исказа, а оптужени није захтевао усмено испитивање на претресу;

5) ако је сведок испитан ван главног претреса у смислу члана 231 овог закона.

Члан 235

Записници о увиђају, записници о претресању стана или лица и о одузимању ствари, исправе, књиге, списи и друга писмена која имају значај доказа, прочитаће се на главном претресу ради утврђивања њихове садржине, а по оцени суда може се њихова садржина укратко усмено изнети.

Предмети који могу послужити разјашњењу ствари могу се током главног претреса показати оптуженом, а по потреби сведоцима и вештацима.

Члан 236

Кад суд нађе да стање ствари није довољно разјашњено и да треба прибавити нове доказе, може по службеној дужности или по предлогу странака те доказе одмах прибавити, односно због њиховог прибављања одложити главни претрес.

Ако је мишљење вештака нејасно или непотпуно или су мишљења вештака несагласна или се појави основана сумња у тачност датог мишљења, суд може по службеној дужности или по предлогу странака наредити да се на главном претресу изврши поново вештачење преко истих или других вештака.

Ако је потребно да се изврши увиђај, извршиће га веће или један члан већа. Кад увиђај врши веће онда је то део главног претреса. У случају да је увиђај извршио један члан већа, на главном претресу ће се прочитати записник о увиђају. Странке ће се обавестити о времену и месту увиђаја.

Члан 237

По завршеном доказном поступку претседник већа упитаће странке имају ли какве предлоге у погледу допуне доказног поступка.

Ако нико не стави предлог за допуну доказног поступка или предлог буде одбијен, а суд нађе да је стање ствари извиђено, претседник ће објавити да је доказни поступак завршен.

Говори странака

Члан 238

По завршеном доказном поступку претседник већа даје реч странкама. Прво говори тужилац, затим оштећени, па бранилац, а завршну реч има оптужени.

Члан 239

Тужилац ће у свом говору претрести изведене доказе и из њих извући закључке, изложиће значај кривичног дела, дати оцену друштвене опасности дела и осветлити личност оптуженог, па ће на основу тога ставити своје предлоге како у погледу кривичне одговорности оптуженог тако и у погледу примене прописа кривичног закона.

Члан 240

Оштећени који је пријавио грађанско-правно потраживање или његов заступник може у завршном говору указати на доказе који говоре о постојању кривичне одговорности оптуженог на којој заснива своје грађанско-правно потраживање.

Члан 241

Бранилац, или сам оптужени ако нема браниоца, излаже у свом говору одбрану у погледу доказа и постојања кривичне одговорности, у погледу правне квалификације кривичног дела и околности које би биле од утицаја на одмеравање казне. Бранилац односно оптужени могу на наводе тужиочеве и оштећеног одговорити у истом говору.

Оптужени може после речи свог браниоца допунити одбрану.

Тужилац и оштећени имају право да одговоре на одбрану, а бранилац односно оптужени да се осврну на те одговоре. Оптужени има право да последњи говори.

Члан 242

Говори странака не могу се ограничити на одређено време, али претседник већа ће опоменути лице које се упушта у излагања која нису у вези са предметом. Ако опомена не успе суд може излагање прекинути.

Кад оптужбу заступа више лица или одбрану више бранилаца, не могу се говори понављати. Сваки заступник оптужбе или одбране по међусобном споразуму одабраће питање о коме ће говорити.

Члан 243

Ако суд по завршеним говорима странака не нађе да треба поново отворити доказни поступак, објавиће претседник већа да је главни претрес завршен, па ће се приступити већању и гласању (члан 70 овог закона).

ГЛАВА XVIII

Пресуда

Члан 244

Ако суд у току већања не нађе за потребно да поново отвори главни претрес ради допуне поступка или разјашњења појединих питања, изрећи ће пресуду.

Пресуда се може односити само на оно лице које је обухваћено оптужбом и само на оно дело које је предмет оптужбе.

Пресуда се изриче и објављује у име народа.

Члан 245

Суд заснива пресуду само на оним чињеницама и доказима који су изнети на главном претресу, испитујући савесно и брижљиво сваки доказ посебно и у вези са осталим доказима и резултатом целокупног главног претреса.

Члан 246

Пресудом се оптужба одбија или се оптужени ослобођава од оптужбе или се оптужени оглашава кривим.

Ако оптужница или оптужни предлог обухвата више кривичних дела, у пресуди ће се изрећи да ли се и за које дело оптужени оглашава кривим или се ослобођава од оптужбе или се оптужба одбија.

Члан 247

Пресуду којом се оптужба одбија суд ће изрећи:

1) ако је поступак вођен без захтева овлашћеног тужиоца; или

2) ако је тужилац од захтева на претресу одустао; или

3) ако за покретање поступка није било потребног предлога; или

4) ако је оштећени од предлога одустао, а јавни тужилац не продужи гоњење; или

5) ако је оптужени већ за исто дело правоснажно осуђен или ослобођен; или

6) ако је право на гоњење престало због амнестије односно застарелости; или

7) ако за пресуђење суд није стварно надлежан; или

8) ако постоје друге околности које искључују кривично гоњење.

Ако се оптужба одбије због ненадлежности, суд ће по предлогу тужиоца предмет уступити надлежном суду чим пресуда постане правоснажна.

Члан 248

Пресуду којом се оптужени ослобођава од оптужбе суд ће изрећи ако нађе:

1) да у делу за које се оптужује нема обележја кривичног дела; или

2) да нема кривичне одговорности; или

3) да није доказано да је оптужени извршио кривично дело које је предмет оптужбе.

Члан 249

У пресуди којом се оптужени оглашава кривим суд ће изрећи:

1) за које се дело оглашава кривим;

2) који су законски прописи примењени у погледу кривичног дела и оптуженог;

3) на какву се казну осуђује оптужени или се по прописима кривичног законика ослобођава од казне;

4) да ли се оптужени осуђује условно;

5) одлуку о здравствено-заштитној мери кад суд нађе да ту меру треба применити према кривично одговорном учиниоцу са смањеном урачунљивошћу;

6) одлуку о урачунавању притвора, истражног затвора или већ издржане казне;

7) одлуку о трошковима кривичног поступка и грађанско-правним потраживањима.

Члан 250

Претседник већа објавиће пресуду у присуству странака читањем изреке пресуде и саопштавањем битних разлога.

У сложеним случајевима може суд одложити објављивање пресуде највише за три дана од завршетка главног претреса.

Странке и присутни саслушаће изреку пресуде стојећи.

Ако је јавност на главном претресу била искључена, суд ће оценити да ли ће и у колико објавити разлоге пресуде.

По објављивању пресуде претседник ће поучити странке о праву на жалбу, а њихове изјаве, ако су их дале, унеће се у записник.

Ако је оптужени условно осуђен, упозориће га претседник на значај условне осуде.

Члан 251

Кад суд изрекне пресуду којом се оптужени оглашава кривим, па се с обзиром на тежину изречене казне или због других околности може с разлогом држати да ће оптужени који је у слободи побећи, може суд наредити против њега истражни затвор.

Ако је оптужени оглашен кривим, али је ослобођен од казне, или је ослобођен од оптужбе, или је оптужба против њега одбијена осим у случају кад се оптужба одбија због ненадлежности, или ако је условно осуђен, или ако је урачунавањем притвора или истражног затвора већ издржао изречену казну, суд ће донети решење да се оптужени који је у затвору пусти на слободу. Против овог решења јавни тужилац може изјавити жалбу која задржава решење од извршења.

Члан 252

Објављена пресуда мора бити израђена писмено у року од три дана по објављивању а изузетно у сложеним случајевима у року од осам дана.

Пресуду потписују претседник већа и записничар.

Отправак пресуде са поуком о праву на жалбу доставиће се увек странкама, осим ако су изјавиле да су са пресудом задовољне, у ком случају отправак пресуде доставиће се странкама и оштећеном само на њихов захтев.

Члан 253

Писмено израђена пресуда мора садржати:

1) Увод, у коме ће бити назначено да се пресуда изриче у име народа, назив суда, породична и рођена имена претседника и чланова већа, записничара, тужиоца, оштећеног, заступника оптуженог и његовог браниоца, с напоменом да ли је оптужени у затвору или на слободи, означење да ли је претрес јаван, дан одржаног претреса и дан изрицања и објављивања пресуде.

2) Изреку пресуде, у којој ће се по навођењу личних података оптуженог навести да ли је оптужени крив за дело за које се оптужује или се ослобођава од оптужбе или се оптужба одбија. Ако се оптужени оглашава кривим, изрека пресуде треба да садржи све што је прописано у члану 249 овог закона.

У случају стицаја кривичних дела због којих се по кривичном законику има изрећи једна казна суд ће у изреци пресуде унети само једну казну, а у образложењу ће навести која је казна утврђена за свако поједино кривично дело.

3) Образложење пресуде, у коме ће се одређено изнети које је чињенице и из којих разлога суд нашао да су утврђене или неутврђене и којим се разлозима руководио при решавању правних питања и неприхватању предлога странака.

У образложењу осуђујуће пресуде навешће се које је отежавајуће или олакшавајуће околности суд узео у обзир, којим се разлозима руководио при избору врсте и висине казне, при ублажавању казне или потпуном ослобођењу од казне, или при примењивању здравствено-заштитне мере, при изрицању условне осуде, при доношењу одлуке о трошковима кривичног поступка и одлуке о грађанско-правном потраживању оштећеног.

У образложењу пресуде којом се оптужба одбија навешће суд разлоге за то, не упуштајући се у оцену главне ствари.

Члан 254

Погрешке у именима и бројевима као и друге очигледне погрешке у писању и рачунању, недостатке у облику и несагласност отправка пресуде са изворником исправиће суд код кога су се те погрешке догодиле у свако доба на захтев странака или по службеној дужности. Исправке ће се додати на крају пресуде како у изворнику тако и у свим отправцима.

ГЛАВА XIX

Правни лекови

Жалба на пресуду

Члан 255

Против пресуда среских и окружних судова донетих у првом степену овлашћена лица могу изјавити жалбу у року од осам дана од пријема писменог отправка пресуде, уколико посебним законом није друкчије одређено.

Благовремено изјављена жалба овлашћеног лица одлаже извршење пресуде.

Неблаговремену и недозвољену жалбу одбациће решењем претседник већа првостепеног суда.

Члан 256

У току рока за изјаву жалбе овлашћено лице може се одрећи права на жалбу, а може до доношења одлуке другостепеног суда одустати од већ изјављене жалбе.

Члан 257

Жалба на пресуду подноси се писмено или се даје на записник код суда који је изрекао првостепену пресуду.

Жалба се подноси у довољном броју примерака за суд и противну странку.

Члан 258

Жалбу на пресуду могу изјавити: странке, бранилац, заступник малолетног оптуженог, оштећени и његов заступник.

Странке, бранилац и заступник малолетног оптуженог могу побијати пресуду у свим њеним деловима. Јавни тужилац може изјавити жалбу како на штету тако и у корист оптуженог.

Оштећени односно његов заступник може побијати пресуду само у делу који се односи на одлуку о трошковима.

Бранилац малолетног оптуженог може жалбу изјавити и без изричитог овлашћења оптуженог али не против његове изричне изјаве, а од жалбе може одустати само по пристанку оптуженог.

Заступник и бранилац малолетног оптуженог могу и против његове воље изјавити жалбу.

Члан 259

Жалба треба да садржи:

1) означење пресуде против које се подноси жалба;

2) разлоге жалбе;

3) предлог да се побијана пресуда потпуно или делимично укине или преиначи.

Кад жалба не садржи ове податке првостепени суд може позвати жалиоца да у одређеном року допуни жалбу, али ако жалилац по овоме не поступи суд ће ипак доставити жалбу другостепеном суду на решавање.

Жалилац може износити у жалби нове чињенице и нове доказе, али је дужан да наведе разлоге зашто их раније није изнео.

Члан 260

Другостепени суд ће побијану пресуду испитати у целини, без обзира да ли се жалбом побија пресуда у целини или делимично.

Ако другостепени суд утврди да су разлози, због којих је донео одлуку у корист оптуженог који је изјавио жалбу, од користи за кога од саоптужених који није изјавио жалбу, поступиће као да постоји жалба и тог саоптуженог.

Поводом жалбе тужиоца другостепени суд може по предлогу вишег јавног тужиоца донети одлуку и у корист оптуженог.

Члан 261

Ако је жалба изјављена само у корист оптуженог пресуда се не може преиначити на његову штету.

Члан 262

Првостепена пресуда може се побијати:

1) због повреде прописа кривичног поступка на главном претресу;

2) због повреде кривичног закона;

3) због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања;

4) због одлуке о казни, о трошковима кривичног поступка и о грађанско-правним потраживањима.

Члан 263

Повреда прописа кривичног поступка постоји кад су у току главног претреса повређени прописи о поступку, тако да је једна странка лишена права која јој закон даје или су јој та права незаконито ограничена, а то је могло утицати на свестрано расматрање предмета и доношење правилне пресуде.

Члан 264

Првостепена пресуда мора се укинути кад постоји нека од следећих повреда прописа кривичног поступка:

1) ако је суд био неправилно састављен или ако је пресуду донео суд који није могао судити у тој ствари;

2) ако је главни претрес одржан без лица чије је присуство на претресу по закону обавезно;

3) ако је изрека пресуде неразумљива, противречна сама себи или разлозима пресуде, или ако нема разлога;

4) ако је оптужба прекорачена;

5) ако нема оптужбе или предлога оштећеног.

У осталим случајевима повреде прописа кривичног поступка првостепена пресуда ће се укинути ако су повреде могле битно утицати на расматрање предмета и доношење правилне пресуде.

Члан 265

Повреда кривичног закона постоји ако је кривични закон повређен у питању:

1) да ли је дело за које се оптужени гони кривично дело;

2) има ли околности које искључују кривичну одговорност;

3) има ли околности које искључују кривично гоњење а нарочито у случају кад је наступила застарелост кривичног гоњења или је дело обухваћено амнестијом;

4) да ли је у погледу кривичног дела за које је оптужени оглашен кривим примењен закон који се не може применити;

5) да ли је одлуком о казни, односно одлуком о здравствено-заштитној мери, кад се та мера примењује према кривично одговорном учиниоцу са смањеном урачунљивошћу, прекорачено овлашћење које суд има по закону;

6) да ли су повређени прописи о урачунавању притвора, истражног затвора и издржане казне.

Члан 266

Погрешно утврђено чињенично стање постоји кад из чињеница које је суд узео као доказане не произилазе они закључци на основу којих суд утврђује кривичну одговорност оптуженог, или кад суд доказе није правилно ценио, а непотпуно утврђено чињеничко стање постоји кад суд одлучне чињенице није узео у обзир или доказе није довољно ценио.

Члан 267

Одлука о казни може се побијати кад је казна изречена у границама закона, али је несразмерна друштвеној опасности дела и учиниоца, а одлука о трошковима кривичног поступка и грађанско-правним потраживањима кад је о њима неправилно одлучено.

Члан 268

Примерак жалбе доставиће првостепени суд противној страни која може у року од три дана по пријему жалбе поднети суду одговор на жалбу.

По протеку овог рока првостепени суд ће доставити жалбу и одговор на жалбу, ако га је било, са свим списима другостепеном суду.

Ако је окружни суд као првостепени суд изрекао смртну казну, а жалба није изјављена, списи ће се ипак доставити другостепеног суду ради расматрања пресуде.

Приликом достављања списа по жалби претседник већа првостепеног суда даће објашњење о наводима жалбе, који се тичу повреда основних прописа кривичног поступка (члан 264 овог закона).

Члан 269

Кад списи по жалби стигну другостепеном суду претседник жалбеног већа одређује судију известиоца који ће списе доставити јавном тужиоцу на расматрање осим у случају кад је у питању дело за које се гони по приватној тужби. По потреби судија известилац прибавиће од првостепеног суда извештај о повредама прописа у поступку.

Другостепени суд доноси одлуке или у седници већа или на основу одржаног претреса .

Да ли ће се одржати претрес одлучује другостепени суд у седници већа.

О седници већа обавестиће се јавни тужилац.

Члан 270

Ако су у жалби изнете нове чињенице или нови докази, жалбено веће другостепеног суда оцењује да ли су они од важности за пресуђење ствари. У том циљу веће може преко првостепеног суда извидети да ли постоје докази на које се жалилац позива.

Члан 271

Другостепени суд може у седници већа или на претресу одбацити жалбу као неблаговремену или као недозвољену или одбити жалбу као неосновану и потврдити пресуду суда првог степена, или укинути ову пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновни претрес и одлуку или преиначити првостепену пресуду.

Члан 272

Жалба ће се одбацити решењем као неблаговремена ако се утврди да је поднета после законског рока.

Члан 273

Жалба ће се решењем одбацити као недозвољена ако се утврди да је жалбу изјавило лице које није овлашћено на подношење жалбе или лице које се одрекло или одустало од жалбе или ако жалба по закону није дозвољена.

Члан 274

Другостепени суд ће пресудом одбити жалбу као неосновану и потврдити пресуду суда првог степена кад утврди да не постоје разлози због којих се може побијати пресуда (члан 262 овог закона).

Члан 275

Другостепени суд ће решењем укинути првостепену пресуду и упутити предмет на поновно суђење истом или другом већу првостепеног суда или другом суду свога подручја, ако утврди да због повреде прописа кривичног поступка или због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у побијаној пресуди или због важности нових доказа и чињеница треба наредити нови главни претрес пред првостепеним судом.

Другостепени суд може и само делимично укинути првостепену пресуду, ако се поједини делови пресуде могу издвојити без штете за правилно пресуђење.

Нови докази и чињенице сматраће се важним ако доводе у сумњу одлучне чињенице које је суд првог степена узео за доказане и на којима је засновао своју пресуду.

Члан 276

Другостепени суд ће пресудом преиначити првостепену пресуду ако утврди да су одлучне чињенице у првостепеној пресуди правилно утврђене и да се с обзиром на утврђено чињенично стање ствари по правилној примени закона има донети друкчија пресуда.

Члан 277

Прописи о главном претресу пред првостепеним судом у погледу јавности, руковођења претресом и објављивања и израде пресуде сходно ће се примењивати и у поступку пред другостепеним судом.

Члан 278

О претресу пред другостепеним судом обавестиће се тужилац, заступник приватног тужиоца, оптужени и његов бранилац, са назначењем да ће се претрес одржати и у њиховом отсуству.

Ако се оптужени налази у затвору на претрес ће се по правилу позвати само његов бранилац ако га има, а у случају обавезне одбране поступиће се по члану 50 овог закона.

Претседник већа може наредити да се оптужени који се налази у затвору доведе, ако је то потребно због његове одбране.

Члан 279

Претрес пред другостепеним судом почиње излагањем судије известиоца. Известилац излаже стање ствари не дајући своје мишљење. После тога добија реч жалилац а затим противна странка. Ако су обе странке изјавиле жалбу прво добија реч тужилац.

Члан 280

Ако се приликом расматрања жалбе у седници већа или на претресу установи да је за суђење у првом степену био стварно надлежан жалбени суд, а не суд који је донео побијану пресуду, жалбено веће укинуће првостепену пресуду и предмет упутити на пресуђење надлежном већу жалбеног суда и о томе обавестити првостепени суд.

Члан 281

У образложењу пресуде односно решења другостепени суд треба да оцени како жалбене наводе тако и околности које је узео у обзир по службеној дужности.

Кад се првостепена пресуда укида због повреда прописа кривичног поступка треба у образложењу навести који су прописи повређени, у чему се повреда састоји и због чега је одлучујућа.

Кад се првостепена пресуда укида због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, или због важности нових доказа или чињеница, треба навести у чему је та погрешност или непотпуност, односно због чега су нови докази и чињенице важни и од утицаја за доношење правилне одлуке.

Члан 282

Другостепени суд доставља све списе суду првог степена са довољним бројем отправака своје одлуке

ради предаје странкама и другим заинтересованим лицима.

Члан 283

Првостепени суд коме је предмет упућен на поновно суђење узеће за основицу ранију оптужницу односно оптужни предлог. Ако је пресуда првостепеног суда делимично потврђена а делимично укинута, првостепени суд ће за основицу узети само онај део оптужбе који се односи на укинути део пресуде.

На новом претресу странке могу истицати нове наводе и износити нове доказе.

Првостепени суд је дужан да изведе све процесне радње и расправи сва спорна питања на која је указао другостепени суд у својој одлуци.

При изрицању нове пресуде првостепени суд је везан забраном прописаном у члану 261 овог закона.

Жалба на решење

Члан 284

Против решења среских и окружних судова донетих у првом степену странке и лица чија су права повређена могу изјавити жалбу увек кад по овом закону није изрично прописано да жалба није дозвољена.

Решења која се доносе у циљу припремања главног претреса и пресуде странке могу побијати само у жалби на пресуду.

Члан 285

Жалба на решење подноси се суду који је донео решење и то у року од три дана од дана усменог саопштења, а ако усменог саопштења није било, од дана кад решење буде достављено.

Члан 286

Ако по прописима овог закона није друкчије одређено или ако суд друкчије не одлучи, подношењем жалбе на решење одлаже се извршење побијаног решења.

Члан 287

О жалби на решење одлучује другостепени суд увек у седници већа.

Другостепени суд може решењем:

1) одбацити жалбу као неблаговремену или као недозвољену;

2) одбити жалбу као неосновану;

3) уважити жалбу и решење укинути или преиначити.

Члан 288

На поступак по жалби на решење сходно ће се примењивати чланови 255 став 3, 256—259, 261, 268 став 4, 269 став 1 и 4 и 270 овог закона.

ГЛАВА XX

Понављање кривичног поступка

Члан 289

Кривични поступак који је довршен правоснажном пресудом може се на захтев овлашћеног лица поновити само у случајевима и под условима предвиђеним у овом закону.

Члан 290

Кад је пресуда којом се оптужба одбија услед тога што нема предлога оштећеног постала правоснажна, а рок за подношење предлога није протекао, поступак се неће понављати већ ће се наставити чим оштећени стави предлог.

Члан 291

Правоснажна пресуда може се преиначити и без понављања кривичног поступка:

1) ако је у две или више пресуда против истог окривљеног правоснажно изречено више казни а нису примењени прописи кривичног законика о стицају и о одмеравању једне казне;

2) ако се правоснажна пресуда којом је за више кривичних дела изречена једна казна не би делимично могла извршити због амнестије, помиловања или из других разлога.

У случају под 1) суд ће на предлог јавног тужиоца или осуђеног преиначити ранију пресуду у погледу казне и новом пресудом одредити једну казну. За доношење нове пресуде надлежан је онај суд који је изрекао најстрожију врсту казне, а код истоврсних казни онај који је изрекао највећу казну, а ако су казне једнаке онда суд који је последњи изрекао казну.

У случају под 2) суд који је судио у првом степену донеће решење уколико казну треба извршити

Члан 292

Кривични поступак завршен правоснажном пресудом може се поновити:

1) ако се докаже да је пресуда заснована на лажној исправи или на лажном исказу сведока или вештака;

2) ако се докаже да је до пресуде дошло услед кривичног дела јавног тужиоца, лица које је вршило истраживање, судије или судије-поротника;

3) ако се изнесу нове чињенице или се поднесу нови докази који су посебно или у вези са раније изведеним доказима подобни да проузрокују ослобођење лица које је било осуђено или његову осуду по блажем или строжијем кривичном закону или осуду лица које је било ослобођено односно против кога је оптужба била одбијена.

У случајевима из тачке 1) и 2) мора се правоснажном пресудом доказати да су наведена лица оглашена кривим за односна кривична дела.

Члан 293

У случају из члана 292 став 1 тачка 3 овог закона понављање поступка на штету осуђеног није дозвољено, ако је протекло више од једне године од кад се сазнало за нове чињенице или нове доказе.

Понављање кривичног послупка у корист осуђеног може се обавити и после његове смрти и без обзира на застарелост.

Члан 294

Предлог за понављање поступка може подићи по својој иницијативи или по молби странке јавни тужилац аутономне покрајине, јавни тужилац народне републике или Јавни тужилац ФНРЈ.

У циљу разјашњења ствари јавни тужилац може спровести извиђаје.

Члан 295

Кад јавни тужилац нађе да поступак треба поновити поднеће предлог непосредно врховном суду народне републике односно врховном суду аутономне покрајине, а ако је првостепену пресуду изрекао Врховни суд ФНРЈ онда томе суду.

Стављајући предлог врховном суду за понављање кривичног поступка на штету окривљеног јавни тужилац може наредити истражни затвор.

Врховни суд расматра захтев за понављање поступка у седници већа.

Врховни суд може или вратити предмет јавном тужиоцу ради спровођења потребног ислеђења, или одбити захтев за понављање поступка као неоснован, или захтев уважити и предмет упутити првостепеном суду на нови претрес.

Ако је предлог за понављање поступка поднет у корист окривљеног, врховни суд може и пре него што донесе одлуку наредити да се извршење пресуде одложи или прекине.

Првостепени суд коме је упућен предмет на поновни претрес не може нову пресуду донети на штету окривљеног ако је захтев за понављање подигнут у његову корист.

ГЛАВА XXI

Ванредно ублажавање казне

Члан 296

Ублажавању правоснажно изречене казне има места ако се по правоснажности пресуде појаве околности којих није било кад се изрицала пресуда или се онда за њих није знало иако су постојале, а оне би очигледно проузроковале блаже одмеравање казне.

Члан 297

Захтев за ублажавање казне могу поднети јавни тужилац или осуђени.

Захтев за ублажавање казне не задржава извршење казне.

Члан 298

Захтев се подноси суду који је донео пресуду у првом степену.

Ако је захтев за ублажавање казне поднет среском или окружном суду, суд ће по саслушању јавног тужиоца испитати да ли постоје разлози за ублажавање. Ако се осуђени налази на издржавању казне поправног рада, лишења слободе или лишења слободе с принудним радом, суд ће претходно прибавити податке о његовом владању за време издржавања казне.

Ако суд нађе да је захтев за ублажавање казне основан, упутиће образложени предлог врховном суду народне републике односно врховном суду аутономне покрајине. У противном случају одбациће захтев решењем.

О предлогу среског односно окружног суда доноси коначно решење врховни суд народне републике односно врховни суд аутономне покрајине у седници већа а по саслушању надлежног јавног тужиоца народне републике односно аутономне покрајине.

Ако је захтев за ублажавање казне поднет Врховном суду ФНРЈ, врховном суду народне републике или врховном суду аутономне покрајине, онда ће тај суд по саслушању јавног тужиоца донети коначну одлуку.

ГЛАВА XXII

Захтев за заштиту законитости

Члан 299

Против правоснажних судских одлука донетих у кривичном поступку којима је повређен закон имају право подизати захтев за заштиту законитости: Јавни тужилац ФНРЈ, јавни тужилац народне републике, јавни тужилац аутономне покрајине, Претседник Врховног суда ФНРЈ, претседник врховног суда народне републике и претседник врховног суда аутономне покрајине.

Суд који решава о захтеву за заштиту законитости испитаће повреде које се у захтеву истичу и на које захтев упућује.

Одлука којом се усваја захтев за заштиту законитости има правно дејство на предмет по коме је захтев подигнут.

Члан 300

Јавни тужилац ФНРЈ има право подизати захтев за заштиту законитости против одлука Врховног суда ФНРЈ, као и против одлука врховног суда народне републике и врховног суда аутономне покрајине у погледу примене савезних закона.

Јавни тужилац народне републике односно јавни тужилац аутономне покрајине има право подизати захтев за заштиту законитости против правоснажних одлука среских и окружних судова у погледу примене савезних закона и закона републике, као и против одлука врховног суда народне републике односно врховног суда аутономне покрајине у погледу примене закона републике.

Јавни тужилац ФНРЈ има право подизати захтев за заштиту законитости и против оних правоснажних судских одлука против којих захтев подижу јавни тужилац народне републике и јавни тужилац аутономне покрајине.

Члан 301

Претседник Врховног суда ФНРЈ има право подизати захтев за заштиту законитости против правоснажних судских одлука у погледу примене савезних закона.

Претседник врховног суда народне републике и претседник врховног суда аутономне покрајине имају право подизати захтев за заштиту законитости против правоснажних одлука среских и окружних судова у републици односно аутономној покрајини у погледу примене савезних закона и закона републике, као и против одлука врховног суда народне републике односно врховног суда аутономне покрајине у погледу примене закона републике.

Члан 302

Врховни суд народне републике и врховни суд аутономне покрајине надлежни су да решавају о захтеву за заштиту законитости против правоснажних одлука среских и окружних судова, као и против одлука већа врховног суда народне републике и врховног суда аутономне покрајине у погледу примене закона републике.

Врховни суд ФНРЈ надлежан је да решава о захтеву за заштиту законитости против одлука врховног суда народне републике и врховног суда аутономне покрајине у погледу примене савезних закона, као и против одлука већа Врховног суда ФНРЈ.

Члан 303

О захтеву за заштиту законитости врховни судови по правилу решавају у већу.

У општој седници Врховни суд ФНРЈ одлучује кад решава о захтеву за заштиту законитости против одлука већа Врховног суда ФНРЈ, а врховни суд народне републике и врховни суд аутономне покрајине кад решавају о захтеву за заштиту законитости против одлука већа врховног суда народне републике односно врховног суда аутономне покрајине у погледу примене закона републике.

Члан 304

Захтев за заштиту законитости може се подићи у року од године дана рачунајући од дана правосна-

жности одлуке, али Јавни тужилац ФНРЈ има право да тај захтев подигне и после овог рока у случају значајне повреде закона.

Члан 305

Неблаговремено поднет захтев за заштиту законитости одбациће суд решењем.

Члан 306

Суд ће решењем одбацити захтев за заштиту законитости као неоснован ако утврди да одлуком против које је тај захтев подигнут није повређен закон.

Члан 307

Кад суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и да се с обзиром на раније утврђено чињенично стање по правилној примени закона има донети нова одлука, преиначиће правоснажну судску одлуку.

Члан 308

Кад суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан, али да одлучне чињенице у правоснажној одлуци не дају основ за доношење нове одлуке, укинуће у целости или делимично првостепену и другостепену одлуку или само другостепену одлуку и вратити предмет на поновну одлуку првостепеном или другостепеном суду.

Пред првостепеним односно другостепеним судом странке могу истицати нове наводе и подносити нове доказе.

Суд коме је предмет упућен на поновно суђење узеће за основицу ранију оптужницу односно оптужни предлог. Ако је судска пресуда само делимично укинута, суд ће узети за основицу само онај део оптужбе који се односи на укинути део пресуде.

Суд је дужан да изведе све процесне радње и расправи сва спорна питања на која му је указао врховни суд.

Кад је поред првостепене укинута и другостепена одлука предмет се доставља првостепеном суду преко другостепеног суда.

Ако је захтев за заштиту законитости био подигнут у корист осуђеног суд је при изрицању нове пресуде везан забраном прописаном у члану 261 овог закона.

Члан 309

О захтеву за заштиту законитости суд решава у седници већа којој присуствује јавни тужилац.

Ако је потребно, одређени судија известилац претходно ће прибавити снисе, а може затражити и обавештења о повредама закона.

ГЛАВА XXIII

Нарочите врсте поступка

Поступак против малолетника

Члан 310

У поступку против окривљених малолетника који су навршили 14 година примењиваће се прописи овог закона, уколико у следећим члановима није друкчије одређено.

Члан 311

Кривични поступак против малолетника је хитан.

У том поступку утврдиће се пре свега године старости малолетника и околности потребне за оцену његове душевне развијености. Осим тога, поред чињеница које су важне за утврђивање кривичне одговорности, испитаће се прилике у којима малолетник живи и околности под којима је учинио кривично дело.

У том циљу саслушаће се родитељи окривљеног малолетника или његов старалац и прибавити извештај од органа старатељства и васпитне установе, васпитно-поправног дома или другог завода.

Нико не може бити ослобођен од дужности сведочења (члан 165 овог закона) у погледу чињеница које се односе на утврђивање душевне развијености малолетника и прилика у којима малолетник живи.

Члан 312

Ако се у току поступка покаже да је за малолетника опасно да и даље остане у својој досадашњој средини, могу се у споразуму са органима старатељства предузети подесне привремене мере за његову заштиту, старање и смештај.

Притвор односно истражни затвор окривљени малолетник издржаваће одвојено од пунолетних

Члан 313

Малолетнику се не може судити у отсуству.

О главном претресу увек ће се обавестити родитељ или старалац оптуженог малолетника као и орган старатељства.

На главном претресу искључиће се јавност. Јавност ће се искључити и приликом објављивања пресуде ако суд нађе да би објављивање штетно утицало на даљи живот малолетника.

Приступ на претрес може се допустити службеним лицима која се баве заштитом и васпитањем малолетника.

Ако се на истом главном претресу суди малолетним и пунолетним лицима, суд може искључити јавност ако је то у интересу оптужених малолетника.

Члан 314

Судије-поротници који улазе у састав већа пред којим се има одржати главни претрес против оптуженог малолетника треба да имају искуство у васпитању деце.

Члан 315

Суд примењује према малолетнику васпитно-поправне мере решењем, а пресуду изриче само кад према прописима кривичног законика нађе да треба изрећи казну или донети пресуду којом се оптужени малолетник ослобођава од казне или пресуду којом се ослобођава од оптужбе или се оптужба одбија.

У образложењу решења којим се примењују васпитно-поправне мере суд ће нарочито изнети околности из којих се види степен душевне развијености малолетника.

Кад суд примени васпитно-поправне мере, трошкове кривичног поступка (члан 87 став 2 тачка 1—3 овог закона) сноси држава, а оштећени који је пријавио грађанско-правно потраживање упутиће се на грађанску парницу.

Члан 316

Ако је малолетник смештен у васпитно-поправни дом, предлог за његово отпуштање или предлог да се према њему примени друга мера може поднети управник дома или јавни тужилац после годину дана од дана смештаја малолетника у дом. Суд ће овај предлог усвојити ако утврди да се малолетник тако поправио да треба васпитно-поправну меру укинути или је заменити другом.

Ако је према малолетнику примењена нека друга васпитно-поправна мера, родитељи малолетника, орган старатељства, управник васпитне установе односно медицинско-поправног завода или јавни тужилац могу увек предложити суду да се примењена мера за време њеног трајања замени другом мером.

Решења из претходних ставова доноси у већу онај суд који је применио васпитно-поправну меру а по саслушању јавног тужиоца. Ако је то потребно, суд може саслушати малолетника, управника васпитне односно васпитно-поправне установе и друга лица, као и извидети и друге околности које су од важности за доношење одлуке.

Приликом одлучивања да ли ће примењену васпитно-поправну меру укинути или заменити другом, суд ће узети у обзир владање малолетника за време трајања примењене мере, а у случају замене и сврху која се васпитно-поправном мером има постићи.

Члан 317

Ако се пред иследним органом, јавним тужиоцем или судом установи да малолетник није навршио 14 година у време извршења кривичног дела, неће се водити кривични поступак, а ако је покренут обуставиће се. Такав малолетник предаће се органу старатељства који ће одлучити да ли ће га предати родитељима односно стараоцу или ће га упутити у завод за васпитање.

Поступак за примену здравствено-заштитних мера

Члан 318

Кад се у ислеђењу обустави кривични поступак због тога што је окривљени учинио кривично дело у неурачунљивом стању услед душевног обољења, привремене душевне поремећености или заосталог душевног развоја или што је оболео од каквог трајног душевног оболења по учињеном делу, јавни тужилац ставиће предлог суду да по одржаном претресу реши о примени здравствено-заштитних мера у смислу прописа кривичног законика.

Ако је код окривљеног у току ислеђења наступило привремено душевно обољење или привремена душевна поремећеност, поступиће се по чл. 113 овог закона.

Члан 319

На претрес ће се позвати јавни тужилац и лекари, по могућству психијатри. Ако су лекари дали свој налаз и мишљење у току ислеђења не морају се позивати на претрес. На претрес се могу по потреби позвати окривљени, његов бранилац, његови родитељи односно старалац и брачни друг.

По саслушању позватих лица и на основу налаза и мишљења лекара, суд ће решењем одлучити о упућивању окривљеног у завод за душевно болесна лица или други завод за лечење.

Члан 320

По претходном члану поступиће се и кад се на главном претресу установи да је оптужени по учињеном делу оболео од каквог трајног душевног обољења.

Ако је код оптуженог наступило привремено душевно обољење или привремена душевна поремећеност поступиће се по члану 210 овог закона.

Ако је душевно обољење, привремена душевна поремећеност или заостали душевни развој постојао у времену извршења кривичног дела, суд ће решење о упућивању у завод за душевно болесна лица или други завод за лечење донети одвојено од пресуде којом се оптужени ослобађа од оптужбе због неурачунљивости.

Члан 321

Правоснажно решење о упућивању у завод за душевно болесна лица или други завод за лечење доставиће се суду који је надлежан да одлучи о лишењу пословне способности. О решењу ће се обавестити и орган старатељства.

Исто тако ће се поступити кад суд у пресуди одлучи да се осуђено лице са смањеном урачунљивошћу упути у завод за душевно болесна лица или други завод за лечење.

Члан 322

На предлог управе завода или органа старатељства, а по саслушању јавног тужиоца, суд који је донео решење о упућивању у завод донеће решење о отпуштању из завода кад нађе на основу мишљења лекара да је даље лечење или чување непотребно.

Кад се донесе решење о отпуштању из завода лица са смањеном урачунљивошћу које је осуђено на казну лишења слободе с принудним радом, односно лишења слободе до три године, или на казну поправног рада, суд ће решењем истовремено одлучити да ли ће се и уколико казна извршити. Суд ће при том узимати у обзир друштвену опасност дела и учиниоца, време проведено у заводу, као и у којој је мери лечење утицало на поправљање учиниоца.

ГЛАВА XXIV

Извршење одлука

Члан 323

Пресуда се извршује кад постане правоснажна и кад извршењу не стоје на путу никакве сметње.

Пресуда постаје правоснажна кад се више не може побијати жалбом или кад се овлашћено лице одрекло или одустало од жалбе или кад жалба иначе није дозвољена. У случају одустанка или одрицања од жалбе пресуда постаје правоснажна даном одустанка односно одрицања, уколико противна странка није поднела жалбу.

Ако суд који је донео пресуду у првом степену није надлежан за извршење казне, претседник већа доставиће оверени препис пресуде са потврдом о извршности надлежном државном органу, предузећу или установи који су надлежни за њено извршење.

Члан 324

Ко извршује поједине врсте казни прописано је у члану 3 Закона о извршењу казни.

Члан 325

Ако изречена казна има по прописима закона за последицу конфискацију имовине или губитак права на ношење ордена или одликовања, суд ће, иако оне нису изречене као казне, ради спровођења конфискације имовине или губитка права на ношење ордена или одликовања поступити по члану 323 став 3 овог закона.

Члан 326

Извршење пресуде у погледу трошкова кривичног поступка и грађанско-правних потраживања врши надлежни срески суд по прописима извршног поступка.

Принудна наплата трошкова кривичног поступка и грађанско-правних потраживања у корист државе врши се по службеној дужности. Трошкове извршења претходно сноси држава.

Ако је у пресуди изречено да предмети одузети у смислу члана 152 став 1 овог закона припадају,

држави, суд ће одлучити да ли ће се такви предмети продати по прописима извршног поступка или ће се предати криминалистичком музеју или ће се уништити.

Члан 327

Решења се извршују кад постану правоснажна ако закон друкчије не прописује или ако суд, јавни тужилац или иследни орган друкчије не нареди. Наредбе се извршују одмах ако суд, јавни тужилац или иследни орган друкчије не нареди.

Правоснажност решења наступа кад се оно не може побијати жалбом или кад жалба није дозвољена.

Решења и наредбе, уколико није друкчије прописано, извршују органи који су те одлуке донели. За извршење казни лишења слободе које су изречене због повреде реда надлежни орган обратиће се органу унутрашњих послова. Ако је суд решењем изрекао новчану казну или је решењем одлучио о трошковима кривичног поступка, у погледу извршења примениће се прописи члана 3 тачка 4 Закона о извршењу казни, односно члана 326 овог закона.

Члан 328

Решење којим се утврђује брисање условне осуде због наступања законских услова доноси и без молбе осуђеног суд који је судио у првом степену.

О опозивању условне осуде одлучује пресудом суд који је надлежан за дело због кога се опозива условна осуда (члан 69 став 2 Кривичног законика).

Члан 329

О свакој осуђујућој пресуди судови ће достављати потребне податке за казнену евиденцију отсеку односно одељењу унутрашњих послова при извршном одбору среског (градског) народног одбора надлежном по пребивалишту осуђеног.

ГЛАВА XXV

Брисање осуде (рехабилитација)

Члан 330

Кад се према прописима кривичног законика осуда брише на молбу осуђеног, молба се подноси суду који је донео пресуду у првом степену.

Судија који за то буде одређен претходно ће испитати да ли је истекло потребно време по закону, па ако нађе да није одбациће молбу решењем.

Ако је законом одређено време протекло, судија ће извршити потребне извиђаје и утврдити чињенице на које се позива молилац, па ће прикупити доказе о свима околностима које су важне за одлуку.

У том циљу може се затражити извештај о понашању осуђеног од органа унутрашњих послова у чијем је подручју осуђени у току законом одређеног времена боравио, као и од управника казнено-поправних домова где је осуђени казну издржавао.

Члан 331

По извршеним извиђајима списи се достављају јавном тужиоцу на мишљење.

Пошто јавни тужилац врати списе са својим мишљењем предмет се упућује на решавање судском већу, које се код среских и окружних судова састоји од судије и двојице судија-поротника, а код врховних судова од тројице судија.

Ако веће нађе да су се стекле све законске претпоставке, донеће решење о брисању осуде и спровођењу брисања у казненим регистрима. У противном одбиће молбу решењем.

Ако суд одбије молбу зато што сматра да осуђено лице својим понашањем није заслужило брисање осуде, осуђено лице може да понови молбу по истеку две године од дана правоснажности решења.

Члан 332

Решење којим се утврђује брисање осуде због наступања законских услова (члан 92 став 1 и 2 Кривичног законика) доноси и без молбе осуђеног отсек односно одељење унутрашњих послова при извршном одбору оног среског (градског) народног одбора где је осуђени имао пребивалиште у времену изрицања казне.

Пре доношења решења о утврђивању брисања осуде, отсек односно одељење унутрашњих послова испитаће да ли осуђено лице за време прописано у кривичном законику није учинило ново кривично дело.

Члан 333

Ако надлежни отсек односно одељење унутрашњих послова пропусти да донесе решење о утврђивању брисања осуде, осуђено лице може тражити да се брисање осуде утврди.

Ако отсек односно одељење унутрашњих послова не поступи по тражењу осуђеног, осуђени може тражити да суд који је изрекао казну у првом степену донесе решење о утврђивању брисања осуде.

О овом тражењу суд одлучује по саслушању јавног тужиоца.

Члан 334

Брисањем осуде не дира се у права трећих лица која се оснивају на кривичној пресуди.

При давању сведоџбе на основу казнених регистара не сме се брисана осуда помињати.

ГЛАВА XXVI

Међународна кривично-правна помоћ

Члан 335

Међународна правна помоћ врши се по прописима које предвиђају међународни уговори и конвенције.

Кад нема међународних уговора и конвенција, односно кад у њима није што друго прописано међународна правна помоћ врши се по прописима овог закона.

Члан 336

Молбе домаћих судова, јавног тужиоца и иследних органа за правну помоћ у кривичним предметима достављају се иностраним судовима дипломатским путем, а на исти се начин молбе иностраних судова за правну помоћ достављају домаћим судовима.

Члан 337

Министарство иностраних послова ФНРЈ упутиће молбу иностраног суда за правну помоћ министарству правосуђа народне републике, које ће ту молбу упутити на поступак надлежном органу у чијем подручју борави лице коме се има уручити спис или које се има испитати или суочити или у чијем подручју треба извршити иследну радњу.

Да ли ће се радња која је предмет молбе иностраног суда извршити и како ће се та радња извршити, решава суд по прописима Федеративне Народне Републике Југославије.

Члан 338

По молби иностраног суда за правну помоћ домаћи суд неће поступити ако се тиме вређа право уточишта које у Федеративној Народној Републици Југославији уживају страни држављани прогоњени због залагања за демократска начела, национално ослобођење, права радног народа и слободу научног и културног рада.

Исто тако домаћи судови неће поступити ни по молби иностраног суда којом се тражи извршење кривичне пресуде иностраног суда.

Кад се молба за правну помоћ односи на дело које по домаћем праву није кривично дело, затражиће суд упутство од Министра правосуђа ФНРЈ да ли ће поступити по молби.

ГЛАВА XXVII

Издавање окривљених или осуђених лица

Члан 339

Ако у међународним уговорима и конвенцијама није друкчије предвиђено, издавање окривљених или осуђених лица тражиће се и вршити по прописима овог закона.

Члан 340

Захтев за издавање подноси се дипломатским путем.

Члан 341

Није дозвољено:

1) издавање домаћих држављана;

2) издавање оних иностраних држављана који се прогоне због залагања за демократска начела, национално ослобођење, права радног народа или слободу научног и културног рада.

По правилу неће се дозволити ни издавање лица окривљених или осуђених за дела за која је предвиђена казна лишења слободе (затвора) испод пет година или блажа казна.

Члан 342

Претпоставке за издавање јесу:

1) да је утврђена истоветност лица чије се издавање тражи;

2) да је дело због кога се тражи издавање кривично дело и по прописима иностраног права и по прописима Федеративне Народне Републике Југославије.

3) да по законима Федеративне Народне Републике Југославије или по међународним уговорима издавање није забрањено, нити да је по законима Федеративне Народне Републике Југославије наступила застарелост кривичног гоњења или застарелост извршења казне пре него што је инострани држављанин притворен или као окривљени испитан;

4) да инострани држављанин чије се издавање тражи није од домаћих судова због истог дела већ осуђен или правоснажно ослобођен или да му није казна угашена, или да против иностраног држављанина није поведен кривични поступак о том или о коме другом кривичном делу;

5) да постоји основана сумња за кривичну одговорност иностраног држављанина чије се издавање тражи.

Члан 343

О издавању иностраног држављанина ради кривичног гоњења или ради издржавања казне решава окружни суд, у чијем подручју он борави или у чијем се подручју затече.

Члан 344

Захтеву иностраног суда за издавање мора бити приложено: тачан опис окривљеног ради утврђивања његове истоветности и уверење о његовом држављанству, а за утврђење кривичног дела и основа сумње, или за доказ осуде потребни списи у изворнику или у овереном препису, и то: или оптужница или пресуда или наредба за притвор или који спис раван овој наредби, у коме је назначено породично и рођено име окривљеног, одакле је, занимање, опис дела, законски назив кривичног дела, основи сумње и извод из текста кривичног закона иностране државе, који се има применити на дело окривљеног или осуђеног лица.

Ако су поменути прилози састављени на језику стране државе треба да је приложен и оверен превод на једном од језика народа Федеративне Народне Републике Југославије.

Члан 345

На молбу иностраног суда која одговара захтевима члан. 344 овог закона надлежни суд ће издати налог да се инострани држављанин чије се издавање тражи притвори ако је то потребно, односно да се по потреби предузму мере за спречавање његовог бегства.

У хитним случајевима, кад постоји опасност да ће окривљени побећи или да ће се сакрити, домаћи надлежни орган може наредити притвор на основу молбе надлежног иностраног иследног органа без обзира на који је начин упућена, ако су у њој наведени: подаци за утврђивање истоветности, природа и назив кривичног дела, број, датум, место и назив иностраног органа који је издао налог за притвор и изјава да ће издавање окривљеног бити тражено редовним путем. Кад домаћи надлежни орган у овом случају нареди притвор, известиће о томе министарство правосуђа народне републике и Министарство правосуђа ФНРЈ.

У случају из претходног става надлежни орган ће наредити да се инострани држављанин који је притворен по молби надлежног иностраног иследног органа пусти на слободу, ако захтев за издавање не буде поднет у року који домаћи надлежни орган одреди с обзиром на удаљеност иностране државе, а који не може бити дужи од три месеца од дана притварања.

Притворени инострани држављанин спровешће се без одлагања јавном тужиоцу или иследном органу који ће му, пошто утврди његову истоветност, саопштити због чега се тражи његово издавање и позвати га да наведе шта има у своју одбрану.

О испитивању и одбрани притвореног иностраног држављанина сачиниће се записник.

Члан 346

Записник о испитивању одмах ће се доставити окружном суду, који ће по саслушању јавног тужиоца спровести остала потребна извиђања и проверити да ли постоје претпоставке за издавање иностраног држављанина, односно за предају предмета на којима је или помоћу којих је кривично дело учињено, ако су ти предмети одузети од окривљеног иностраног држављанина.

Члан 347

Кад окружни суд донесе решење поводом захтева за издавање, доставиће решење са свима списима Врховном суду ФНРЈ ради доношења коначне одлуке.

У решењу којим Врховни суд ФНРЈ одобрава издавање назначиће се да се лице које се издаје може гонити само за оно дело за које је издавање дозвољено и да се не сме издати трећој држави ради гоњења за кривично дело извршено пре одобреног издавања.

Врховни суд ФНРЈ вратиће списе са својим решењем окружном суду, а владу стране државе обавестиће о решењу преко Министарства правосуђа ФНРЈ дипломатским путем.

Члан 348

Ако је издавање одобрено, суд ће преко органа министарства унутрашњих послова наредити да се инострани држављанин спроведе до границе државе где ће се на уговореном месту предати органима стране државе која је тражила издавање.

Ако Врховни суд ФНРЈ не одобри издавање, притворени инострани држављанин пустиће се одмах на слободу.

Члан 349

Предлог ради издавања лица против кога се води кривични поступак или које је домаћи суд осудио, а које се налази у страној држави, поднеће надлежни јавни тужилац преко Јавног тужиоца ФНРЈ Министру правосуђа ФНРЈ.

Јавни тужилац ће предлогу приложити тачан опис лица чије се издавање тражи, уверење о његовом држављанству, извод из текста домаћег кривичног закона који се има применити и податке из члана 344 овог закона.

Члан 350

Свака држава сноси трошкове издавања који су настали на њеном подручју.

Трошкове спровођења и издржавања лица чије се издавање тражи сноси држава која је издавање тражила.

ГЛАВА XXVIII

Прелазне и завршне одредбе

Члан 351

Ако је пре ступања на снагу овог закона првостепени суд изрекао пресуду која није постала правоснажна, даљи поступак спровешће се по досадашњим прописима.

Ако је одлуком вишег суда пресуда односно решење нижег суда укинуто и предмет упућен на нови претрес, спровешће се нови претрес по прописима овог закона.

Члан 352

Овај закон ступа на снагу тридесетог дана по објављивању у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије".

У. бр. 1456

12 октобра 1948 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар, **Миле Перуничић**, с. р. Претседник, **др Иван Рибар**, с. р.

819.

На основу члана 5 Уредбе о повластицама у вожњи ратних војних инвалида и осталих лица која уживају инвалидску заштиту у споразуму са Министром народне одбране прописујем

ПРАВИЛНИК

О ПОВЛАСТИЦАМА У ВОЖЊИ НА ДРЖАВНИМ ПУТНИЧКИМ МОРСКИМ БРОДОВИМА РАТНИХ ВОЈНИХ ИНВАЛИДА И ОСТАЛИХ ЛИЦА КОЈА УЖИВАЈУ ИНВАЛИДСКУ ЗАШТИТУ

Опште одредбе

Члан 1

Повластицу у вожњи на државним путничким морским бродовима, према ниже наведеним одредбама, уживају:

а) ратни војни инвалиди;

б) остала лица заштићена Законом о ратним војним инвалидима.

Као лица под б) сматрају се: породица, родитељи, дед и баба умрлог војног инвалида као и породица, родитељи, дед и баба лица која су погинула, умрла или нестала под околностима наведеним у чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима.

Члан 2

Својство ратног војног инвалида и група која му припада доказује се, поред означења у објави, која се издаје за коришћење бесплатне вожне, правоснажним решењем.

За лица под б) из члана 1 овог правилника мора се у објави навести родбински однос лица, које користи повластицу, према лицу од кога изводи право на повластицу.

Члан 3

Уз објаву како ратни војни инвалид тако и лица под б) из чл. 1 овог правилника морају имати личну легитимацију ради доказивања идентитета приликом коришћења бесплатне вожње.

Бесплатно путовање инвалида и осталих лица заштићених законом о ратним војним инвалидима

Члан 4

Бесплатна вожња припада лицима наведеним у чл. 1 овог правилника када путују ради стицања или коришћења инвалидских права наведених у Закону о ратним војним инвалидима.

Члан 5

Ратни војни инвалиди I, II и III групе имају право на II разред, а инвалиди IV—X групе, као и лица наведена под б) у чл. 1 овог правилника на III разред путничких бродова.

Члан 6

Пратилац инвалида I групе има право на бесплатну вожњу у истом разреду као и инвалид.

Члан 7

Као доказ да лице путује ради стицања и коришћења инвалидских права служи нарочита објава издата од Министарства народне одбране или надлежних војних органа овлашћених од Министарства народне одбране.

Свака објава мора носити број деловодног протокола дотичне војне јединице са датумом и мора бити снабдевена округлим жигом и потписом овлашћеног руководиоца дотичне војне установе.

Члан 8

У објави у рубрици „Сврха путовања" мора се означити инвалидско право ради чијег стицања односно коришћења инвалид путује.

Члан 9

У објави мора бити јасно уписано име и презиме лица коме се објава издаје и мора се тачно означити полазна и упутна станица, разред и врста пруге, уколико би ова повлачила разлику у цени вожње. У објави мора бити означена и инвалидска група којој инвалид припада.

Ако инвалид има право на пратиоца то мора бити означено у објави и посебно оверено жигом и потписом издаваоца објаве.

Члан 10

Објава важи само за једно бесплатно путовање на означеној релацији. Објава се издаје посебно за полазак, а посебно за повратак. Када се објава издаје за полазак, рубрика „Повратак" има се поништити уз ознаку „не важи", а исто тако кад се објава издаје само за повратак, рубрика „полазак" има се поништити уз ознаку „не важи".

Објава важи најдуже 6 месеци од дана издавања.

Члан 11

На основу објаве благајна државног бродарског предузећа коме припада путнички брод односно благајна „Путника" полазне односно повратне луке, издаће кориснику објаве бесплатну возну карту, а објаву ће задржати.

Путовање инвалида са повластицом од 50%

Члан 12

Ратни војни инвалиди када путују по приватном послу уживају три пута годишње у одласку и повратку (шест вожњи) повлашћену вожњу од 50% цене II и III разреда путничких бродова.

Пратилац инвалида I групе има право на повлашћењу вожњу у истом разреду као инвалид кога прати.

Члан 13

Путовања са повластицом од 50% користе се на основу књижице вожње, коју издаје Министарство народне одбране односно од њега овлашћени војни орган.

Књижица вожње мора носити редни број, име и презиме ратног војног инвалида са назначењем инвалидске групе, мора бити снабдевена личном фотографијом и својеручним потписом сопственика, а осим тога оверена жигом и потписом овлашћеног издаваоца.

Књижица вожње важи пет календарских година, с тим да важност књижице вожње за сваку идућу годину продужују овлашћени руководилац установе која је издала књижицу вожње.

У случају промене сталног боравка или услед насталих других околности продужење важности књижице вожње може извршити надлежни војни орган.

Члан 14

Путничка благајна при издавању повлашћене возне карте код сваког путовања ставља у одговарајућу рубрику предвиђену за вожњу бродом жиг са датумом. Ако то није учињено, односно рубрику има да поништи контролно особље на броду мастиљавом оловком уписујући име брода, датум путовања и свој потпис.

Члан 15

Прелаз из нижег у виши разред у ком такође важи повластица допуштен је уз плаћање разлике између повлашћених цена вожњи.

Члан 16

Овај правилник примењиваће се у свему и на мирнодопске војне инвалиде и њихове породице односно родитеље.

Члан 17

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије".

Бр. 12877
14 октобра 1948 године
Београд

Министар поморства,
Вицко Крстуловић, с. р.

Споразуман,
Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

820.

На основу члана 21 Уредбе о откупу стоке за клање и чл. 21 Уредбе о откупу житарица у економској 1948/49 години, прописујем

УПУТСТВО

О НАЧИНУ ЗАДУЖИВАЊА ПОЉОПРИВРЕДНИХ ГАЗДИНСТАВА ОБАВЕЗНОМ ИСПОРУКОМ СТОКЕ И О ЗАКЉУЧИВАЊУ УГОВОРА О ТОВУ СВИЊА

1) Задужење обавезном испоруком стоке пољопривредних газдинстава, која имају музну, радну и приплодну стоку треба извршити тако да задужење обухвати и ову стоку, имајући у виду уобичајени број музне, радне и приплодне стоке (говеда, свиње и ситну стоку) за потребе и унапређење газдинства (како сточарске тако и ратарске гране привреде).

Досадашња задужења обавезном испоруком стоке која нису обухватила музну, радну и приплодну стоку, месни народни одбори дужни су да на основу плана који ће добити од среског народног одбора, преиспитати и издати нова задужења која ће обухватити и ове врсте стоке.

Музну, радну и приплодну стоку, коју пољопривредна газдинства испоручују на основу задужења, преузимаће комисија одређена по прописима Решења бр. VI о куповини по везаним ценама приплодне стоке бр. 8150 од 12 маја 1948 године („Службени лист ФНРЈ" бр. 41/48).

Да би се унапредила производња квалитетне стоке, за испоручену приплодну односно музну стоку коју комисија као такву огласи и прими, пољопривредним газдинствима ће се плаћати цена увећана

за 30%—50% како је то прописано у Наредби бр. VII о државним (везаним) ценама за приплодну стоку („Службени лист ФНРЈ" бр. 43/48).

2) Пољопривредним газдинствима којима је обавезна испорука стоке утврђена у дебелим свињама, урачунаће се при обавезној испоруци житарица и оставити за тов свиња следеће количине кукуруза:

	кг живе мере
550 кг кукуруза за свињу тешку преко	160
500 кг кукуруза за свињу тешку од	140—160
400 кг кукуруза за свињу тешку од	120—140
350 кг кукуруза за свињу тешку од	100—120

У овом случају у обавезну испоруку стоке урачунаће се само тежина свиње коју је она имала пре стављања у тов, а приликом испоруке одбиће се од живе мере свиње по 20 кг за сваких 100 кг кукуруза остављеног за тов (Пример: ако је испоручена утовљена свиња тешка 150 кг, а газдинству остављено за тов 500 кг кукуруза одбиће се од тежине свиње 100 кг, а газдинство раздужити са 50 кг живе мере свиње на име обавезне испоруке).

3) Пољопривредна газдинства којима је обавезна испорука меса утврђена у мршавим свињама и осталој стоци, могу по одобрењу месног народног одбора своју обавезу делимично или у целости извршити предајом утовљених свиња. Овим газдинствима урачунаће се у обавезну испоруку стоке само тежина свиње коју је она имала пре стављања у тов.

У погледу кукуруза важе услови из тачке 2.

4) Пољопривредна газдинства која нису обавезна на испоруку стоке, а желе товити свиње као и она газдинства која желе утовити већи број свиња него што износи њихова обавеза могу закључивати уговоре о тову свиња са овлаштеним откупним предузећем.

Оваквим товљачима урачунаће се у обавезну испоруку и остављаће се за тов свиња кукуруз у количини из тачке 2).

5) Товљачи који тове свиње по прописима овог упутства дужни су да закључе уговоре о товљењу и испоруци утовљених свиња са овлаштеним откупним предузећима. Поред тога ови товљачи дужни су све контрахиране свиње осигурати против штете од угинућа и принудног клања код ДОЗ-а.

6) Кукуруз за тов свиња оставља се (из количина које улазе у обавезну испоруку као и контрахираних количина) пољопривредном газдинству на основу закључених уговора о тову свиња, а с обзиром на уговорени број свиња и уговорену тежину сваке поједине свиње. У том циљу овлаштено предузеће за откуп стоке дужно је копију уговора достављати овлаштеном предузећу за откуп житарица.

За предате утовљене свиње пољопривредном газдинству исплатиће се куповни износ по ценама које су одређене у Наредби о државним (везаним) ценама („Службени лист ФНРЈ" бр. 12/48) и то:

I класа са преко	60% масноће	Дин. 26,50
II класа са преко	55%—60% масноће	Дин. 24,50
III класа са преко	50%—55% масноће	Дин. 23,00
IV класа са преко	45%—50% масноће	Дин. 21,50
V класа са преко	40%—45% масноће	Дин. 19,00

7) Поред горњих цена свима товљачима који закључе уговоре о товљењу и испоруци утовљених свиња са овлаштеним откупним предузећем исплаћиваће се и премија за контрахирање у висини од 25%. Ова премија обрачунаће се при исплати цена код испоруке уговорених свиња.

Све предвиђене цене подразумевају се за 1 кг живе мере утврђене вагањем, франко најближе сточно тржиште испоручиоца, за свиње које нису храњене ни појене 12 часова пре примопредаје.

За утовљене школјене нерастове плаћаће се 15% мање од одговарајуће цене.

Проценат масноће рачуна се у односу на тежину свиње у закланом стању и не може бити мањи од 45%.

8) Поред куповног износа у готовом новцу, утврђеног по тачци 7 пољопривредном газдинству издаће се у висини тог износа и бонови за куповину индустриске робе по нижим јединственим ценама.

9) Ако је пољопривредном газдинству остављена за тов свиња количина кукуруза која је равна количини уговореној (контрахираној) у смислу прописа Уредбе о откупу житарица у економској 1948/49 години и за коју је (сходно чл. 4 поменуте уредбе) дотично газдинство примило аванс у новцу и боновима, при коначном обрачуну код испоруке уговорених свиња овлаштено предузеће за откуп стоке одбиће поменути аванс товљачу и накнадити га овлаштеном предузећу за откуп житарица.

10) Један примерак уговора о тову свиња овлаштено предузеће за откуп стоке дужно је доставити предузећу (задрузи) овлаштеном за откуп житарица. Све случајеве из тачке 9 овога упутства предузеће овлаштено за откуп житарица дужно је, одмах по пријему копије уговора, доставити предузећу за откуп стоке како би исто поступило у смислу прописа тач. 9 овога упутства.

11) Овлаштена предузећа за склапање уговора о тову и испоруци утовљених свиња непосредним обиласком пољопривредних газдинстава пратиће стање това свиња.

12) Министар трговине и снабдевања народне републике донеће ближе прописе за спровођење овог упутства.

13) Овим упутством укида се Упутство о начину задужења пољопривредних газдинстава испоруком стоке и закључивању уговора о тову свиња бр. 12296 од 17 јула 1948 године („Службени лист ФНРЈ" бр. 64 од 28 јула 1948 године).

Уговори закључени на основу прописа ранијег упутства сообразиће се условима из овог упутства.

14) Ово упутство ступа на снагу одмах.

Бр. 19.541
29 октобра 1948 године
Београд

Министар трговине и снабдевања,
Јаков Блажевић, с. р.

821.

На основу чл. 24 Уредбе о планском превозу робе у железничком и речном саобраћају, издајем

НАРЕДБУ

ЗА УТОВАР И ОТПРЕМУ РОБЕ ЖЕЛЕЗНИЦОМ У МАРШРУТНИМ ВОЗОВИМА

1) У циљу економичног искоришћења транспортног капацитета железнице и брзог превоза, сва роба, за коју постоји могућност утовара у количинама за цео воз, мора се товарити и превозити у маршрутним возовима.

Генерална дирекција железница мора на основу пријављених количина робе за месечни план превоза да изради план маршрутних возова. План маршрутних возова ради се на основу предлога плана главних дирекција експлоатације. Предлог плана маршрутних возова главне дирекције израђују уз

суделовање претставника административно-оперативних руководстава привредних предузећа.

Израђени план маршрутних возова доставиће Генерална дирекција главним дирекцијама експлоатације, заједно са месечним планом превоза, и административно-оперативним руководствима односних привредних предузећа. Овако израђени план обавезан је како за Генералну дирекцију и главне дирекције тако и за административно-оперативна руководства привредних предузећа, који су дужни да путем нижих органа планирају декадно извршење плана и прате његово извршење.

2) Ова наредба ступа на снагу одмах.

Бр. 13241
30 октобра 1948 године
Београд

Министар саобраћаја,
Тодор Вујасиновић, с. р.

Сагласан,
Претседник
Привредног савета Владе ФНРЈ,
Борис Кидрич, с. р.

822.

На основу чл. 21 Уредбе о оснивању радничко-службеничких ресторана и управа друштвене исхране издајем

НАРЕДБУ

О ПРИМАЊУ ПРЕТПЛАТНИКА НА ХРАНУ У РАДНИЧКО-СЛУЖБЕНИЧКИМ РЕСТОРАНИМА

1) У радничко-службеничким ресторанима могу се, по правилу хранити само радници, службеници и намештеници који су запослени у предузећу, надлештву односно установи којима припада радничко-службенички ресторан.

У радничко-службеничким ресторанима не могу се хранити лица која нису преузета на обезбеђено снабдевање.

2) Поред радника, службеника и намештеника у радничко-службеничким ресторанима могу се хранити:

а) жена ако је запослена, без обзира да ли ради у предузећу, надлештву или установи чији је радничко-службенички ресторан или у неком другом предузећу, надлештву или установи.

Жена која није запослена, а способна је за привређивање може се хранити у радничко-службеничком ресторану само ако има једно или више малолетне деце.

б) малолетна деца која су на издржавању код родитеља,

в) родитељи који живе у заједничком домаћинству са дететом (радником, службеником односно намештеником) а немају никаквих средстава ни прихода за издржавање и неспособни су за привређивање па их радник, службеник односно намештеник издржава;

г) малолетна браћа и сестре које радник, службеник односно намештеник издржава и живе са њим у заједничком домаћинству, као и пунолетна браћа и сестре који су неспособни за привређивање, немају никаквих средстава ни прихода за издржавање и живе у заједничком домаћинству са радником, службеником односно намештеником који их издржава.

У радничко-службеничком ресторану који припада предузећу, надлештву или установи у којима је запослена жена, може се хранити и њен муж ако је иначе запослен или неспособан за рад (не и породници под в) и г) с тим да се овим уписима не прекорачи капацитет штедњака у кухињи као и не погоршa квалитет и квантитет хране и културно услуживање.

Решење о пријему доноси оснивач радничко-службеничког ресторана, водећи при томе рачуна да не може тражити сразмерну накнаду трошкова од установе или предузећа где муж раднице односно службенице ради, него сразмерно повећање тих трошкова пада на терет оснивача.

3) У радничко-службеничком ресторану који је основао народни одбор у смислу чл. 4 под б) Уредбе о оснивању радничко-службеничких ресторана и управа друштвене исхране могу се по правилу хранити:

а) радници, службеници и намештеници који су запослени у предузећима, надлештвима и установама које немају свој радничко-службенички ресторан;

б) ратни војни инвалиди и инвалиди рада;

в) лични и породични пензионери;

г) уживаоци помоћи Државног завода за социјално осигурање.

За примање чланова уже породице лица набројаних под а), б), в) и г) важе прописи тачке. 2.

Извршни одбор народног одбора који је радничко-службенички ресторан основао, уколико то капацитет ресторана дозвољава, може одобрити да се у том ресторану хране и радници, службеници и намештеници који су запослени у предузећима, надлештвима или установама који имају своје радничко-службеничке ресторане, али због удаљености стана од тог ресторана желе да се хране у радничко-службеничком ресторану народног одбора.

4) Као неспособни за привређивање у смислу ове наредбе сматрају се жене преко 55 година и мушкарци преко 65 година старости. Неспособност за привређивање жена испод 55 година и мушкараца испод 65 година утврђује надлежни здравствени орган.

5) Радници, службеници, намештеници и друга лица која по овој наредби имају право да се хране у радничко-службеничким ресторанима, могу чланове своје уже породице претплатити на храну у радничко-службеничком ресторану само онда ако се и сами хране у том ресторану.

Приликом уплаћивања претплате морају се предати за ова лица за која се врши претплата одређени купони из њихових потрошачких карата.

6) Претплатник који намерно прикрије или даје нетачне податке о лицима која претплаћује губи право на исхрану у радничко-службеничким ресторанима најмање за време од 3 месеца. Решење о томе доноси оснивач радничко-службеничког ресторана.

Руководилац радничко-службеничког ресторана који прими или допусти да се у радничко-службеничком ресторану храни лице које по прописима ове наредбе нема на то право, казниће се по одредби члана 17 Уредбе о оснивању радничко-службеничких ресторана и управа друштвене исхране.

7) Ако оснивач пропусти да провером утврди да ли се у радничко-службеничком ресторану хране лица која на то немају право по овој наредби, па се утврди да се таква лица у неком радничко-службеничком ресторану хране, — министар трговине и снабдевања народне републике може донети ре-

шење да се ресторан брише из регистра радничко-службеничких ресторана.

8) Ова наредба ступа на снагу одмах.

Бр. 19170
23 октобра 1948 године
Београд

Министар трговине и снабдевања,
Јаков Блажевић, с. р.

823.

На основу чл. 2 став 2 Уредбе о продаји пољопривредних производа везаној са правом на куповину одређених индустриских производа по нижим јединственим ценама, доносим

РЕШЕЊЕ

О УСЛОВНОЈ ПРОДАЈИ ЂОНА И ДУЛБОКСА, КАО И ГУМА ЗА БИЦИКЛЕ У ТРГОВИНИ ПО ВЕЗАНИМ ЦЕНАМА

1) Право на куповину ђона и дулбокса, поред осталих индустриских производа који се продају у трговини по везаним ценама, имају само они земљорадници-произвођачи и сељачке радне задруге, као и сва друга лица, који су продали по везаним ценама сирове свињске коже

2) Земљорадници-произвођачи и сељачке радне задруге, као и сва друга лица, који су продали по везаним ценама сирове свињске коже, могу куповати по нижим јединственим ценама ђон и дулбокс до висине вредности продатих сирових свињских кожа.

3) Овлашћена откупна предузећа издаће произвођачима који продају сирове свињске коже, поред одговарајуће вредности у новцу и боновима у истом износу, још и посебну потврду у којој ће бити означено: име и презиме произвођача, његово место становања, вредност сирове свињске коже, датум издавања потврда, потпис и печат купца.

Приликом куповине ђона и дулбокса произвођач је дужан предати, поред бонова одговарајуће вредности, и ову посебну потврду.

4) Задруга правда продате количине ђона и дулбокса боновима за куповину индустриске робе по нижим јединственим ценама и потврдом из тач. 3).

5) У Народној Републици Словенији, земљорадници-произвођачи, сељачке радне задруге, као и сва друга лица, који су продали сирове свињске коже по везаним ценама могу куповати по нижим јединственим ценама, поред ђона и дулбокса, још и гуме за бицикле (спољне и унутрашње) до висине вредности продатих сирових свињских кожа. Остали имаоци бонова за куповину индустриске робе по нижим јединственим ценама не могу куповати гуме за бицикле путем везане трговине.

Одредбе тач. 3) и 4) важе и за куповину односно продају гума за бицикле.

6) Ово решење ступа на снагу одмах.

Бр. 19625
30 октобра 1948 године
Београд

Министар трговине и снабдевања,
Јаков Блажевић, с. р.

ОДЛИКОВАЊА

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Врховног команданта оружаних снага ФНРЈ, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

решио је

да се за показану храброст и стечене заслуге за народ у току народноослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА:

десетар Херцитоња Петар.

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ:

ст. водници: Чанковић Николе Миле, Ђоковић Велише Михаило, Миловац Јове Петар и Вујовић Благота Војислав.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

ст. водници: Бановић Анте Радисав, Беаковић Стевана Петар, Визјак Михаила Јакец, Бјелић Јове Душан, Богуновић Симе Сава, Вулић Мате Иван, Чаласан Јована Бранко, Чворовић Василија Ратко, Домастовић Обрада Светислав, Ђоковић Велише Михаило, Ђукић Вида Душан, Фурлан Франца Карло, Херак Добривоја Јосип, Илић Симе Цвијан, Кордеш Франца Алојз, Крајиновић Стипе Марко, Лебан Ивана Роман, Лозар Ивана Иван, Лукин Пере Алберт, Мезгец Антона Иван, Миладиновић Станоја Драгомир, Михарија Јурга Звонко, Мрђен Блажа Стипе, Огрешевић Хасана Рељо, Огњић Петра Јулије, Орлић Боже Фрањо, Остроуска Ивана Иван, Пајић Томе Никола, Прегељ Франца Штефан, Радивојевић Владимира Богосав, Радоловић Грге Иван, Рудић Јакоба Станко, Сесартић Спире Кајо, Смонкер Јернеја Лудвик, Стефановић Вукоја Живадин, Шајна Марка Алојз, Шајн Франца Матија, Скорић Јерка Анте, Шуплика Стевана Никола, Тегелтија Остоје Гојко, Трифунчић Цвије Радован, Тусар Доминика Стефан, Валенчић Јозефа Антон, Зваб Јозефа Борис, Тичек Михаила Јосип, Живановић Ристе Марко и Жујовић Радоша Полка;

водници: Чубрић Дана Ђуро, Екмекчија М. Ружди, Фон Ивана Антон, Герцл Августа Умберт, Јоновић Драгутина Чедомир, Мајкус Мате Виктор, Муровец Франца Алојз, Николић Душана Марко, Павлић Ивана Душан и Живановић Игњата Вранислав.

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБРОСТ:

ст. водници: Алексић Пепе Здравко, Алић Ивана Рајко, Бајалица Саве Бошко, Бараба Мате Иван, Башић Стеве Удош, Бећировић Мехе Касим, Буханчић Пере Андрија, Чаласан Јована Бранко, Челебић Пере Лука, Черић Јевте Станимир, Чубрић Дана Ђуро, Чубрић Николе Симо, Дрча Јована Петар, Дролц Јанеза Франц, Ђорђевић Радисава Чедомир, Ђукић Вида Душан, Грчић Драгољуба Чедомир, Грујић Милоја Милорад, Херак Добривоја Јосип, Хрватин Јакова Марјан, Илић Симе Цвијан, Илић Јована Јован, Јаковљевић Петра Јерко Јакус Томе жерко, Јовановић Михајла Милан, Капуровић Мустафе Аеис, Карамехмедовић Мурата Миралем, Китановски Алексе Бора, Кордеш Франца Алојз, Костић Живка Марко, Крејевић Милована Радоје, Кртолица Косте Љубо, Куносић Ибрахима Абдуселам, Личан Јожефа Иван, Лозар Ивана Иван, Луковић Алексија Вујица, Маројевић Марка Радоје, Масло Франца Франц, Миланковић Драгомира Живан, Миљета Ђуре Богдан, Миленковић Божидара Борисав, Милић Илије Симо, Милошевић Стојадина Драго-

слав, Митић Владимира Станко, Нешић Живана Божидар, Ницековић Ива Марко, Огрешевић Хасана Рељо, Паић Томе Никола, Павлин Мариа Јоже, Пенђер Антона Мирко, Сода Стјепана Петар, Стефановић уВкоја Живадин, Стојановић Александра Властимир, Стојиљковић Драгутина Момчило, Шарабан Винка Внико, Шиник Јована Марјан, Томић Станка орђе, Томић Пантелије Жарко, Трифунчић Цвије Радован, Живановић Ристе Марко и Живковић Стојадина Грујо;

водници: Абдијевски Дико Дајлан, Алексић Михајла Милан, Алексић Петронија Милан, Андоновић Радивоја Мирко, Астић Антона Ђуро, Авдић Бахтјара Аким, Бахтовић Деде Авдо, Бањац Милана Душан, Барун Анте Мијо, Барун Луке Нико, Бељутовић Милутина Ненад, Благојевић Благоја Срајислав, Богдановић Матије Јосип, Бојовић Милисава Здравко, Бокун Крсте Александар, Босанац Алексе Павле, Божић Милосава Душан, Бранковић Тодора Миодраг, Бранковић Константина Властимир, Братуш Јеремија Стојан, Бркић Ника Илија, Бурд Антона Антон, Бурек Зафира Салих, Цавор Маса Саво, Чолић Аце Благоје, Чукељ Јосипа Иван, Чулум Николе Иван, Дамјановић Милана Александар, Данко Карла Маријан, Денчић Боривоја Дргољуб, Димовски Аце Сотир, Дмитровић Јована Никола, Дуковски Владимира Живко, Ђорђевић Аћима Александар, Ђорђевић Милоја Милоје, Ђорђевић Сава Мирослав, Ђорђевић Данила Вукосав, Ђурић Симе Ђуро, Ђурић Богољуба Гојко, Ђурковић Ставре Тома и Ферјанчић Франца Силвестар;

Фурнациски Јована Љубче, Георгијевски Стојана Ангел, Георгијевски Николе Божин, Глигоријевић Јована Миле, Глишић Пере Душан, Глоговац Тодора Велько, Греговић Николе Драгутин, Гроздановски Костадина Трајко, Губеринић Милована Љубо, Гулић Светозара Благоје, Гутошић Салка Рамо, Илинчић Михаила Гојко, Имеровски Михаила Климент, Ивановић Марка Веселин, Ивановић Мате Војислав, Ивановски Милана Ангел, Јагњиац Османа Шериф, Јакшић Павла Андреја, Јанчевски Ђорђа Методије, Јелић Ђорђа Лазар, Јеросимовић Љубана Миле, Јевросимов Уроша Милан, Јовановић Цветка Божидар, Јовановић Евстатија Градимир, Јовановић Јефрема Љубомир, Јовановић Радомира Миломир, Јовичић Златомира Сретен, Јовић Добросава Јован, Колабић Недељка Никола, Киревски Митра Сотир, Кнежевић Светислава Милутин, Колевски Цветана Александар, Коњик Павла Бранко, Костић Александра Коста, Костовски Ненада Раде, Ковачевић Константина Драган, Крстајић Тодора Лазар, Кумар Ивана Иван, Кузмин Ивана Јован, Лендера Јожефа Станко, Лучић Милосава Драгомир, Лулевски Веле Александар, Мешан Антона Јосип, Махмутчехакић Азима Ахмет, Максимовић Добривоја Миленко, Манић Драгомира Ставра, Маринковић Чедомира Будимир, Марковић Драгомира Владимир, Мркулин Мате Иво, Мартиновски Фабијана Стјепан, Матић Светислава Јездимир и Медвед Грегора Михајло;

водници: Мехмедагић Хосиба Адем, Мицић Миладина Ђуро, Мијовски Мија Живко, Микша Пере Милан, Милановић Мирка Бранко, Миленковић Стевана Грујо, Миленковић Велисава Миодраг, Миленковић Петра Богомир, Милојевић Војислава Милоје, Милошевић Селимира Јован, Милошевић Дамјана Милош, Милошевић Луке Никола, Мишевски Стефана Трајко, Митровић Велисава Михајло, Митровић Сретена Десимир, Митровски Јована Трајко, Младеновић Душана Бранислав, Млађеновић Стеван Славко, Мохарић Фрање Бранко, Наневски Милана Димитрије, Наробе Вјнка Винко, Настић Јована Ђорђе, Ненадовић Митрева Ристо, Недељковић Лазара Драгомир, Недељковић Живојина Павле, Нешић Стојана Ђуро, Николић Владимира Часлав, Николић Миливоја Марјан, Нинковић Ђорђа Владимир, Пажур Јосипа Никола, Печарлијевски Илије Димитрије, Пејчић Светозара Ненад, Перић Стевана Драгутин, Першић Ивана Карло, Пешовски Стојка Димче, Пештанац Светислава Мирослав, Петковски Атанасије Владимир, Петровић Стојана Добривоје, Петровски Ануше Јосиф, Петрушински Петра Владимир, Пиберник Цирила Јожа, Покрајац Николе Никола, Попадић Јове Душан, Поповић Јована Лазар, Поседел Јакова Целестин, Прерадовић Милоша Јово, Пупић Ристе Бранко, Радека Аћима Никола, Радисављевић Цветка Бошко, Рајичевић Јакова Јован и Ренер Ивана Алојз;

водници: Ристовски Диме Љубо, Савић Миленка Борисав, Сефкеринац Михајла Светозар, Симић Милована Љубисав, Симић Стевана Станимир, Скубан Јеврема Васиљ, Смокровић Стипана Ивица, Стандер Јозефа Силвестар, Станојевић Димитрија Андрија, Станојевић Драгољуба Бранко, Станојевић Драгутина Милан, Стефановић Милорада Мишо, Стефановски Спире, Борис, Стојановић Милана Миодраг, Стритих Антона Антон, Стублинац Димитрија Милош, Шевић Радована Миодраг, Шмелц Виктора Јосип, Табак Тадије Тадија, Тепавац Миле Бранко, Теслић Станка Стеван, Тодоровски Владе Крста, Тодоровски Лазара Тодор, Томић Будимира Миленко, Топаловић Ђуре Габријел, Трајбер Фрање Мато, Требше Антона Антон, Тулбевски Тодора Милутин, Тутић Кузмана Душан, Уковски Александра Глигор, Васић Јована Боро, Васиљевски Илије Петар, Вељковић Љубомира Мирко, Велчек Еугена Вјенцеслав, Видаковић Милорада Богосав, Вучић Радована Милан, Вучинић Николе Симеун, Вукашиновић Стојка Љубисав, Вулетић Драгића Живанко, Вулић Војислава Драган, Заилац Симе Душан, Земљак Рудолфа Виктор, Зракић Стеве Здравко, Живковић Љубомира Борисав, Живковић Паје Никола, Живојиновић Васе Жарко, Жунац Шандора Ђуро, Жужек Антона Станислав и Жужић Милана Божидар;

млађи водници: Крстевски Спасе Илија, Милошевић Јована Драго, Пауновић Миливоја Александар, Симић Грује Новица, Стојановски Панча Благоје, Стојковски Ђорђа Радован, Шаин Душана Душан, Тасовски Димче Никола, Тривић Гаврила Радивоје, Васић Светозара Александар и Законовић Николе Милош

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

старији водници: Алар Петра Никола, Аранђеловић Петра Јован, Арсовски Ивана Петар, Бајић Стеве Ђуро, Басарић Милана Никола, Берзелен Николе Александар, Богдановић Новице Момир, Борић Ивана Звонимир, Бундара Михајла Недељко, Цацић Христивоја Јован, Ћирић Милана Витомир, Цветковић Владимира Чедомир, Цветковић Стојана Никола, Чирић Јевте Станимир, Цуровић Михајила Милић, Даниловић Мирка Војин, Дељанин Милорада Милован, Драгић Јована Владимир, Голом Боже Павао, Грујић Милоја Милорад, Гујић Ивана Јосип, Гвозденац Пере Тодор, Гвозденовић Станислава Срећко, Гутошић Шика Рамо, Илић Милисава Милорад, Искра Јозета Јозе, Ивановић Животије Драгослав, Иванковић Благоја Живорад, Јаковљевић Марка Милутин, Јанковић Милоша Александар, Јанковић Миладина Благоје, Јеленковић Јована Мирко, Јенић Павла Саво, Јесеншек Рудолфа Иван, Јешевић Драгише Миломир, Јованов Живе Милован, Јовановић Љубомира Драган, Јовановић Маноила Војислав, Јовић Живојина Борисав, Јустинић Николе Никола, Китановски Алексе Вора, Кривокапић Петра Живорад и Кусић Ђоке Душан;

старији водници: Лазаревић Николе Витомир, Липовац Стојка Бранко, Лучић Гавре Михајло, Лукић Спасоја Јован, Манојловић Александра Живко, Малчак Фрање Камило, Малигој Винценца Владимир, Миладиновић Станоја Драгомир, Мароси Симе Војин, Милановић Вићентија Раденко, Миленковић Симе Ђорђе, Милојевић Жива Момчило, Милосављевић Станка Радивоје, Милутиновић Љубинка Милорад, Мирков Ивана Сава, Несторов Николе Добривоје,

Нешић Живана Божидар, Николић Михајла Драгољуб, Николић Добривоја Милија, Нина Васе Никола, Остојић Димитра Гојко, Петриковски Михајла Стојан, Павша Антона Антон, Пенђер Антона Мирко, Петков Милоша Милош, Петрић Јозефа Рудолф, Пјевац Милана Петар, Пусић Петра Павле, Радин Ивана Ангел, Ристић Добривоја Петар, Рогељ Франца Иван, Сајевец Карла Драгутин, Сарић Спире Љубомир, Смодлака Шпире Стипе, Солуић Љубинка Станимир, Стефановић Драгомра Јован, Стојанов Игњата То, дор, Стојиљковић Драгутина Момчило, Странијић Милана Миливоје, Шарбан Винка Винко, Шчек Алојза Алојз, Тавражић Живана Јован, Василић Живана Ђорђе, Здилар Мирка Јаков, Златановић Танасија Стеван, Живковић Михајла Стеван, Жувела Ивана Иван и Жужић Петра Стеван;

водници: Абдијевић Дико Дајлан, Абдуловић Абида Химо, Алексић Петронија Милан, Анастасовски Самујла Кирил, Анђелковић Тихомира Јован, Антић Божидара Војислав, Антонијевић Василија Драгутин, Антоновић Драгољуба Димитрије, Бабић Лазара Рајко, Бадњаревић Милоша Рајко, Бајац Јована Милан, Бајичић Живомира Љубомир, Балан Ивана Васиљ, Бањанин Манојла Момир, Барун Анте Мијо, Барун Луке Нико, Беатовић Трифка Вељко, Бечановић Маринка Завиша, Бераковић Љубомира Стојан, Бергант Франца Цирил, Бешевић Радивоја Средоје, Бијелић Остоје Јован, Бијелић Остоје Петар, Благојевић Хранислава Момчило, Благојевић Благоја Србислав, Блажић Живка Драгомир, Бодирога Данила Младен, Богут Блаже Иван, Бонин Васе Живан, Бороје вић Илије Душан, Борус Фрање Јосип, Босанац Алексе Павле, Божиновски Цветана Миле, Божиловић Атанаса Илија, Бранковић Стевана Божидар, Братош Јожефа Јоже, Брезигар Франца Алојз, Бркић Ника Илија, Брумнић Иве Антон, Будимировић Стеве Бошко, Будимировић Ивана Милош, Булатовић Раше Љубо, Цајхен Јосипа Јосип, Ценић Стојадина Мирослав, Цукучан Раде Никола, Цветановић Цветка Милорад, Цветановски Цветана Миле, Цветковић Трифуна Ђорђе, Цветковић Вукашина Љубомир, Цвијић Луке Ђуро, Чапкуновић Павла Миломир, Челиковски Милана Илија, Чирић Салке Мустафа, Чолић Аце Благоје, Чукељ Јосипа Иван, Ћирић Давида Богдан и Дамјановић Милана Александар;

водници: Дамњановић Љубомира Стеван, Даников Ђурице Вукашин, Даниловић Милана Милан, Димчић Тихомира Миливоје, Димитровски Ивана Раде, Димовски Аце Сотир, Дмитровић Јована Никола, Домазет Милана Светомир, Дондур Николе Милан, Дорошев Андреје Миодраг, Драгановић Стојана Митар, Драговић Пере Раде, Дрекоња Андреја Андреј, Дуковски Владимира Живко, Думановић Тихомира Стратимир, Душић Љубомира Живан, Ђоковић Стеве Божидар, Ђорђевић Стојадина Драгиша, Ђорђевић Стевана Драгутин, Ђорђевић Најдана Крста, Ђорђевић Саве Мирослав, Ђорђевић Сотира Стратимир, Ђорђевић Данила Вукосав, Ђорић Станимира Драгољуб, Ђукић Младена Иван, Ђурђевић Владимира Добросав, Ђурђевић Уроша Јоцо, Ђурђевић Милисава Милорад, Ђуричић Јеремије Светозар, Ђурић Симе Ђуро, Ђурић Петра Симо, Ерцег Луке Војо, Фејсов Гаврила Владимир, Филић Антона Јосип, Форкапа Милована Никола, Фурнаџиски Јована Љупче, Глишић Ђурђа Миливој, Глоговац Тодора Вељко, Голубин Петра Миливој, Голубовић Љубомира Миодраг, Гомбар Коломона Ласло, Грегорчић Нежа Станко, Греговић Николе Драгутин, Грозданов ски Костадина Трајко, Грубач Јована Љубомир, Грујић Бранислава Момчило, Грујовић Миленка Младен, Гулић Светозара Благоје, Хаџиомеровић Хамзе Ирфан, Хафнер Франца Марија, Хриберник Леополда Леополд и Христовски Панче Љубо;

водници: Игњатовић Михајла Чедомир, Илић Милосава Тодор, Итрић Александра Жарко, Ивановић Марка Веселин, Ивановић Мате Војислав, Ивановски Милана Ангел, Ивашченко Андрије Григор, Ивковић Милоша Драгослав, Јаблан Крсте Борислав, Јанчевски Ђорђа Методије, Јањић Ивана Момчило, Јефтовић Милоша Богдан, Јеленковић Живојина Радомир, Јелић Данила Радомир, Јерић Рудолфа Здравко, Јеротић Луке Зоран, Јевросимов Уроша Милан, Јевтић Станоја Михајло Јоксимовић Милисава Миленко, Јоцић Николе Чедомир, Јоневски Кира Славко, Јовановић Санте Чедомир, Јовановић Младена Драгиђ, Јовановић Јеврема Љубо, Јовановић Драгослава Љубомир, Јовановић Драгољуба Михајло, Јовановић Радомира Миломир, Јовановић Добросава Србислав, Јовић Добросава Јован, Јоновић Петра Радосав, Јоза Фрање Луиз, Каблар Боже Јован, Караџиновић Велина Бојан, Кариклић Светозара Душан, Каровски Спасоја Димитрије, Киревски Митра Сотир, Клокочар Стеве Станислав, Кнез Рудолфа Иван, Кнежевић Светислава Милутин, Кнежевић Новице Никола, Којић Илије Радивоје Којић Милана Тодор, Костић Милана Ђока, Костић Спасоја Илија, Костић Живка Марко, Костић Александра Предраг, Котур Радована Владо, Ковачевић Бранка Златко, Ковачић Фрање Јосип, Ковалаковски Тодора Трајко, Ковачић Алексија Драгутин и Крстајић Тодора Лазар;

водници: Крстовић Мијата Љубомир, Кујовић Вукоја Арсо, Кукић Ђорђа Милош, Кусовац Јована Ђорђе, Кузмановић Милисава Јован, Кузмин Ивана Јован, Кусак Василија Василије, Лабровић Луке Љујо, Лабус Васе Љубомир, Лацковић Луке Јосип, Лакичевић Нешка Велимир, Лалић Јована Стеван, Ластелић Валентија Јосип, Лазаревић Чедомира Лазар, Лазаревић Живојина Радослав, Лазић Милорада Миодраг, Лесјак Франца Алојз, Либрељак Боже Фрањо, Магловски Недељка Славко, Мајсторовић Андрије Иван, Малиновски Ефтимова Кирил, Маневски Коле Страхил, Марц Антона Антон, Марић Стојадина Радиша, Маринковић Рајка Спасоје, Марјановић Марка Јанко, Марјановић Милена Јован, Марјановић Илије Миленко, Марјановић Јована Славко, Маркељ Марка Марјан, Марковић Арсенија Цветко, Марковић Гвоздена Радош, Марковић Радована (Рајка), Маркулин Мате Иво, Машера Јожефа Славко, Матић Тешмана Живојин, Матовић Слободана Милорад, Међумурац Стјепана Винко, Мењковић Живка Видосав, Михајловић Витомира Драгиша, Михајловски Панте Хранислав, Мијовски Мија Живко, Микша Пере Милан, Мијекић Данила Ђуро, Миленковић Живана Драгољуб, Миленковић Живојина Властимир, Маленовић Милана Милојко, Милић Ђорђа Боривоје, Миливојевић Божидара Радован, Милобразић Марка Ђорђе, Милосављевић Живоина Радосав, Милосављевић Томе Томе и Милошевић Ранђела Миодраг;

водници: Милошевић Љубомира Војислав, Милошевски Стефка Цветан, Миловановић Благоја Драган, Милутиновић Мирка Светолик, Миренић Фрање Стјепан, Мирковић Љубомира Миодраг Мишић Ђорђа Вукашин, Митић Љубомира Добривоје, Митић Александра Манасије, Митић Ђорђа Радомир, Митровски Тане Сисоје, Митровски Јована Трајко, Младеновић Петра Миодраг, Мохарић Фрање Бранко, Момић Боже Љубиша, Московљевић Драгутина Момчило Мозетић Петра Франц, Мрђа Николе Петар, Мулалић Махмут Бегзад, Нађ Јована Миливој, Наневски Милана Димитрије, Наробе Винка Винко, Недељковић Петра Душан, Недељковић Лазара Миладин, Недељковић Живојина Павле, Недељковић Станка Стеван, Николић Добросава Цветин, Николић Милана Душан, Николић Миливоја Марјан, Николић Трифуна Милоје, Николић Благоја Миодраг, Николић Бранка Обрен, Николић Марка Зоран, Николовски Митра Јован, Нинковић Јована Душан, Ниновић Ђуре Драган, Новковић Јанча Стамен, Обоћан Светозара Живан Олинек Антона Милан, Омербашић Хусеина Аго, Омерзо Мартина Стефан, Пагаци Михајла Марко, Пајек Карла Франц, Пајић Петра Глиго, Пацарлијевски Мехмеда Велија, Панцић Јуре Иван, Панић Чедомира Боривој, Пантетић Николе Никола, Паљик Јована Мишо, Папак Стипана Блаж, Парежанин Гаје Данило, Пауновић Тадије Златибор, Павлов Лазара Емил и Павловић Милића Драгиђ;

водници: Павловић Гојка Драгослав, Пејица Милана Раденко, Пејовић Марка Ђоко, Перић Живка Мирослав, Перишић Јована Видоје, Перовић Тришка Бељеша, Першић Ивана Карло, Пешовски Стојков Димче, Пештанц Светислава Мирослав, Петер Ивана Пајa, Петровић Драгомира Божидар, Петровић Танасија Драгутин, Петровић Косте Душан, Пихлер Антона Јоже, Пилевић Николе Мирко, Планчак Мишка Јоаким, Плеше Матије Станислав, Плетикос Јосипа Јосип, Подгорник Јожефа Вичепц, Половина Јована Станко, Попов Драгомира Тихомир, Поповић Светислава Драгољуб, Поповић Симе Мирко, Поповић Драгомира Славко, Поропат Мије Дане, Поседел Јакова Целестин, Прерадовић Милоша Јово, Пунић Ристе Бранко, Цуркаревић Јована Милан, Раденковић Милорада Милан, Радић Саве Владан, Радисављевић Цветка Бошко, Радовановић Радована Душан, Радовановић Живана Иван, Радовановић Велимира Петар, Радовић Милоша Драган, Радовић Миладина Радован, Рајачић Душана Душан, Рајић Николе Стево, Рајковић Светозара Славољуб, Ракић Живојина Селимир, Ранцигај Франца Иван, Ранчић Војина Петар, Ранков Илије Миле, Рапајић Лазара Богдан, Рашић Драгољуба Живорад, Рељ Јосипа Јосип, Ренар Ивана Алојз, Рендулић Ивана Миле, Ристић Владимира Петар, Ристић Милоша Владимир, Ристић Тодора Живко и Ристовски Јефте Михајло;

водници: Ристовски Спасоја Веле, Ројц Миле Мато, Ровиш Петра Иван, Розенбергер Лазара Ервин, Рубинић Франца Милан, Руданић Милета Душан, Рузман Ивана Франц, Ружић Милојка Милија, Сабљић Станка Љубомир, Сандић Тихомира Миодраг, Савић Миладина Милутин, Сеничић Јосифа Радош, Симић Гојка Јово Симић Миљурка Милутин, Симић Станимира Обрен, Симић Ивана Радослав, Симић Стевана Станимир, Симић Ђерасима Владимир; Симоновић Срећка Милан, Симоновић Радоја Страхиња Симовић Драгољуба Јован, Склепић Стевана Блаж, Скомина Андреја Марјан, Славец Драге Станко, Смиљанић Јована Владимир, Снопчек Карла Фрањо, Солдатовић Мирка Петар, Спасојевић Трифуна Цветин, Спировић Ванђела Јордан, Стабловић Петра Витомир, Станцер Јожефа Силвестар, Станков Драгомира Велимир, Станковић Јоница Маринко, Станковић Божинов Витомир, Станковић Милутина Властимир, Станојевић Драгољуба Бранко, Станојевић Павла Миодраг, Стевановић Андреје Стеван, Стевин Стојана Велимир, Стојанић Младена Ђуро, Стојановић Драгића Данило, Стојановић Димитрија Драгослав, Стојановић Владимира Љубомир, Стојчић Љубише Милан, Стојиљковић Светозара Душан, Стојковић Доброслава Момчило, Стојковић Јована Стојан, Стрилић Шиме Петар, Стритих Антона Антон, Шамија Боже Мате, Шарановић Петра Марко, Шеговић Милентија Боривоје и Шешлија Марка Светозар;

водници: Шевић Радована Миодраг, Широка Јозефа Симон, Шишка Лајца Антун, Шкарија Фрање Фрањо, Шкрињар Јанка Иван, Шмелц Виктора Јосип, Шпацапан Болеслава Емил, Шубец Ивана Славко, Шустерчић Рудолфа Драган, Шувак Марка Јосип, Ћалић Ашима Мехмед, Танкосић Јове Милан, Тасић Стојадина Александар, Терзић Косте Милан, Теслић Станка Стеван, Тилић Николе Богољуб, Тодовски Тодосија Вукашин, Тодоровић Јаноша Илија, Тодоровић Софронија Милан, Тодоровић Ђорђа Предраг, Тодоровић Живана Вукашин, Тодоровић Драгомира Живан, Тодоровски Тасе Благоје, Тодоровски Лазара Тодор, Грегора Владислав, Топић Јосипа Мартин, Тосковски Ставре Вукашин, Трављанин Фехина Хуснија, Трбојевић Душана Славко, Трибусан Антона Петар, Трифуновић Борисава Драгољуб, Трифуновић Војислава Драган, Трзин Петра Саво, Туегићи Чеде Обрад, Тука Смаје Омер, Тутић Кузмана Душан, Угрнивсоки Пајсије Јован, Уковски Александра Глигор, Унун Антона Стеван, Вајдић Славка Милован, Валешић Стјепана Јаков, Васарехљи Лајоша Лајош, Васић Душана Добривоје, Васић Радослава Драгомир, Вскић Љубомрца Душан, Величковић Александра Бранислав, Вељковски Величка Крсто, Вељковски Николе Петар, Вељковић Стевана Бранислав, Вељковић Јовцана Добросав, Вељковић Љубомира Мирко, Вељковић Младена Милован, Вешник Јанеза Јожеф, Веверичек Виктора Ђорђе, Видановић Стевана Никола, Вита Милета (Живе), Вогринец Филипа Јосип, Војов Милана Стеван, Вуцо Анте Владо, Вученић Аћима Перо, Вучевић Крсте Вучета, Вучић Радована Милан, Вучковић Станислава Момир, Вуковић Војислава Симо, Вујчић Милана Радоје, Вукић Љубомира Јован, Вукојевић Петра Јово, Вукосављевић Милана Милан, Вукотић Милуна Миомир, Вуковић Тадије Милутин, Вуковић Велимира Радомир, Вулетић Драгића Живанко, Заилац Симе Душан, Зарић Николе Средоје, Здравковић Милорада Хранислав, Здравковић Милије Веселин, Живадиновић Владимира Миодраг, Живановић Михајла Митар, Живковић Стојана Грујо, Живојиновић Васе Жарко, Животић Љубисава Живота, Жижић Николе Михајло и Жужић Милана Божидар;

мл. водници: Александровић Тадије Радомир, Борчић Јакова Андрија, Бркан Ивана Јосип, Бурић Стјепана Марко, Чакаревић Петра Никола, Ђорђевић Данила Вукосав, Еремић Миленка Петар, Јанковић Вукадина Никола, Јовановић Михајла Душан, Кисић Јеремија Михајло, Коцевски Петра Ванчо, Кривокапић Петра Живорад, Кустурица Хасанов Шукрија, Марков Живе Перо, Милановић Борише Светозар, Мочник Јожефа Цирил, Молнар Ђорђа Јосип, Никитовић Добросава Милутин, Новаковић Илије Стојан, Перковић Смајила Мартин, Петровић Влајка Душан, Рибић Авде Дерво, Рудан Васе Милић, Рушанов Васе Петар, Стајић Чедомира Јелисав, Стојковски Ђорђа Радован, Субашић Јозе Мате, Свирачевић Момчила Слободан, Тасић Драгутина Првослав, Тополски Мирка Владан, Тосевски Димче Никола и Вецански Васе Моцо.

Бр. 97
17 маја 1948 године
Београд

Секретар,
М. Перуничић, с. р.

Претседник,
др **И. Рибар**, с. р.

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Претседника Владе ФНРЈ Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

решио је

да се за заслуге учињене нашим народима у току народноослободилачке борбе, као и за показану храброст одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

Пољичанин Ката, Поповић Петра Перо, Петањек Мирка Мирко, Пустај Мије Игнац, Протудијац Томе Иван, Печинска Антона Резика, Платша Миле Петар, Пенезић Мике Јосип, Павић Анте Милка, Пашквалин Андрије Југослав, Пасини Динка Јосип, Пашквалин Ивана Анкица, Пфан Вилима Вилим Петрић Јосипа Јосип, Перичић Шпире Мирко, Поповац Ивана Матија, Порић Анте Анђа, Перичић Николе, Јела, Пернић Марина Вица, Пивчевић Андрије Мирко, Половина Николе Дане, Пернић Марина Павенка, Просо Марка Марин, Павлић Анте Саша, Пешић Јакова Ана, Пионић Јозе Домјан, Парађина Марка Шпиро, Пухарић Марина Иво, Пух Ивана Иван, Пашкван Фрање Рудолф, Палиска Винка Виктор, Петен Богдан, Путина Шимуна Милијо, Радић Адолфа Бранислав, Радмановић Миле Петар, Радељевић Надежда, Розенцвајг Вилхелмина др Ерих, Ремигиј Драгутина др Бубањ, Радимирни Бериислав, Рубчић Дане Крешимир, Рупчић Леа Ружа, Ролер Драган, Ролих Алек-

сандра Срећко, Рељић-Штенгл Адолфа Зденка, Радетић Мартиков Данко, Ружић Мате Станка, Рундић Вјенцеслава Владимир, Радетић Петра Милутин, Романић Милана Васо, Радованлија Јове Драган, Радојевић Гавре Душан, Радишић Андрије Саво, Радованлија Николе Перо, Рајковић Раде Мићо, Радић Јована Никола, Ратковић Данила Трифка, Радојчевић Јелића Симо, Рибарић Николе Иван, Рупец Мије Ђуро, Радман Анте Филип, Ракас Раде Бошко, Роје Мате Аница, Радаковић Николе Коста, Рожић Шпире Вицко, Рахић Лука, Рауш Фрање Иван, Рукавина Миле Марија, Радановић Мате Јосип, Ровчевић Милана Драган, Палашић Станка Станко, Решета Јово, Реља Анте Звонко, Радељевић Мате Катица, Радошевић Николе Никола, Радмиловић Саве Пајо;

Радовчић Мате Перо, Радић Вује Миле, Рапајић Дане Милка, Раусављевић Симе Милан, Рибар Стјепана Марица, Рибар Јанка Стјепан, Рајак Симе Станко, Рајак Станка Глишо, Росанда Кристифор Ђусто, Радојичић Петра Јосип, Рудец Петра Драгутин, Радић Павла Јосип, Рандић Антона Богумил, Рожић Вјекослава Љуба, Рак Томе Винко, Рак Јосипа Мијо, Рак Томе Иван, Рак Ивана Зора, Родникс Петра Јосип, Ранер Мате Штефица, Радин Шиме Славко, Роса Шпирин Драго, Ропуњић Јерка Огла, Радмановић Николе Трифун, Росић Јосипа Лука, Рojнић Ивана Јосип, Раковац Павла Душан, Сламник Ивана Антонија, Сарач Мехмедалије Ибрахим, Сутлић др Александар, Соколић Динка Недељко, Стриптар Албина Албин, Сужњевић Милана Бисерка, Срдар Антона Богдан, Стаменковски Макуше Александар, Сојо Антуна Антун, Сунара Богдан, Сентић Миливоја Анте, Сапић Нинка Михајло, Сименхен Јосипа Фердо, Стошић Стјепана Божо, Станојевић Милоша Петар, Судар Ђоге Јерко, Скоруп Ивана Иван, Сверер Адама Славко, Савић Раде Милош, Спинчић Мате Данко, Скочилић Ивана Бранка, Срок Јосипа Антон, Силић Јурја Маријан, Собол Фрање Фрањо, Шкунца Николе Анта, Скитаревић Маријан и Славујац Стеве Јово;

Сарајлија Ђуре Раде, Стојаковић Ђуре Драган, Стевановић Младен, Сикирица Милића Стана, Спасојевић Стеве Мира, Сузанић Ивана Бранко, Станковић Трифуна Бранко, Секулић Петра Мијо, Србљан Стево Секулић Ђуре Евица, Слабињац Душана Стојан, Сабол Ивана Мијо, Стакисављевић Самоила Петар, Степанић Винка Стјепан, Скрбин Мате Имбро, Спахија Милана Ивица, Собота Мате Иван, Судић Мате Андрија, Станић Луке Пејо, Сундаћ Јове Никола, Сајвић Раде Алекса, Славујац Лазе Марко, Сајко Алојза Ката, Смолчић Марка Анте, Смолић Мате Лиза, Сировец Јосипа Стјепан, Стрижак Боже Митар, Стричевић Анте Марјан, Стојановић Мише Милица Скенцић Јована Дане, Страшек Станко, Северовић Угљеше Милка, Смољановић Михајла Драган, Савић Милића Милутин, Сзилар Мане Ђуро, Субашић Лазе Мирко, Станковић Богдана Стево, Сорић Јеролима Анте, Стипчевић Мате Анте, Стипчевић Миров Шиме, Суботић Тодора Душан, Спасојевић Вујов Гојко, Сладић Петра Пајо, Сабо Драгутина Марија, Совец Адолфа Барица, Станојевић Матије Милан, Стипановић Миле Мићан, Седлар Симе Мане, Север Габоре Рудолф, Скочић Мате Јосип, Смољанић Крсте Илија, Сертић Николе Фрањо, Сладе Боже Блаж и Синдичић Јосипа Филип;

Станковић Стеве Јандре, Седмак Јосипа Јосип, Сочнић Ђуре Ђуро, Станић Пантелије Итија, Сакоман Фрање Вицко, Суша Јурин Јуре Станковић Петра Катица, Сертић Стојана Милева, Светлечић Ивана Иван, Скок Стјепана Иван, Суша Ивана Стјепан, Славица Анте Мате, Станић Петра Душан, Станић Ивана Вица, Смојвер Ивана Иван, Светлић Јуре Томо, Сегијо Андрије Сергијо, Сиротић Јосипа Борис, Саина Ивана Антица, Сушањ Зорко, Трохе Алојза Милан, Томић Димитра Милица, Тишма Томе Божидар, Тавчар Адолфа Адолф, Тринајстић Вјекослава Милован, Тескер Петров Анте, Тилић Рудолфа Борис, Томљеновић Мијата Стипе, Трстењак Стјепана Стефица, Тринајстић Вељко, Тонић Илије Иван, Томашевић Николе Душан, Тадеј Јовре Винко, Тинић Ивана Владимир, Тадић Ђуре Милан, Трбовић Дмитра Алија, Тухтан Ивана Пашквал, Тркуља Петра Ђуро, Тодоровић Николе Ђуро, Тркуља Пане Стево, Тодоровић Јованов Ђуро, Трубељак Јозо, Томић Блажа Марија, Тудор Дионизија Дујо, Трумбић Луке Јакоб, Томић Мије Иво, Тукерић Фердо, Трешњић Илије Богдан, Тараш Ивана Тончика, Турић Јуре Ката, Трцек Фрање Фрањо, Трбојевић Николе Мара и Тишма Боже Мица;

Трубеља Андре Стјепан, Тишљар Рока Марко, Томашић Кузмана Ивка, Томашић Николе Ана, Трюскот Јакоба Јере, Торбица Гаврана Јово, Тривић Цвије Миле, Тањга Раде Лукс, Трелец Алојзија Славко, Тркуља Ђуре Милош, Таталовић Милоша Мића, Томић Мићо, Тулић Иван, Томић Николе Никола, Тудић Стјепана Фрањо, Тусцек Јосипа Јосип, Топузовић Антонија Драган, Тандарић Стеве Марија, Тенчић Јуре Бењамин, Тандарић Никаца Иван, Токић Ивана Анте, Трбић Луке Бранко, Тамбача Јосипа Анте, Тамбача Марка Љуба, Томаш Мије Мирко, Тадин Ивана Фране, Томошић Ивана Михо, Трепов Петра Живојин, Турковић Павла Владимир, Ћупурдија Цвијана Стево, Ћосић Станка Драган, Чујић Миле Мане, Ћушић Тодора Милош, Ћупурдија Симо, Ћоклин Петра Никола, Урлић Фауста Даворка, Узур Јове Милан, Узур Николе Стево, Угрина Маријана Јозо, Устић Милана Ђорђе, Улемек Максима Максим, Угрина Маријана Анте, Узелац-Ајдиновић Мустафе Џемила, Узелац-Миле Иван, Урбини Гнацимо, Угрина Ивана Мате, Филиповић др Дорс, Франетовић Андрије Ратко, Филиповић Хусеина Зилха, Франкол Јосип, Франић Марка Јосип, Ференчина Томо, Франпетић др Мирко, Фрид Макса Арнолд, Фрањковић Марија, Франчишковић Ивана Олга, Фумић Стјепана Марица, Фудурић Николе Јурај, Форенсе Ивана Срећко, Фитош Данила Злата Фрковић Мате Мато, Филип Томе Раде, Фулер Алексе Јосип, Франић Марков Иво, Филиповић Ђуре Анђела, Фајс Марка Вид, Фајс Милана Милан, Фунтак Блаже Мирко, Филиповић Стеве Смиља, Фехер Јулија Стјепан, Фратрић Јосипа Јуре, Федоров Владимира Вилим, Франчешки Анте Анте, Филиповић Николе Ленка и Хумски Мирка Мирко.

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБРОСТ:

Црнец Јосипа Божо, Црњански Теодора Милан, Цољак Јуре Јосип, Цурков Звонимира Клара, Царев Луке Аполинар, Чандо Ивана Ранко, Челар Луке Анте, Чаргоња Станка Виктор, Чанковић Драгутина Ђуро, Чука Јере Иво, Чаушевић Павла Јанко, Шкиљаров Николе Михо, Шрајбер Стјепана Анђела, Штернберт Вилима Драган, Широла Мате Станко, Шкунца Анте Антон-Бели, Шкунца Николе Анте, Шепан Ђуре Перо, Шперо Томе Винко, Шашић Боже Ђуро, Штефан Бењамина Милица, Штрмац Јанка Даниел и Шуран Стјепана Антица.

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

Мајдарић Мартина Драгица, Мусић Николе Миле, Мркшић Петра Стеван, Михић Јосипа Мато, Матић Аелона Грга, Марушић Марина Јуре, Мештровић Шимуна Никола, Милковић Ђуре Саво, Матовић Ивана Иван, Марцета Мије Милан, Милошевић Марије Никола, Мркшић Јанка Душан, Мештровић Мате Тонка, Милевој Антона Иван, Микуцевић Јосипа Јанко, Малановић Стјепана Фабијан, Матијевић Ивана Анте,

Микелић Луке Иво, Мирковић Анте др Мијо и Петрановић Душана Мирко.

Бр. 105
20 маја 1948 године
Београд

Секретар,
М. Перуничић, с. р.

Претседник,
др **И. Рибар**, с. р.

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Претседника Владе ФНРЈ Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

решио је

да се за нарочите заслуге учињене нашим народима у току народноослободилачке борбе, за учвршћење братства и јединства међу нашим народима, као и за показану храброст одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА:

Јурлина Јосипа Тони.

ОРДЕНОМ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА II РЕДА:

Мацура Стеве Милан, Николић Николе Мартин, Мрсић Стипе Анте, Мохоровичић Јосипа Франьо, Меховић Луке Лука, Мурета Петра Срећко, Нестеровски Нестора Борис, Наракцић Милана Маша, Новаковић Милутина Гојко, Нинчевић Јосипа Пашко, Николић Јована Радован, Новак Николе Марин, Новаковић Николе Бранко, Нејак Ивана Јанко, Немчић Франье Живка, Никшић Антона Рожа, Његовски Фране Карла-Мару, Обрадовић Петра Јанко, Орландини Петра Ксенија, Остовић Јуре Дане, Орлић Марка Мане, Опризовић Дане Милан, Опић Јакоба Мато, Оженић Антуна Јенко, Орешковић Стјепана Дане, Орландини Јерка Нада, Пејићиновић Спасоја Милош, Птичек Милан, Подбој Драгутина Зденко, Першен Мирко, Палчок Ижака Зоран, Подбој Милоша Милка, Палчић Фране, Пађан Марка Вукосава, Продановић Јове Миле, Продановић Николе Милан, Попадић Ђуре Даринка, Продановић Павла Милан, Перенчевић Јована Милан, Полимац Михајла Бранко, Пезељ Јосипа Мате, Пандурић Јосипа Франьо, Панкарић Јосипа Болто, Пешић Дује Мери, Пуизина Дује Динко, Пивчевић Јосипа Анте, Перић Франье Марко, Пуратић Шимуна Јаков, Павошевић Мате Мато, Покровац Јосипа Пашко, Пољичанин Јозе Вице, Плишић Франье Милка, Павулић Никола, Продановић Раде Стево, Прнић Стојана Марко, Прерад Пентелије Милан, Перкушић Ивана Иван, Парента Раде Миле, Пурлија Саве Милутин, Пољак Марка Лука, Павловић Петра Маца, Петровић Петра Јован, Папа Андрије Стјепан, Пашквалин Ивана Анкица, Перишић Јуре Ђиро, Пошчић Јосипа Аврам и Палиога Антона Ђордано.

Радановић Илије Стево, Рукавина Адолфа Неда, Ружић Орена Јегора, Рудеж Уроша Драгутин, Ребровић Мате Ђуро, Рончевић Ђуре Анте, Пањковић Јосипа Божо, Ракас Раде Бошко, Рајић Николе Иво, Рајић-Трумбић Неда, Роје Богумил, Росандић Томислава Шиме, Рејић Фабијана Павао, Радић Динка Иван, Рафанели Шимуна Иван, Рукавин Ивана Мате, Росандић Мије Зора, Рожић Ловре Анте, Рожић Јозе Дује, Ружић Лазе Анка, Скендић Јована Дане, Рибић Милана Миливој, Раставац Илије Душан, Рашета Јово, Рњак Лазе Никола, Раусављевић Симе Милан, Радујковић Миле Јанко, Раос Марка Богдан, Радић Анте Ружа, Радовчић Петра Анте, Радман Антуна Стјепан, Радошевић Николе Никола, Рајићић Јована Георгије, Ратковић Николе Љубица, Радовић-Јуришац Јанка Марица, Раос-Кроња Вице Дрина, Ратајић Душана Кока, Филиповић Стеве Смиља, Флец Ивана Иван, Фауст Љубо и Филипић-Радојковић Шимуна Луција.

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ:

Продановић Павла Милан, Петрлић Николе Владо, Пругинић Симе Марко, Пионић-Јозе Дамјан, Пифар Мате Мато, Перушко Антуна Антон, Рак Ивана Зора, Радановић Илије Стево, Рубчић Данијела Никола, Рњак Лазе Никола, Рајак Симе Станко, Рудан Иван, Радобоља Динка Јозо, Рак Томе Иван, Слуњски Карла Драго и Савић Раде Милош.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

Бошњаковић Луке Андрија, Божић Тодора Стево, Брујић Николе Драгић, Банда Мила Мојсија, Божић Раде Петар, Барачевић Иве Марко, Бујак-Фумић Ивана Анка, Брезичевић Грге Томо, Балажинец Бенка Славко, Ботица Жуте Мара, Ботица-Мишкун Мара, Барбиери Бенедикта Марцел, Ботица Тадије Кате, Ботица Луца, Билић Мате Славко, Јовановић Јована Ђуро, Јанковић Пере Милош, Јока Стоје Васо, Јандроковић Мате Марко, Јанковић Милана Богдан, Јакшић Мартина Клара, Јакшић Ђуре Перо, Јакес Ловре Стјепан, Јосиповић Ивана Анте, Јаковљевић Вица Јосо, Јерковић Јакова Мато, Јурић Стипана Миљенко, Јовић Вица Мирко, Јозиповић Ивана Ратко, Јурачић Марина Петар, Једреичић Санта Сергијо, Коцијанчић Ивана Ленин, Крстуловић Марина Злата, Крижник Отмара Вељко, Каћански Стевана Бранко, Кокић Мате Ратомир, Костић Константина Милорад, Коципер Мате Звонко, Компарић Јосипа Рудолф, Кочков Илија, Калајџић Бранко, Кавесон Јакова Саламон, Колин Филипа Мирко, Конта Јосипа Мирко, Катић Јована Раде, Кукић Симе Зорка, Карли Леонард, Кюлин Николе Луција, Гарли Иво, Кушпилић Ивана Здравко, Кузмић Дује Анте, Крпшинић Фране Роко, Каталинић Ивана Никола, Каменар Франье Франьо, Каменар Виктора Јосип, Кућан Драгутина Данијел, Кружић Антуна Даринка, Каменар Јосипа Верка, Кружић Стјепана Зора, Комадина Ивана Јосо, Крпан Мате Вид, Кукић Стеве Никола, Крајновић-Пухаћ Млађана Иван, Козловић Томе Гојко, Ковачевић Симо Јово, Кекановић Ђуре Анто, Кравосћан Балтазара Јела, Крмпотић Ивана Љубица, Крмпотић Ивана Јосип, Кљајић Стевана Босиљка, Куколић Ивана Никола, Коњевић Стевана Милан и Коларић Ђуре Љерка.

Бр. 106
20 маја 1948 године
Београд

Секретар,
М. Перуничић, с. р.

Претседник,
др **И. Рибар**, с. р.

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Претседника Владе ФНРЈ Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

решио је

да се за нарочите заслуге учињене нашим народима у току народноослободилачке борбе, за учвршћење братства и јединства међу нашим народима, као и за показану храброст одликују

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ:

Устић Милана Ђорђе, Фајс Милана Милан, Хржић Љубин Обрен, Хајдин Николе Милош, Хибшер

Ивана Мирко, Хинић Исе Милан, Цветковић Мије Косенија, Цвичевић Јована Никола, Цар Луке Иван, Цветковић Јулиуса Никола, Чус Мате Славко, Шишић Лује Бруно, Шкевин Фрање Марко, Шкварић Фрање Фрањо, Шкрлец Мате Фрањо, Шаринић Петра Хрвоје, Шупе Јозе Фрањо, Шугор Вениера Глаудио, Шушњар Гаје Раде и Штајбрикнер Адама Адам.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

Бабић Илије Миле, Бојојевић Душанка, Бендер Ранков Вујадин, Бајек Казимира Радислав, Блажевић Ивана Звонимир, Благаић Иванов Анте, Божић Марка Милан, Бунчић Јанка Јанко, Благојевић Михајла Јово, Брнелић Матије Анто, Бенаш Фрање Марија, Брњан Јосипа Целестина, Блажина Николе Мила, Брдар Кузме Иван, Брнчић Јосипа Фрањо, Билић Марина Иван, Блашковић Ивана Иван, Боровић Јосипа Анте, Бришки Андрије Иван, Безмалиновић Николе Јакша, Бранежац Пере Јосип, Бунчић Дмитра Ђуро, Бунчић Илије Никола, Билман Марка Ката, Бисић Саве Славко, Бобић Михајла Милош, Бонић Ивана Иван, Басара Душана Милан, Брнабић Ивана Бернард, Безух Мате Иван, Беговић Бошка Милан, Брдарац Иванов Иван, Богићевић Стојанов Мирко, Бојојевић Милоша Стево, Бољанић Петров Бошко, Батножић Глике Марија, Болт Фрање Иван, Босанац Матије Светозар, Босанац Милутина Стево, Барберић Мартина Иван, Богдановић Марка Манда, Бажај Марјана Лиза, Вуковић Марјана Евица, Борчић Јозе Иван, Бабић Милића Ђуро, Борота Обрада Милош, Бановић Паке Никола, Бабић Мате Иван, Бродарић Марка Марица, Белавић Мије Стевица, Белавић Мике Мијо и Бољковац Мате Лине;

Бартуловић Петра-Билић Драгица, Бенац-Бакотић Дује Злата, Бандаловић Петра Ецијаг, Бартуловић Ивана Блаж, Бјелусов Ивана Јовица, Барвалац Милана Стево, Борић Лепоје Бранислав, Богојевић Симе Саво, Билић Маринка Домина, Башић Грге Мате, Белас Мате Томажина, Богићевић Димитрија Славко, Билић Јакова Винко, Бискуповић Катица, Баковић-Петровић Ђука, Божичковић Станка Стево, Борић Миле Јанко, Бобић Мије Ивка, Бан Игнаца Бара, Бобера Васе Душан, Бабић Саве Васо, Бодловић Дмитра Симо, Бубле Ивана Марија, Баничек Изидора Јанко, Братко Драгутина Иван, Бистрички Стјепана Иван, Балашко Мате Томо, Бартол Јосипа Фрањо, Бериславић Јосипа Анка, Брцковић Мара, Бабић Милића Ђурђо, Мариновић-Деспот Ивана Марија, Мандушић Ивана Августин, Миндољевић Мике Иво, Маричић Николе Андрија, Марушић Стипе Манда, Милићић Дује Динка, Матијаца Ивана Анђелка, Мимић Ђуре Душан, Мрсић Стипе Анте, Миколић Николе Мартин, Мекиш Ивана Мато, Мацан Мартина Иван, Крак Петра Иван, Миленић Ивана Има, Микичић Андрије Иван, Микуљан Ивана Јосип, Мандић др Олег, Мартић Ђуре Мирко, Маврачић Јанка Стјепан, Николић Димитрија Божидар, Николић Ђуре Мара, Николић Николе Стипо, Новосел Мије Јосип, Напрта Павла Раде, Наранџић Милана Милка, Никшић Јове Анка, Новак Марка Стјепан, Николић Илија Душан, Новак Фрање Мијо, Нежмахен Терезије Стјепан, Некић Јосипа Јосип, Нејак Ивана Јанко, Николић Мате Стјепан, Новоселић Ангуна Марко, Николиш Ранка Даница, Новосел Марка Јосип, Новак Мартина Иван, Никшић Ђуре Ковиљка, Новоселић Ђуре Фрањо, Нижетић Јурија Анте и Новосел Андрије Иван.

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБРОСТ:

Калајџић Бранко, Кнез Миховила Бранко, Кавесон Јакова Саламон, Колин Филипа Мирко, Колин Николе Луција, Кршинић Фрање Роко, Кукуљан Антона Иван, Кружић Стјепана Зора, Комадина Ивана Јоко, Кукић Стеве Никола, Краљчевић Љубомира Миленко, Калинић Богољуба Никола, Ковачић Фрање Јудевит, Канижаи Мирка Драгутин, Коњевић Роке Богдан, Купрешањин Љубомира Светозар, Крухак Петра Томо, Карабатић Луке Надрија, Кухар Адалберта Мијо, Карас Јосипа Јанко, Ковачевић Павао, Крњић Антона Божо, Косановић Петра Дане, Кружичевић Светка Јуре, Кулишић Петра Вјекослав, Крајачич Мате Јелка, Лацо Ивана Здравко, Лазарус Цезаров Бранко, Леонац Ханибала Витомир, Лучић Мате Милан, Лучић Јосипа Јосип, Личина Стевана Ђуро, Лукић Ђуре Перо, Лукетина Андрије Мато, Лемајић Јована Јанко, Локас Марка Марица, Лазар Антона Данијел, Локчар Николе Миодраг и Љубковић Нике Јозо;

Михљевић Ивана Гроздана, Махмутчехајић Дервиша Мехо, Милош Игнаца Миодраг, Мушкардин Ромула Оскар, Магдић Јурија Владимир, Марчеља Андре Јосип, Миљанић Јове Милан, Милутина Јоке Миле, Мишковић Андрије Никола, Марић Јована Милош, Маричић Ђуре Љубомир, Марунић Исакова Десанка, Милаковић Љубана Божо, Мундрич Гаје Миле, Матоковић Александра Марио, Милинковић Милан, Мрша Анте Јере, Мариновић Динка Мила, Маркулинчић Стјепана Август, Миљкови Дане Милић, Ојданић Јоце Љубомир, Млађан Ђуре Душан, Матић Ивана Цвита, Маштровић СрећковаИда, Мркаљ Николе Петар, Манојловић Теодора Васо, Марковић Лазара Спско, Мерз Мате Емица, Меанцијја Ђуре Стево, Мањаровић Дане Драган, Маравић Богдана Гордана, Матејић Стјепана Маријан, Мартинић Ивана Петар, Мишић Мартина Мирко, Миоковић Миле Милка, Мркаљ Николе Петар, Новак Вицка Мијо, Нестеровски Нестора Борис, Николић Дмитрија Божидар, Орлић Јуре Никола, Опић Петра Марко, Обрановић Глише Саво, Пјевац Ђуре Младен, Каанински Стеваан Бранко и Пези Рудолфа Милан;

Павић Петра Петар, Панзини Вецка др Карло, Премеру др Анте, Пивец Пашков Стипан, Продановић Јово Миле, Петровић Кузмана Милан, Пауч Јосипа Милан, Пезељ Јосипа Мато, Посавец Миле Стјепан, Поповић Томе Јово, Пресечан Мартина Иван, Препелец Стјепана Мијо, Павковић Иван, Пижир Фабијана Вјекослав, Платинуш Антона Иван, Протуливац Томе Иван, Палиска Винка Виктор, Поздерац Валент, Пољак Ивана Палмина, Перишић Јуре Ђиро, Рашковић Душана Срђан, Рижић-Орена Јетора, Романић Милана Васо, Рупец Мије Ђуро, Реља Анте Звонко, Радујковић Миле Јанко, Реић Јосипа Лука, Собол Фрање њрањо, Срок Антона Иван, Славујац Стеве Јово, Савић Станка Глишо, Сарајлија Ђуре Раде, Стојаковић Ђуре Даган, Секулић Ђуре Евица, Славујац Лазе Марко, Смољановић Михајла Драган, Стипчевић Мирјов Шиме, Суша Ивана Стијепан, Томић Мије Иво, Троха Алојза Милан, Тринајстић Вјекослава Милован, Томичић Ивана др Анка, Тркуља Ђуре Милош, Тудић Стјепана Фрањо, Тијардовић Божица, Ђупурдија Симо, Урлић Фаустa Даворка, Узур Јове Милан, Филиповић др Дора и Фрајнкол Јосип.

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

Косец Луке Јосип, Ковачевић Ивана Стјепан, Кобас Марка Јулиус, Келечић Николе Фрањо, Кучел Ивана Иван, Ковачевић Јанка Славко, Крамарић Марка Марко, Ковачевић Анте Никица, Ковач Мате Петар, Кулић Лије Анте, Кршуљ Петра Владо, Каснер Јосипа Јулио, Кузманић Стипе Иван, Катић Мартина Анте, Катић Дује Иванка, Лембергер Хинков Владо, Лучић Ивана Ружа, Лукежић Ивана Блаж, Лучић Јосипа Мера, Лукожић Блажа Јања, Лацковић Винка Јурај, Лончарић Ловре Жељко, Лутровић Луке Винко, Лешић Павла Ђурђа, Лукић Саве Перо, Лицул Луке Мондо, Лахнер Антуна Драго, Љубишић Ђуре Нада, Ленић Илије Јосип, Луштина-Иванчић Констан-

тина др Невенка, Молдић Јосипа Анђелко, Матука Стјепан, Максимовић-Тарник Звонимира Љерка, Миљечевић Стјепана Мојмир, Мудрић Николе Анђа, Микоч Иван Милица и Марчеља Антона Иван.

Бр. 107
20 маја 1948 године
Београд

Секретар,
М. Перуничић, с. р.

Претседник,
др **И. Рибар**, с. р.

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Претседника Владе ФНРЈ, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

решио је

да се за нарочите заслуге учињене нашим народима у току народноослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

Анзуловић Шимин Иван, Алујевић Анте Марин, Ацето Фердинанда Бреда, Алексић Ђуре Станко, Андрејевски Димитрија Александар, Античевић Иве Иво, Антић Антона Антон, Ајман Антон, Алуга Глигин Стево, Антонић Фрање Владимир, Анђелић Стеве Милена, Арбутина Петра Љубица Амицић Стојана Лазо, Ацић Николе Миле, Алач Луке Виец, Андријашевић Анте Рене, Антуновић Фране Мате, Антоловић Фрање Фрањо, Антарић Фране Анте, Алексић Миливоја Никола, Антанчић Александра Јелка, Албанесе Јосипа Бранко, Алфиревић Ивана Тончи, Аћим Пилат, Амброшић Јосипа Валент, Алач Луке Вице, Ањичић Антуна Драган, Адум Славомира Анте, Анђелић Пере Гајо, Арбутина Илије Марко, Аралица Јове Стојанка, Апарац Николе Ђука, Амижић Стипе Јелица, Аљиновић Томе Мате, Аљиновић Валентина Винка, Арнерић Анте Никола, Андријашевић Мате Анте, Албертини Недељка Фрањо, Брант Фрање Станислав, Безић Фрање Фрањо, Бобан Марка Мирко, Боровечки Аурела Иво, Беговић Ђуре Мирослав, Беламарић Јосипа Игор, Бузато Драгутина Анте, Брчић Винка Анђелка, Брозовић Антуна Анте, Бедалов Хузимна Добрила, Богади Квирин Павле, Богданић Јосипа Вера, Боначи Божидара Далибор, Балван Петар, Билан Фране Анте, Бекафиго Ловре Иво, Бенусн Николе Луција, Буљеван Иван Младен, Баричић Анте Хрвоје, Балета Марков Иво, Брачић Ивана Јужина, Бабић Јована Милорад, Бијелић-Синодат Ирена, Бојанић Томе Симо, Бубало Мане Вељо, Бенини Драгутина Душан, Баркић Мате Марко, Брезовац Ивана Стјепан, Бошњак Љубомира Душан, Бартолец Јосипа Ружка, Брелечић Фрање Фрањо, Борота Јове Никола, Бекић Јована Јован, Бајда Миле Ђуро, Булат Василија Драго и Алерај др Зводомир;

Братић Јована Радован, Борота Николе Милан, Борота Миле Милан, Бубањ Стипе, Бенко Ладислава Стјепан, Бабић Стјепана Драгутин, Бели Ивана Фрањо, Бочина Грге Јосип, Бенац Јосипов Вазмослав, Бељак Јосипа Јосип, Бубле Петра Иван, Бјелобрк Милоша Анђелка, Бродарић Антона Антон, Бурић Томе Томо, Бабић Ловре Злата, Бабић Јуре Зорица, Бенцековић Степана Иван, Брцко Мије Мартин, Барада Мије Неда, Бошњаковић Стјепана Мате, Бобинац Ђуре Стјепан, Блажевић Андрије Мато, Барвалац Тодора Мира, Богичевић Димитрија Славко, Бунета Миланов Владо, Босак Луке Славко, Бабић-Первси Таде, Анка, Берић-Микез Ивана Анкица, Беламарић Мате Дојка, Бјелајац Живојин, Бујас Рокоз Миро, Блажевић Анте Анте, Беламарић Јакова Милка, Брешан Ивана Винко, Ворић Блажка Младен, Барановић Нике Роко, Беламарић Љубе Маријан, Батинница Винка Анте, Барановић Николета Роко, Батинница-Грубишић Мате Роса, Благајић Петра Блаж, Бедалов Кузме Милош, Бонаћин Ивана Марин, Бонацин Фрање Домјан, Бобан Бартола Анте, Берош Марка Иво, Барбарић Шпире Анка, Бедалов Антона Фране, Бабић Гешпара Ана, Бркљачић Ивана Анте, Бубић Марина Младенка, Бритвић Мије Крешимир, Буктелиница Јеролима Виктор, Бритвић Крешимира Франа, Барбарић Ивана Јакица, Бедалов Андрије Иван, Буљевић Стипе Никола, Бреичевић Томин Антон, Борић Мартиновић Јосипа Лепосава, Борме Јосипа Антон, Башанић Мате Иван, Баретић Ивана Михо, Бујић Ивана Антон, Бенчић Јакова Антон, Блашковић Јосипа Антон, Бајац Јосипа Виктор, Будић Крсте Милан, Вукмировић Ђуре Милан, Видовић Томе Лука, Врдољак Стјепана Жарко, Врховец Филипа Јосип, Варнола Ивана Чедомир, Вечерина Ивана Иванка, Врањицки Густава Предраг, Војновић Ратко, Вуковић Мате Јаков, Варадин Мирослав, Батовец др Срећко, Вашаревић Мартина Јосип, Вајнахт Ивана Едо, Вучковић Томе Љубо, Водановић Вицка Мандица, Вијак Андријина Јаков, Вујновић Марка Илија, Вујић Миле Илија, Вемновић Михаила Спасоје, Вујасиновић Васе Лазо, Вукомановић Ђуре Милан, Вранчић Златка Александар, Витасовић Јове Димитрије, Вукић Анте Елена, Вујаклија Николе Милић, Вукобрадовић Пере Ђуро, Витановић Стеве Ружица, Вртарић Стипе Петар, Вукадиновић Живко, Вукмировић Николин Илија, Вујичић Николе Милан, Верић Антона Мато, Владић Томе Марко, Војновић Стјепана Звонко, Враговић Стјепана Зорица, Видичек Томе Стјепан, Виновршки Мије Јосип, Блажајић Јуре Јуре и Беретин Ивана Катица;

Врцељ Јована Богослава Врдољак Вицкова Мира, Врањица Јосипа Борко, Валерија Мате Вежа, Вуковић Марка Драго, Висковић Шимуна, Катица, Војводић Стевана Мирјана, Вуковић Андрије Иван, Вранешевић Душана Јања, Виљац Грге Јакоб, Влајнић Мате Перо, Вуковић Јакоба Блаж, Верић Мате Мијо, Вуканас Фрање Стево, Враговић Стјепана Габро, Видовић Стјепана Вјекослав „Ацо", Вишњић Макса Штефа, Влакић Стјепан, Вукмировић Проке Станка, Верић Мије Тене, Вукадиновић Петрова Здравка, Векић Анте Јозо, Вујиновић Јована Петар, Вујичић Мане Владо, Винценц Драгутина Југослав, Вујинић Ђире Крста, Враговић Стјепана Габро, Вујичић Симе Станко, Вујаклија Раде Љубан, Вучинић Миле Михајло, Вукелић Марко, Вишњић Лазо, Вујиновић Душана Милош, Брабец Јураја Стјепан, Вукман Шимуна Тома, Вукојевић Марка Даница, Вртарић Томе Љубомир, Вискић Викта Полда, Витановић Симе Милан, Вујаклија Николе Самуило, Вукојевић Владимира Никола, Веселиновић Марка Милутин, Видековић Блажа Алојз, Видовић Филипа Јосо, Марушић Ђуре Нико, Винцетић Петра Иван, Вујковић Миле Радојка, Винковић Мате Иван, Вуља Стјепана Стјепан, Вучковић Јуре Фрањо, Врбанац Ивана Фрањо, Вујновић Самојев Владо и Волф Јосипа Владо;

Волф Јосипа Јерко, Волф Ивана Иван, Врбанац Стјепана Иванка, Видаковић Петра Никола, Винтерштајгер Драгутина Љубица, Врљевац Јеркин Иво, Вранчић Ивана Анте, Видошевић Мије Марија, Вукотић Милан Марица, Вукасовић Мате Марко, Врточ Вицка Стана, Владовић Јакова Матија, Вучичић Јове Иванка, Вучковић Анте Иван, Витасовић Ивана Мартин, Видиц Јосипа Карло, Возила Динка Анђелко, Видас Ивана Петар, Гатин Ивана Злата, Грабић Јосипа Милан, Гушић Фердинанда др Бранимир, Грбац Мате Милош, Гргић Срећка Анте, Костл Адолфа Јосип, Гостовић-Грубар Душанка, Грегурић Никола Николе Даница, Годлар Маурицијa Фридо, Грубишић Марина Влахо, Годлар Јосипа Паула, Гојмерац Терка, Грбић Вида, Горшчак Мије Јосип, Глазер Вацлава Павле, Голубовић Николе Милош, Галант Мартина Мато, Грњић Јована Милан, Губеровић Роке Никола, Газбарић Паје Милан, Грабусин Ђуке Славко, Грабусин Тимотије Ђука, Грубачевић Добривоја Никола, Гретић Антона Рудолф, Гвоздановић Бла-

гоје, Глодић Стеве Петар, Гверић Јосипа Марко, Гајски Миле Милко, Гамић Дује Ружица, Газде Марка Иванка, Гиљевић Јуре Мијо, Гргурић Мартина Јосип, Галић Ивана Јосип, Гуштек Стјепана Јосип, Гостовић Раде Бранко, Грабровић Петра Андрије, Гркинић Стевана Милош и Грабар Стевана Ђуро.

Бр. 108
20 маја 1948 године
Београд

Секретар,
М. Перуничић, с. р.

Претседник,
др И. Рибар, с. р.

На основу члана 2. Закона о орденима и медаљама, а на предлог Претседника Владе ФНРЈ, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

решио је

да се за нарочите заслуге учињене нашим народима у току народноослободилачке борбе, за учвршћење братства и јединства међу нашим народима, као и за показану храброст одликују

ОРДЕНОМ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА II РЕДА:

Делић Милоша Раде, Дмитрашиновић Раде Никола, Драгаш Илије Раде, Драгојевић Пере Перо, Дијановић Мије Томо, Ђиковић Анте Невенка Ђустебек Николе Драган, Ђирлић Павла Пашко, Ђурић Луке Пане, Жунко Антона Ото, Житњак Фрањо, Живковић Петра Васо, Жегарац Јандре Мика, Жижић Петра Петар, Зубер Стевана Стојша, Замберлин Ивана Иван, Загорац Павла Дмитар, Залогај Мате Ива, Зелић Обрада Урош, Зулим Јозе Винко, Зечевић Петра Лука, Зубовић Николе Ђуро, Затезало Михајла Ђука, Земзеровић Вазмослава Вазмослав, Иванишевић Марина Шпиро, Ивелић Јакова Иван, Ивичевић Захарија Петар, Илић Милића Светозар, Ивас Јакова Крсто, Ивошевић Лако, Иванишевић Јанка Бранко, Иванчић Марина Миле, Јаковљевић Саве Стево, Јасић Јанков Перо, Јуријевић Гргин Драго, Јелавић Ивана Анте, Јелаш Ивана Томо, Јовић Луке Јозе, Јагар Николе Јосип, Јуришић Ивана Иван, Јеленц Јурија Фрањо, Јани Андрије Фрањо, Јурјевић Јанка Милош, Јакшић Мате Винка, Јока Стоје Васо, Јурај Јурина Вера, Јурковић Андрије Невенка, Јурачић Марина Петар, Кокић Мате Ратомир, Кнез Миховила Бранко, Ковачић Јосипа Јосип, Кукић Симе Зорка, Карли Леонард, Качар Илије Мирко, Кукош Круне Добрила, Карађоле Анте Мила, Козловић Томе Гојко, Крагујевић Ана, Крањчевић Љубомира Миленко, Каленић Вогољуба Никола, Ковачевић Фране Људевит, Кенђел Имбре Стјепан, Кенђел Ловре Маца, Кезеле Стјепана Јосип, Косић Петра Ана, Капетановић Марина Олга, Крагић Вицков Анте, Ковач Андре Владимир, Кокић Ивана Миљенко, Крушћевић Јерка Иван и Заставниковић Јуке Крунка;

Карничић Ивана Јосип, Корљан Раде Рикард, Клаузбергер Јосипа Леополд, Кларић Стјепана Мартин, Крњајић Јандрије Илија, Кокотовић Јове Мане, Кукоч Миховила Деса, Кузманић Матин Никица-Лала, Калуђић Миле Милан, Кларић Раде, Кекић Филипа Никола, Кожул Јосипа Винко, Кнежевић Лазара Вељко, Коран Дамјана Станко, Качинац Кузмана Живко, Кајгановић Стевана Илија, Крвавица Петра Марко, Кос Петра Маријан, Кулунџић Андрије Иван, Кнежевић Ивана Иван, Козанић Драге Драго, Корица Боже Дане, крајцар Антона Антон, Ласић Милка, Лежајић Стевана Гојко, Лукић Стјепана Катарина, Лапчевић Драгића Милић, Липичанин Марка Мато, Лукаш Ивана Славко, Лончар Боже Мирко, Летица Ивана Мате, Лужајић Ђуро, Лацковић Адама Антун, Ловрић Томе Ратко, Лукић Јове Мишика, Лукић Раде Љубица, Лученчић Ђуре Стево, Лончар Душана Симо, Лаћан Алојза Стјепан, Луц Ивана Фрањо, Лелас Николе Јосип, Леко Луке Мијо, Љубичић Тодора Стеван, Медвјед Матије Мирослав, Мајнарић Матије Драго Мишић Ивана Јосип, Мајић Јосипа Чедо, Милчевић Стјепана Мојмир, Микулић Томе Фрањо, Марунић Исакова Десанка, Матовић Александра Винко, Кушпилић Ивана Здравко и Кос Мије Стјепан;

Мишчевић Душана Лука, Матуловић Божин Јерко, Матас Јосипа Јосип, Марчетић Симе Никола, Милановић Станка Стево, Милановић Миле Бранко, Мандић Луке Саво, Мишчевић Петра Никола, Миљановић Љубана Божо, Мркшић Петра Стеван, Милета Шпире Тодор, Матичић Андрије Павле, Михаиловић Мате Томо, Маловић Јосипа Мато, Мартиновић Рогоза Аница, Матошић Ивана Никша, Мартинић Ивана Фрањо, Мартинић Шимуна Зорка, Мартинић Мате Стјепан, Матјашевић Мате Маринко и Нинчевић Плештина Иванка

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III. РЕДА:

Зетовић Томе Шиме, Заставниковић Јуке Крунка, Закарија Винков Јоакин, Зуковић Ивана Јосип, Зјачић Николе Раде, Зиданић Мије Игнац, Звонар Мирка Јага, Зупа Ивана Бранко, Зорић Михајла Симо, Зубек Ивана Јосип, Зеленић Фрање Марија, Здјелар Милана Момчило, Зимоња Миле Ђуро, Зрнић Јосе Вељко, Зника Мије Андрија, Зорић Ђоке Благијев, Зининовић Луке Никица, Земзеровић Ивана Душан, Земзеровић Мате Мате, Захтила Јосипа Анђелина, Ивековић др инж. Хрвоје, Ивановић Ђуре Стево, Ивић Мате Иван, Др Иблер Јанка Станко, Ивошевић Станка Косанка, Ивиз Николе Раде, Иванов Викентија Александар, Икић Мартина др Драго, Ившић Ђуре Иван Ивошевић Ђуре Милутин, Ивић Мирка Мирко „Шиљо", Ивошевић Душка, Ивошевић Лако, Ивић Шиме Мате, Иванић Јулија Тодор, Иванушић Јосипов Иван, Илић Павла Миле, Искра Јосипа Мивес, Ивковић Антин Мијо-Зекан, Јерина Франца Франо, Јакић Јосипа Весна, Јуретић Фрање Силвије, Јунгић Николе Зденко, Јурковић Бериславa, Јурман Љубомира Нада, Јапунџић Симе Никола, Јурјевић Јосин Мате, Јуретић Јосипа Леополд, Јардас Матије Јосип, Јеловица Антона Ернест, Јардас Ивана Фрањо, Јуричић Фрања Антун, Јунда Јозе Мирко, Јалшић Јосипа Мага, Јуретић Јосипа Јустина, Јуричић Марија Владко, Јаковчић Кузме Марица, Јардас Антона Маријан, Јардас Мате Ернест, Јуретић Јосипа Романо, Југо Стјепана Фрањо, Јуришић Симе Мате, Јакоминић Николе Катица, Јелаш Антин Донко, Јасић Јосипа Милош, Јелић Миле Ранко, Јасић Јанков Перо, Јакупек Валента Ђуро, Јакшић Петра Јово, Јакшић Петра Никола, Јендрић Мате Мартин, Јендрашић Мирка Болто, Јарић Које Јелена, Јечменица Стевана Љубомир, Јасбић Марка Никола, Јарић Мартина Јосип, Јурлин Николе Стојан, Јелаш Ивана Томо, Јурас Луидијев Мишко, Јакић Стевана Перо, Јамбровић Николе Звонко, Јагић Павла Љубица, Јанковић Косте Драга, Јани Андрија Франо, Јежек Аугуста Марица, Јурчетић Мијата Марко, Јурјевић Јанка Милош, Јовић Марка Босиљка, Јока Стане Никола, Јуричевић Марина Марија и Искра Фрање Виктор;

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБРОСТ:

Бартолец Јосипа Рушка, Берић Микеза Ивана Анкица, Барановић Нике Роко, Беламарић Љубе Марјан, Батиница Вицка Анте, Бобан Бартола Анте, Војновић Петра Стево, Враницки Густава Предраг, Весењак-Змијанец др. Јелка, Вуковић Мате Јаков, Вићак Андрије Јаков, Вујић Мила Илија, Веиновић Михајла Спасоје, Вежић Павла Лујо, Векић Анте Јозо, Вујаклија Раде Љубан, Враговић Стјепана Габро, Вучко-

вић Јуре Фрањо, Волф Ивана Иван, Вуковић Максе Ранко и Гербец Вера.

Бр.109
20 маја 1948 године
Београд

Секретар,
М. Перуничић, с. р.

Претседник,
др **И. Рибар**, с. р.

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Претседника Владе ФНРЈ, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

решио је

да се за нарочите заслуге учињене нашим народима у току народноослободилачке борбе, за учвршћење братства и јединства међу нашим народима, као и за показану храброст одликују

ОРДЕНОМ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА II РЕДА:

Бобера Васе Душан, Билач Фрање Динко, Божичковић Саве Анка, Бобић Станка Миле, Борић Миле Јанко, Берберић Младена Душан, Блажић Јакова Мага, Брујић Николе Драгић, Брујић Милића Драгић, Банда Миле Мојсија, Божић Раде Петар, Балаш Иван, Бујак-Фумић Ивана Анка, Билић Мате Славко, Брачић Ивана Јукица, Бијелић Синодан Ирена, Бојанић Томе Симо, Бадовинац Петра Драгица, Бакиш Милића Драга, Бокан Милана Јово, Врлек Алојза Винко, Белић Ивана Фрањо, Бродарић Антона Антон, Босанац Глише Никола, Барлић Мате Стјепан, Босанац Саве Бранко, Бузов Шимуна Мате, Билић Фране Шиме, Бачко Милин Милан, Бан Иван, Бучевић Јакова Јакша, Бенички Антона Мате, Барићовић Шиме Ивиша, Борић-Мартиновић Јосипа Лепосава и Бенуси Јакова Романо;

Војновић Петра Стево, Врачарић Томе Лазо, Вулетић Милића Ђуро, Вујић Стефе Мијо, Вујичић Николе Милан, Врбос Мије Никола, Владовић-Реља, Матина Босиљка, Вучинић Мате Љубомир, Врдољак Ивана Пашко, Вражића Јосипа Борко, Вежић Павлов Лујо, Вуковић Марка Драго, Вуковић Андрије Иван, Вучичић Анте Каја-Бицикла, Вујић Раде Раде, Вукелић Дмитра Пане, Вугринчић Андрије Иван, Вукадин Тодора Стеван, Вински Мије Петар, Враговић Стјепана Габро, Видовић Томе Лука, Валечић Мије Алојз, Вербанац Антона Јосип, Вучинић Шиме Вељко, Војиновић Ратко, Грубишић Стипе Анте, Грубишић Анте Иванка, Гостовић-Грубар Душанка, Грубић Анте Бранко, Градишка Срећка Витомир, Губеровић Роке Никола, Гршковић Ивана Јосип, Гојковић Павла Јосо, Гојак Ивана Борка, Главина Ивана Андрија, Гашпарац Ивана Јакоб и Гиљевић Јуре Мијо;

Горовац Миле Јосо, Граховац Илије Стана, Габрић Симе Марија, Гаћеша Милоша Васо, Грба Раде Божо, Глухаћ Трифка Вуле, Гранђа Ивана Иван, Гашљевић Грге Казимир, Грубор Јулије Мира, Голато Фрање Антон, Грбац Ивке Андрија, Глажар Винка Божо, Гашпарић Антона Антон, Глик Мавре Златко, Горанић Антона Олга, Грубишић Иве Иво, Грубић Мартина Деса, Гиљевић Марка Иван, Гркинић Стевана Милош, Дружић Николе Иван, Дијановић Ивана Драгица, Десардо Алберто Анђео, Драгобратовић Анте Иван, Дрпић Антона Стјепан, Драбњак Ђурђа Ђурђа, Димић Мате Иван, Драшковић Ловре Живко, Домазет Миле Стево, Дјетелић Антуна Перо, Думанић Вицков Радомир, Девчић Николе Стипе, Дебељак Јосипа Алојз, Дејановић Миле Душан, Деветак Јована Василије, Дудуковић Миле Милета, Двокић Илије Милан, Дурбаба Марка Душанка, Дмитровић Саве Глишо, Добрић Антона Томажо и Драгић Илије Јово.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

Матаковић Филипа Катица, Матичић Андрије Павле, Михалић Мате Томо, Матковић Александра Марија, Нинчевић Плештина Иванка, Мариновић Мате Гавро, Мошић Мате Божо, Матијашевић Матин Маринко, Мимица Стипе Иван, Милер Антуна Иван, Митров Мишка Емил, Манојловић Луке Саво, Милинковић Милан, Матијашевић Адама Стјепан, Мијатовић Добривоја Бранко, Мајски Нове Врана, Матковић Грге Иван, Милановић Радована Јелка, Млачић Боже Иван, Муњиза Илије Грго, Маљковић Божин Марин, Марковић Ивана Катица, Маринковић Динка Магдалена, Марушић Маринов Анте, Мише Иван Шиме, Мајетић Дане Томо, Мишетић Шимуна Анђелка, Мрша Анте Јере, Маринов Пашков Крижан, Марковец Петра Мијо, Мартинковић Блаже Јосип, Маркулинчић Стјепана Август, Матешић Мије Никола, Миладиновић Василија Милан, Миљковић Дане Милић, Муњдуковић Мије Матија, Миљковић Стеве Дане, Миловановић Јована Паца, Миловановић Пере Бланка, Мишковић Јосипа Јосип, Маркач Ђуре Игнац, Матић Ивана Цвита, Марушић Ђуре Ђико, Мезић Марјана Маријан, Маштровић Срећкова Ида, Мартиновић Мићов Никола, Мужлало Обрада Вујо, Маринковић Милан Марко, Мештровић Ивана Манда, Милета Лазе Шпиро, Морић Панин Иван и Мавровић Јосипа Јожа

Мацаревић Стјепана Славица, Малобабић Милована Ђуро, Мраовић Саве Васо, Малобабић Стевана Симо; Мркаљ Николе Петар, Манојловић Николе Миле, Мраовић Дамјана Душан, Мудрић Николе Марко, Манојловић Николе Боривоје, Марковић Боже Мирко, Мишчевић Михајла Никола, Момчиловић Милоша Никола, Маравић Раде, Маравић Илије Никола, Маршић Шимуна Стјепан, Меандрија Петра Даница, Мајтас Марков Јаков, Манојловић Марка Ђуро, Маравић Марина Петар, Манојловић Николе Никола, Манојловић Васе Гојко, Миљановић Ђура Радован, Мандић Глише Васо, Матановић Стипе Мира, Матијашчић Петра Јуро, Моргјин Миха Божо, Матијас Мате Јаков Милан Ивана Иван, Малешевић Милоша Никола, Марковић Стјепана Катарина-Каћа, Мартиновски Фабјана Рудолф, Матасић Лукин Јосип, Мишљеновић Раде Никола, Маравић Ђуре Никола, Милаковић Водина Ђокица, Мајић М. Иван, Мерз Мате Емиц, Меанција Ђуре Стево, Мањеровић Дане Драгон, Мартић Фрање Анђелка, Марић Ивана Злата, Мунижаба Мате Мара, Милаковић Благоја Димитрије, Матејић Стјепан Маријан, Миочевић Милана Анте, Марин Мартина Руди, Марић Стјепана Славко, Мартинић Ивана Петар, Микша Јанка Андрија, Миоковић Петра Ана Миоковић Миле Милка, Милета Марков Крешо и Малнар Антуна Јосип.

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБРОСТ:

Горшчак Мије Јосип, Глазер Вацслава Павле, Голубовић Николе Милош, Грњић Јована Милан, Гојковић Павла Јосип, Грубичевић Добривоја Никола, Грабровић Петра Андрија, Галетић Николе Марија, Годена Мате Фрањо, Драгичевић Анте Адолф, Дивић-Шоштарић Стјепана Вилма, Девић Мате Шпиро, Дијановић Ивана Драгица, Дробњак Васе Никола, Драганић Цвјетов Лазо, Детелић Јакоба Фрањо, Дрчец Доре Иван, Додиг Марка Иво, Ђигаш Фрање Милан, Ђаковић Ђуре Ружица, Жиц Мате Јосип, Живковић Јована Миле, Жидовец Јосипа Драгутин, Зјачић Николе Раде, Зубар Стевана Стојша, Зорић Михајла Симо, Ивелић Јакова Иван, Иблер Јанка др Станко, Јерина Франца Франц, Јунгић Николе Зденко, Јурковић Берислав, Јардас Мате Ернест, Јури-

шић Симе Мате, Јакупек Валента Ђуро, Јурчевић Мијата Марко, Јосиповић Ивана Анте, Јаковљевић Вице Јосо, Јакић Стевана Перо, Кнезовић Анте Јуре и Крижник Отмара Вељко.

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

Годеч Јефтемија Милан, Гојак Ивана Барка, Главина Ивана Андрија, Трошић Фрање Фрањо, Грубор Светозара Аница, Гржан Миле Мартин, Глушић Јуре Стјепан, Гојшић Мика, Грипаруђ Ивана Хилда, Глухак Валента Ђуро, Дреу Винка Марија, Десардо Алберто-Анђео, Делић Ђуре Фрањо, Домитрек Марка Бранко, Ђукић Мирко (Анте), Ђерић Дане Душан, Жежелић Блажа Ивка, Жупанчић Јакоба Вјера, Жеравица Давор, Жупанчић Стјепана Вилин, Жигић Новака Милка, Жалац Ивана Матија, Жужић Јосипов Јуре, Жижић Анте Иванка, Зупчевић Хензин Закрија, Ивоковић Антуна Катица, Ивошевић Илије Лазар, Ивић Марина Желько, Јурица Еда Едо, Јовић Јанка Восиљка, Јаковић Фрање Здешка, Јурковић Боже Иван, Јакшетић Душанов Марјан, Јаук Иванов Филип, Јардас Матије Марија, Јарић Антона Марија, Јегеш Шандора Маријан, Јамбрешић Ивана Магда, Јединак Марка Иван, Јурић Фабијана Блаженка, Јерковић Ивана Луца, Клоповић Анкица, Каруц Андрије Асја, Коњевић Владимира Соња, Крстуловић Круне Мини, Кружић Стјепана Фрањо, Каурлото Брне, Крухан Ловре Јосип, Катулић Стјепана Иван, Кадабец Марта, Кокот Мије Јурај, Колар Ђуре Иван, Кушец Људевита Стјепан, Копљар Стипе Маријан, Куролт Јурја Фрањо, Кнежевић Бартола Мијо, Кокановић Ивана Мате, Косовац Ловре Ана, Карничић Ивана Јосип, Карић Ивана Анте, Каменарић Мије Аница, Кривак Јосипа, Виктор, Кецур Марка Антонија, Комерички Игнаца Јанко, Кларић Раде, Кобал Фрање Мара, Коруга Милана Петар и Антонић Стјепана Славица.

Бр. 110
20 маја 1948 године
Београд

Секретар,
М. Перуничић, с. р.

Претседник,
др И. Рибар, с. р.

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Претседника Владе ФНРЈ Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

решио је

да се за заслуге учињене нашим народима у току народноослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

Хашиомер Есада Хасим, Хршак Вера, Хорн Игнаца Роберт, Хартман Робертa Ренато, Хиртзлер Хинка др. Рене, Хржић Лука Дара, Хржић-Смољан Петра Перица, Хржић Љубин Обран, Хајдин Николе Милош, Харамија Андре Анка, Хлача Виктора Иван, Хост Ивана Драгица, Хлача Јакова Слава, Хлача Амброза Виктор, Херенда Ивана Мара, Халас Ивана Јосип, Хрвачић Алојза Марица, Хавадић Јанка Јосип, Хабек Мије Ана, Хрануели Миховила Никола, Хинић Вује Милица, Хохњец Ђуре Драгутин, Хорватек Мије Мирко, Ходак Ивана Никола, Хабрка Стјепана Алојз, Хорват Мартин, Хермек Стјепана Рудолф, Хорват Игнаца Владо, Херцет Николе Никица, Хамедовић Ибрахим, Хинић Ђуре Бушша, Хаџисмаиловић Авдин Хусеин, Хераг Виктор, Хорват Виде Љубомир, Хрвојин Јосипа Мато, Хинић Исе Милан, Халиловић Мехмеда Ахмед, Худолин Фрање Славко, Хафнер Милана Вера, Хрвић Јурја Јерко, Хераковић Томе Томо, Црнека Антона Антон, Црнковић Матија, Цвитановић Фрање Јаков, Цуцулић Матије Матејка, Циковић Јосипа Јосип, Цуцулић Вјекослава Иван, Цетина Шакте Станка, Цулић Ђуре Петар, Црнец Јосипа Божо, Цвекан Марка Ката, Цветко Јосипа Славко, Црњански Теодора Милан, Цоце Мије Јошко, Цвитанић Ловре Динка, Цвијановић Петра Милица, Циндрић Николе Иван, Церњак Јосипа Драгутин, Црнчевић Јована Душан, Цветковић Мије Ксенија, Цакташ Боже Јела, Црнчевић Јована Никола, Цар Луке Иван, Цветић Марка Душан, Цветковић Јозе Слава, Цвитановић Ивана Анте, Цетушић Мије Јосо, Цвековић Алојза Јосип, Цветковић Јулиуса Никола, Цоњар Мила Иван, Цаганић Павла Стјепан, Цветковић Боже Петар, Цететић Иванов Стјепан Цвијановић Раде Стево и Цвитан Анте Александра;

Цурков Пашке Звонимир, Цикатић Марина Вера, Царев Ивана Бранко, Цикатић Јозе Марица, Цикатић Марина Бета, Царев Луке Аполинар, Цикатић Дује Вицко, Цвитановић Јозе Јуре, Цигетић Мије Иван, Чернелч Јосипа Јожа, Чендо Ивана Ранко, Червар Амброза Иван, Чулина Боже Маријан, Челар Луке Анте, Черина Мартина Марија, Чаргоња Станка Виктор, Чалић Стојана Стево, Чунчић Фрање Јосип, Чајко Ловре Јанко, Чавић Радивоја Божо, Чандрл Мије Мијо, Чрњевић Мирка Божидар, Чизмек Габоре Вида, Чочек Ђуро, Члековић Вјекослава Љубица, Черковски Вилима Арнолд, Черковски Вилима Оскар, Чала Ивана Лела, Чрнска Петра Недељко, Чубанец Николе Стијепан, Цамбић Уроша Бранко, Цамбић Славко Милисав, Цакула Симе Ђурђо, Шрифл Иво, Шрајбер Стјепана Анђела, Шоић Филипа Маријан, Штрбац Јанка Петар, Шкорић Јерка Фране, Штајдухар др Јосип, Штиглић Мато Жарко, Шегвић инж. Невен, Шарчевић Стјепана Бериислав, Шкрмета Петра Марица, Шурина Мартина Тугомир, Шмитек Антона Јанез, Штернберг Вилима Драган, Шафар Јосипа Јосип, Шкевин Фрање Марко, Шевељевић Јосипа Отон, Шолић-Братац Петра Владимир, Штиглић Аугустина Иван и Широла Мате Станко;

Шкунца Анте Антон, Шкунца Николе Анте, Шкунца Шиме Иван Штепанац Андрије Фрањо, Шкварић Фрање Фрањо, Штефанац, Стеве Перо, Шеатовић Јоце Јелена, Шакић Дамјана Симо, Шоштарић Фрање Ката, Штрбац Стеве Перо, Штрбац Ђуре Вељко, Шеган Ђуре Перо, Шебењ Ивана Иван, Шафранић Вјекослава Фрањо, Штајдухар Мартина Фрањо, Шоштар Драгутина Фрањо, Шперо Томе Винко, Штула Шимуна Милутин, Шкорић Андрије Саво, Шаша Антин Маријан, Шаго Марина Анте, Шебаљ Ивана Мања, Шиматовић Мате Иван, Штиранец Јосип, Шего Ивана Матија, Шкафец Томе Славко, Шпољар Августа Милан, Шпиљак Мартина Фрањо, Шијан Петра Никола, Шток Јакова Јакша, Шантек Марка Фабијан, Шебрек Мате Драгутин, Шантек Марка Стијепан, Шале Јака, Шворинић Мате Албино, Шиљић Мате Томо, Шебат Дане Мића, Шкрлец Мате Фрањо, Шалавандић Јосипа Антон, Шашић Боже Ђуро, Шашић Мила Бранко, Шашић Николе Никола, Шварц Јанка Бранко, Шушњар Гаје Раде, Шћурић Мате Андрија, Штенгл Адолфа Драго, Шода Антин Петар, Шубински Маријана Бранко, Шакић Петра Лазо, Шифлај Петра Иван, Шпехар Јурина Фрањо, Шумоња Мане Мића, Шрајтер Лавослава Љубица, Штадура Јосипа Елизабета, Штенгл Јанка Вера, Шебаљ Антуна Антун, Шварц Људевита Александар, Шупе Анте Искра, Шупе Јозе Фрање, Шкаричић Шимуна Незенка, Шерто Петра Ана, Штифанић-Данић Штифанић Јосипа Срећко, Шуран Јосипа Антон, Шконјц Јосипа Милан и Шупе Јозе Никола.

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД

Бистричић Фумица, Новак Венцеслава др Силвије, Наглић Јурајја Јурај, Николић Јована Радован, Новосел Јакоба Стијепан, Нинчевић Јакова Тоња, Овчар Елизабете Иван, Одрчић Петра Фрањо, Окреша Станка Даниција, Орландини Перице Нада, Павлин Макса Даница, Пиштер Томислав др Роберт, Пољуган Ђуре Горјана, Пези Рудолфа Милан, Пашкес Хенриха Бруно, Петровић Николе Милевко, Поповић Мане Мица, Полић Фрање Јосип, Пентица Ивана Славица, Пешћица Ивана Станко, Павелић Јосе Иван, Пуцарин Мила Станко, Пинтурић Ивана Драгица, Павичић Блажа Иван, Пиваревић Јосипа Анте, Поосвец Болте Никола, Петровић Крсте Лазар, Пољичанин Лазе Вице, Пехарда Рока Мирко, Прекупец Антуна Никола, Плечко Мате Људевит, Петрак Николе Мартин, Павошевић Томе Славко, Петровић Јове Иван, Пруговечки Николе Јурај, Пешкић Ђуре Миљенко, Петровић Петра Јован и Пинтић Ђуре Винко;

Пустај Јосипа Бара, Прашникар Ивана Иван, Пенезић Ђуре Павао, Пајвершак Марка Ивица, Пејковић Андрије Вицко, Полић Мате Миљенко, Павлов Марина Вјека, Петровић-Ђурић Драгица, Радановић Спасоја Обрад, Рушкаћ Јуре Бранко, Ружић Фрање Марица, Рандић Ивана Љерка, Рупец Шимуна Катарина, Радичевић Мате Мато, Рошић Ловре Анте, Рајковић Фунарић Марија, Ратић Јована Ђуро, Радовић Стевана Илија, Рудеш Иван, Роца Јосипа Јосип, Разложник Фрање Јосип, Седмак Антуна Виктор, Срок Антона Јосип, Стојаковић Антуна Марко, Суровић Јосип, Скопал Ивана Мато, Север Јосипа Јосип, Сламњак Ивана Антонија, Сузић Петра Васо, Сворчик Јосипа Мијо, Скочић Шпире Петар, Сторјак Милана Мирко, Сисковачки Мије Иван, Табаковић Марка Ружица, Торбарина Фрањо др Јосип, Турчић Ивана Стијепан, Тинтор Милован, Трпонић Петра Марко, Тончић Вјекослава Звонко, Туђман Валенте Славица, Топић Илије Анте, Торић Андрије Вера, Торић Јосипа Иво, Триплат Андре Драгица, Торбица Мике Сава, Тркуља Вује Ђуро, Тандарић Мије Мијо, Тижић Бартола Славко, Фабијанић Кармела, Ференчина Томе Томица, Франетовић Андрије Вјекослав, Филипчић Ивана Рудолф, Фолновић Стијепана Петар, Хлад Јураја Фрањо, Хубак Валента Јага Хорватека Аугуста Јанко, Хорват Јосипа Људевит, Хегел Миливој, Хертег Мике Хелвига, Хорват Петра Вид, Цукон Јосипа Петар, Цаганић Николе Марица, Цапар Јосипа Јосип, Царић Јове Миле, Цвитко Јанка Стијепан, Чаврлан Јосипа Пава, Чешик Томе Мато, Чус Мате Павао, Чус Мате Стана, Чус Гаспара Петар, Чус Мате Љубица, Чус Мате Славко, Чизмек Мате Анка, Чукељ Ивана Драгутин, Шреб Стијепана др Зденко, Шандл Јулија Петар, Шушњак Матије Мате, Шпирола Јосипа Милан, Шоње Мате Јосип, Шкунпа Јуре, Шкуљца Владе Јуре, Шпуљац Томе Томо, Шостер Томе Иван, Штула Мате Миле, Штетгауц Јанеза Иван, Штенгл Адолфа Зденка, Ширајић Фрање Анка, Шимунић Стјепана Бранко, Шпар Шиме Антон, Шнајдер Лојзе Лојзо и Шкафар Ивана Иван.

Бр. 111
20 маја 1948 године
Београд

Секретар,
М. Перуничић, с. р.

Претседник,
др И. Рибар, с. р.

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Претседника Владе ФНРЈ Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

р е ш и о ј е

да се за заслуге учињене нашим народима у току народноослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

Крвавица Петра Марко, Кокс Мије Стјепан, Крижанић Јуре Јуре, Кулашиновић Николе Јелка, Ковачевић-Миладиновић Томе Јела, Крашевац Јошо, Карановић Димитрије Бранко, Келечић Мије Игнац, Куфрин Стјепана Драгица, Кордић Јанка Павле, Куфрин Јуре Игнац, Крижанац Андрије Марица, Кричевић Јозе Динка, Карађоле Анте Мила, Купиц Јоже Анђа, Корда Андрије Марин, Катић Антуна Роза, Кружичевић Јерка Матија, Кулић Анте Петар, Кувачић Стипе Мара, Каталинић Мате Алина, Кувачић Анте Марин, Каштелан Фабијана Иван, Кружичевић Светка Јуре, Кулишић Петра Вјекослав, Куфтић Марка Милка, Калчић Јосипа Љубо, Калебић Мартина Јосип, Кајин Славко, Колић Ивана Мате и Капуралин Ивана Анте;

Лучић-Ловчевић Бартола Грго, Луцијановић Марина Миливој, Ланг Игњата др Рикард, Лапенд др Иво, Лукеж Рикарда Нада, Лазарус Цезара Бранко, Лозица Анте Антун, Лазовић Дими, Лемац Ханибала Виномир, Ливаковић Вице Петар, Лучић Вицка Нада, Лакуш Стјепана Славица, Лучић Мате Иван, Лучић Мета Милан, Ловречић Јосипа Динко, Лежаић Мирка Ђуро, Лучић Јосипа Марија, Летица Ивана Мате, Лучић Ивана Алберт, Лучић Ивана Алберт, Лучић Јосипа Владимир, Лучић Јосипа Јосип, Личина Стевана Ђуро, Лудвик Мартина Богдан, Лустиг Томе Александрија, Лацковић Винка Фрањо, Лајош Мартина Јосип, Лазарац Вида Матија, Ласић Петра Илија, Лацовић Јозе Јозо, Ловрековић Антун Мартин, Лушић Марка Милка, Луђин Стјепана Иван, Ладнер Аугуста Хедвига, Ловрек Драгутина Јосип, Лончар Дане Дане, Лисјак Ђуре Мијо, Лукин Мате Вилма, Ловричевић Ивана Винка, Лабар Симин Драго, Ловрић Томе Ратко, Лукић Јове Мишика, Лученчић Ђуре Стево, Лекушић Андрије Ката, Лежаић Стевана Проко, Лончар Стјепана Анкица, Лисић Милиће Марко, Лончар Душана Симо, Лончар Раде Душан, Ловровина Анка, Локас Марка Марица, Лепан Јосипа Иван, Левстик Леополда Леополд, Липовац Антуна Стјепан, Лончар Николе Миодраг, Луц Ивана Фрањо, Лушичић Стјепан Андре, Ламбаша Мате Крсте, Лелас Николе Јосип, Леко Луке Мијо, Љубичић Ђуре Јованка, Љубетић Марија, Љубичић Тодора Стеван, Љуштина Николе Ђурђо и Љубковић Нике Јозо;

Медвед Милана Добрило, Микашиновић Владе Бранко, Марјети Фрање Миро, Маганља Матије Томица, Манце Јакова Љерка, Мандић Белизара Фрањо, Мишковић Благоја Велимир, Мавровић Мирка Иван, Малиновски Дамов Димче, Манцић Абдулах, Младинео Јурја Иван, Милер Драгутина Драго, Мишчевић Максима Драган, Медвјед Матије Мирослав, Махмутчехајић Дервиша Мехо, Милош Игнаца Миодраг, Мушкардин Ромула Оскар, Мајестар Фрање Станко, Мариновић Фрање Ивица, Микачић др Девор, Мартинчић др Мијо, Милетић Ивана Анте, Макек Ивана Иво, Матоковић Александра Винко, Мартиновић Михаила Анкица, Месгрић Адама Милан, Мајрачић Маркова Даница, Мишчевић Душана Лука, Марковић Филин Миро, Милун стјепана Јурица, Мајдић Јураја Владимир, Мулић Хусе Хајрија, Микуличић Густава Богосав, Мартиновић Стјепана Барица, Марчетић Симе Никола, Марчетић Стеве Даница, Милковић Јакова Филип, Маровић Илије Злата, Мањготић Фрање Миха, Марчеља Андре Јосип, Мишковић Јаков, Милутика Јосе Миле, Мишковић Андрије Никола, Мишковић Ловрин Руди, Мишковић Јосип, Миланић Јова Милан, Манојловић Владе Бранко, Микић Илије Крста, Милановић Ђорђа Мара, Млађеновић Трифуна Живко, Млађеновић Станка Славко, Микић Антона Андрија, Мраковчић Ивана Никола, Милановић Станка Стево, Мраковчић Ивана Иван, Михаић Антона Марица, Михаић Ивана Антон, Маријанић Петра Јосип, Марић Јована Милош, Маричић Ђуре

Љубомир, Микер Матије Мишко, Матота Матије Стјепан, Мећиморец Матије Матија, Мудрић Павла Стева, Мишчевић Петра Никола, Мудрић Гаје Миле, Микша Стјепана Јосип, Милетић Фрање Иван, Мартинковић Валента Фрањо, Мађерић Мате Јела, Мунижаба Миленов Мане и Мркоци Марка Јанко.

Бр. 112
20 маја 1948 године
Београд

Секретар,
М. Перуничић, с. р.

Претседник,
др **И. Рибар**, с. р.

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Претседника Владе ФНРЈ Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

решио је

да се за нарочите заслуге учињене нашим народима у току народноослободилачке борбе, за учвршћење братства и јединства међу нашим народима, као и за показану храброст одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА:

Гојковић Ђуре Богдан, Гиљевић Анте Ката, Герес Вида Томо, Горанић Јосипа Вицко, Дијановић Мије Томо, Дропуљић Анте Ћирило, Дмитрашиновић Раде Никола, Дотлић Стевана Богдан, Дивјак Ђуре Мићан, Жегарац Петра Дане, Зогорац Павла Дмитар, Затезало Дане Бошко, Зјача Ђуре Драган, Ивезић Миле Јуре, Илић Илије Томо, Ивичевић Захарија Петар, Иванчић Марина Миле, Илић Стевана Никола, Јурас Петра Луиђ, Јаворина Пере Војин, Јовић Јанка Софија, Јурковић Андрије Невенка, Катић Ивана Ката, Кукош Круне Добрило, Корач Васе Милош, Кљук Николе Јово, Крњанић Гликин Ђуро, Комненовић Пере Јово, Крошаљ Миха Мијо, Крајновић Илије Милан, Лорковић Ивана Никола, Ловинчић Марка Иво, Лабура Анте Никица, Мохоровичић инж. Акте, Мајлендер Јулија Милан, Мајсторовић Раде Милан и Мајсторовић Марка Маша.

ОРДЕНОМ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА II РЕДА:

Радонић Мије Иван, Ролих Александра Срећко, Старчевић Ивана Анте, Саламон Драгутина Антун, Срок Антона Иван, Савић Станка Глишо, Стојковић Трифуна Бранко, Стојаковић Антуна Марко, Станиловић Мате Антон, Сапић Нинка Михајло, Смолчић Марка Анте, Симић Николе Стеван, Синовчић Фране Јакоб, Сузић Петра Васо, Станковић Милакова Љубица, Свилар Мане Ђуро, Станић Луке Бојана, Свилар Стевана Ратко, Станковић Богдана Стево, Станојевић Милоша Петар, Сорић Јеролима Анте, Сладић Петра Паја, Скорупан Стеве Мићо, Смољанић Крсте Илија, Сертић Николе Фрањо, Смоковић Атилије Невија, Томасео-Новак Николе Марија, Турковић Ивана Иван, Тишма Стевана Томо и Томић Јакова Стево

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ:

Мандић Милоша Лела, Матић Петра Јосип, Новаковић Милутина Гојко, Новоселић Антуна Марко, Нишић Симе Љубан, Орешковић Анте Владимир, Олић Мате Шимо и Пилепић Анте Златко.

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

Адорић Анте Тонћи, Антић Николе Станко, Аћијел Фране Антон, Анђелић Јове Стево, Андољшек Марија, Бекхлиловић Мухамеда Салим, Бобац Јосипа Глорија, Богдан Марка Ирена, Брнчић Томе Златко, Брнелић Ивана Иван, Бадумина Шимун Дарио, Блата Мате Фрањо, Бартол Јосипа Мирко, Божичек Фране Матилда, Брковић Николе Иван, Бахорић Јосипа Марија, Бенкус Стјепана Фрањо, Мариновић Пере Перо, Бан Ивана Иван, Бан Јосипа Вера, Братко Јосипа Љубица, Билић Вида Аугустина, Бертек Мије Мато, Балија Петра Јосип, Босак Петра Катица и Балач Паје Софија.

Бр. 113
20 маја 1948 године
Београд

Секретар,
М. Перуничић, с. р.

Претседник,
др **И. Рибар**, с. р.

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Претседника Владе ФНРЈ Президијум Народне Скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

решио је

да се за нарочите заслуге учињене нашим народима у току народноослободилачке борбе, за учвршћење братства и јединства међу нашим народима, као и за показану храброст одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА:

Гвозденац Душана Драгољуб.

ОРДЕНОМ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА II РЕДА:

Аврамов Чедомира Вук, Барши Винца Ирена, Бањак Душана Сава, Воргић Николе Цветко, Вукосавић Младена Жарко, Васиљевић Јеврема Михајило, Вукајиловић Стевана Бранко, Вукичевић Николе Јагода, Грашић Стеве Бора, Злоколица Богдана Младен, Јанковић Тоше Јефта, Кулпрешанин Антона Марија, Летић Драгутина Душан, Мајић Радована Василије Мушицки Петра Аврам, Нфвић Душана Сава, Њаради Андрије Јовген, Петковић Марка Павле, Пећиначки Гавре Срета, Поповић Јоце Славко, Ратков Стојко, Рашковић Лазара Петар, Жарић-Тиквицки Цилика, Слепчевић Славко, Сремац Негована Радован, Радаковић Марка Мирко и Шијак Јован.

ОРДЕНОМ ЗА ХРАБРОСТ:

Бабић Жарка Атанасије, Вукајловић Стевана Бранко, Јанковић Тоше Јефта, Летић Драгутина Душан, Мајић Радована Василије и Рајић Новака Павле.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

Барши Винца Ирена, Беденек Винца Винце, Босанчић Саве Јова, Васиљевић Јеврема Михајло, Вукичевић Николе Јагода, Вулетић Милоша Бранко, Газибарић Уроша Иванка, Диклић Живана Петар, Груловић Душана Драга, Јовановић Славка Коста, Јокић Живан, Јанковић Раје Иван, Јосимовић Бора, Козомора Милана Душан, Којадиновић Влајко, Кесер Николе Петар, Кардош Лајоша Лајош, Козељац Гавре Лазар, Летуница Јакова Никола, Мазић Ђуре Перица, Маринковић Раде Србин, Михаљ Миша, Николић Стевана Милован, Пећиљачки Гавре Срета, Поповић Живана, Ратков Стојко, Радовић Рајко, Рајић Новака Павле, Симинчић Марка Војин, Слепчев Нестора Новак, Сремац Негована Вукашин, Сремац Негована Радован, Томашевић Николе Душан и Шијак Јован.

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБРОСТ:

Бајак Душана Сава, Вадаски Љубомира Ђорђе, Вулетић Милоша Бранко, Крстић Јована Пантелија и Радовић Рајко.

МЕДАЉОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД:

Диљачки Александра Младен и Рашковић Лазара Петар.

Бр. 114
20 маја 1948 године
Београд

Секретар, **М. Перуничић**, с. р.

Претседник, др **И. Рибар**, с. р.

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Врховног команданта оружаних снага ФНРЈ Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

решио је

да се за осведочено херојско дело у току народноослободилачке борбе одликује

ОРДЕНОМ НАРОДНОГ ХЕРОЈА:

мајор Клуз Фрањо

Бр. 99
18 маја 1948 године
Београд

Секретар, **М. Перуничић, с. р.**

Претседник, др **И. Рибар**, с. р.

ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије" у броју 49 од 23 октобра 1948 године објављује:

Уредбу о издвајању Среског суда за Срез златарски из подручја надлежности Окружног суда у Новом Пазару и припајању подручју Окружног суда у Титовом Ужицу;

Решење о саставу Комисије за ревизију идејних пројеката при Министарству комуналних послова Народне Републике Србије и извршним одборима среских народних одбора и градских народних одбора, као и о надлежности ових комисија;

Наредбе извршних одбора среских народних одбора срезова: Каменичког, Моравског, Пећког, Гружанског и Крагујевачког о расписивању избора за одборничка места.

УРАДНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Народне Републике Словеније" у броју 45 од 26 октобра 1948 године објављује:

Уредбу о оснивању Комисије за законодавство и организацију државне управе при Влади Народне Републике Словеније;

Уредбу о оснивању Управе за гајење свиња;

Уредбу о сакупљању домаћег кестена у години 1948;

Решење о оснивању Дома за душевно дефектне у Храстовцу код Марибора;

Правилник о приправничкој служби и стручним испитима, о стажу и испитима за лекаре специјалисте и о стручним течајевима службеника здравствене струке;

Решење о везаним откупним ценама сувих шљива.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине у броју 43 од 28 октобра 1948 године објављује:

Уредбу о реорганизацији управног апарата народних одбора;

Наредбу о укидању звања „пристав" у правној струци;

Наредбу о распореду звања правне струке у врсте;

Наредбу о изменама и допунама у звањима: помоћни статистички манипулант и статистички манипулант и о увођењу нових звања: виши статистички манипулант и виши статистичар у статистичкој струци;

Упутство о елементима из којих се састоје нормирани трошкови откупа и продаје државних привредних предузећа чија је основна делатност откуп воћа, поврћа, сена и сламе, живине, јаја, млека и млечних производа, вина и ракије.

НАРОДНЕ НОВИНЕ
СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне новине", службени лист Народне Републике Хрватске, у броју 86 од 27 октобра 1948 године, објављују:

Правилник о накнади путних и селидбених трошкова државних службеника Народне Републике Хрватске.

САДРЖАЈ:

	Страна
818. Закон о кривичном поступку — — — —	1557
819. Правилник о повластицама у вожњи на државним путничким морским бродовима ратних војних инвалида и осталих лица која уживају инвалидску заштиту — —	1587
820. Упутство о начину задуживања пољопривредних газдинстава обавезном испоруком стоке и о закључивању уговора о тову свиња — — — — — — — — —	1588
821. Наредба за утовар и отпрему робе железницом у маршрутним возовима — —	1589
822. Наредба о примању претплатника на храну у радничко-службеничким ресторанима — — — — — — — — — — —	1590
823. Решење о условној продаји ђона и дулбокса, као и гума за бицикле у трговини по везаним ценама — — — — — — —	1591

Издавач: „Службени лист ФНРЈ" — новинарско издавачко предузеће — Београд, Бранкова 20. — Директор и одговорни уредник Слободан М. Нешовић, Мајке Јевросиме бр. 20 — Штампа Југословенског штампарског предузећа, Београд